மதுரை தமிழ்ச்சங்க உப அக்கிராசனுதிபதியும்
தமிழ் அபிவிருத்தியில் சிரத்தை எடுத்து வருபவருமான
ஸ்ரீமான் சா. ரும. மு. சித. பெத்தாச்சி செட்டியார்

389

விவேகபோதினி

"எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு."—திருவள்ளுவர்

தொகுதி IX } பிங்கள௵ சித்திரை௴ :: 1917-௵ மே௴ { பகுதி 11

பகலெழும் பெருமை

THE SUNRISE

[ஸ்ரீமான் வீ. சேஷகிரி சாஸ்திரி, பீ. ஏ.]

மங்கின தாரகை; வெங்குளிர் இரிய
எழுந்தது கீழ்த்திசை செழுங்கதிர்ச் செவ்வான்,
மைக்குலக் காட்டின்தீ புக்கதென் றொளிர;
இரவடர் மையிருள் வெருவி வெங்கிட்டு
வரைக்குகை யொளிக்க விரைந்தொழிந்தது; வெம்
பனிப்படா முடுத்தபார் கணவன் புருக்கப்
பொற்கொலன் களத்திட்ட பொன்னெனச்சிவனும்;
பச்சை போர்த்துப் படர்மர வினஞ்செறீஇ
நச்சும்பூங் கொத்துடன் நறவங் கான்றன;
இளங்காற் றெழும்பி இன்மணங் கமழ்ந்தது;
பனிநீர் குளித்த பாவன தருக்கள்
இனன்தன் வரவை யெதிர்பார்த் திருந்த;
கோழியுங் குயிலும் ஆழிச் சங்கமும்
கட்டிய முரைத்துக் கவினிசை பாடின;
'வாழி நாள் வருக!'வென் றுடிய மயிற்குழாஅம்.
பன்வணம் பதிந்த படர்வான் கிளைக்கப்
புன்னிருட் குலங்கிழித்து முன்னீ ருண்டு
பாற்கடல் வந்த பருமணி யென்ன,
கீர்த்தியின் குணபாற் கிளம்பி,
வானமும் உலகுந்தன் மேனியின் மயங்கப்
பொற்கதிர் வீசிப் பொலிந்தனன் பொழுதோன்.
சாலவுங் களித்துச் சாற்றரு மோகைவாய்ந்து,
ஞாலங் குளித்து நகைத்ததவ் வொளியின்.
குவளைக் கரத்தாற் கூப்பிப் பதுமவாய்ப்
பவள மலரப் படர்பனி யாடிப்
பூமழை பொழிந்து புத்தேன் பிலிற்றிப்
பூமி அங்கம் புளக முற்றது,
தும்பிக ளாடின; சுரும்பர் பாடின;—அக்கால்,
அம்பர மெங்கும் அளாஅய்க்
குங்கும மேனியன் கொக்கரித் தனன், தன்
தண்ணளி கறந்து தனியுயிர்க் கெல்லாம்.
பனியிட ருற்ற பாழ்ங்கடுங் காற்றூஉம்
தனிமையுஞ் சாந்தமுந் தான் பெற்றது. அதாஅன்றி
மயக்கமும் கீழ்மையு மாய்ந்தன; உலகின்
கொடிய விலங்கருங் கொலைத் தொழி லொழிந்து
இடந்தெரி யாஅ தடர்ப் பொங் தொளிந்தன;
தடநீர்த் திவலையின் தண்கதி ரெரித்துத்
தடதட ஓடித் துடித்தன அருவிதாம்
ஒளிகடற் குளித்தெழீஇ ஓகை பாடின.
இளமையுஞ் சாந்தமும் இன்பமும் உவகையுங்
கிளைத்துல காளக் கேண்மை கொண்டன.
கண்டன கண்கள்; விண்டன!—கதிரோன்
சுடராள் காந்தம் படரத் தம்பித்
துடர்பர வசமா யுணர்ச்சியின் பாய்ந்து
"கால மளக்குங் கதிரோன் வரவீது!
மூல முதற்பொருள் வரவின் பெருக்கைக்
காண்பதூஉம்!—
ஆமோ?—மனமதற் காமோ?
ஏமாஅந் திருக்கும் இதயந் திரண்டக்
கோமான் வரவைக் கொளும்பே றுறுமோ!"
எனவாங்கு
கனவி னெழீஇக் கலங்குறீஇ
மனம தொடுங்கி மயங்கின னுயிரே!

விவேக போதினி

தொ. 9] பிங்களஹு சித்திரைமீ [ப. 11

மனச்செம்மை

EQUANIMITY OF MIND

"சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந் தொ [ருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி" —திருக்குறள்.

உலகில் ஒவ்வொருவனுக்கும் ஒவ்வொரு ஆவலுண்டு. அதைப் பெற, ஊக்கமும் முயற்சியும் அத்யாவசியகம். அவற்றையாளும்போது மனத்தை நல் வழியில் செலுத்தவேண்டியது இன்றியமையாததாகும். அப்பொழுது அதைப் படுகுழிகளில் வீழ்ந்து மயக்கமடையாதிருக்கச் செய்யவேண்டியது சிறந்த கடமை. இதற்கு நன்மை தீமை, இன்பதுன்பம் இவற்றை நன்குணர்ந்து நடக்கக்கூடிய ஞானமும், கஷ்ட நிலைகளிலும் தாழ்ந்த வழிகளிற் செல்லாத மனவன்மையும், எவற்றையும் ஒரேவிதமாகப் பேதமில்லாது கவனிக்கும் நடு நிலையும் இன்றியமையா. துலவின் கோல் போலத் தனது நிலையைச் சமமாக்கிக்கொண்ட பின்னரே, பிறரை, அவரது ஏற்றத் தாழ்வைச் சற்றுங் கவனியாது, சமமாக்கும் பெருமை அப்போதுதான் வரும். தன் நிலையைச் சமமாக்க முயலும்போதுதான் பெருந் தொந்தரைகள் உண்டாகும்; அநேக தர்ம ஸங்கடங்கள் இடையூறாக இடையே வரும். அவ்வக்காலங்களில் மனதைச் சிறிதும் அசைய விடாது, தனது தர்மத்தை, ஆசார வழிகளை விடாது, கோட்பாடுகளின் நிலையைத் தவிர்க்காது, தனக்கும், தனது நாட்டிற்கும், பொது உலகிற்கும், ஒரேவிதமாகத் தோன்றும்படி, குன்றின் மேலிட்ட விளக்கைப்போல, பேதாபேதமில்லாமல், எல்லார்க்கும் உபயோகமாக ஒழுகுவதே மனச்செம்மை யென்பதாகும். இதைக் கைப்பிடித்து ஒழுகும் காலங்களில், பெற்றோர், உற்றோர், கற்றோர், மற்றோர் அனைவரும், ஒழுக்கம் இழக்க வழியியற்ற வழியாவர். ஆயினும், அவரிடம் கடமை முரணாது, ஒழுக்கமும் விடாது நடப்பதே மனத்தின் வழி. இதனையே தர்ம கர்மமென்று சொல்லலாம். இவ்வாறு ஒழுகிய பெரியோர் அநேகர். அவர் இராமர், பீஷ்மர், விகர்ணர், விதுரர் முதலானவர். இராமசரிதம் உலகப் பிரசித்தம். பீஷ்மர் வைபவம் இங்கு எடுத்துக் காட்டப்படும்.

பீஷ்மர் என்ற பெயர் நடத்தையால் வந்த சிறப்புப் பெயரே ஆகும். அவரது உண்மைப் பெயர் **காங்கேயன்.** சந்தனுவரசனுக்குக் கங்கையிடம் தோன்றியதால் இவர்க்கு இப்பெயர் வந்தது. பூர்வஜன்மத்தில் இவர் அஷ்டவஸுக்களில் ஒருவர். காமதேனுவைத் திருடியதற்காக அவர்க்கு மனிதனாகப் பிறக்க நேர்ந்தது. கங்கை வேறொரு சாப காரணமாகப் பூமியில் பிறக்க நேர்ந்தது. கங்காதேவி, ஒரு மங்கையுருவாக வந்துகொண்டிருக்கும்போது, சந்தனு அவளைக்கண்டு காதல் கொண்டான்; அவளைத் தன்னை மணக்கும்படி வேண்டினான். ஆனால் அவள் சில கட்டுப்பாடுகளின் மேல் அவனை மணக்க ஒப்பினாள். அவ்வாறு செய்துகொண்ட ஏற்பாட்டின்படி காங்கேயன் பிறந்ததும், அக்குழந்தையை, முன் தான் பெற்ற பிள்ளைகளைப்போல, கங்கையில் எறிய முயற்சித்தாள்; பொறுமையைத் துறந்த சந்தனு, அக்குழந்தையைக் கொல்லாது காக்க வேண்டி மன்றாடினான். உடனே முன் ஏற்பாட்டின்படி கங்கை தனது குழந்தையுடன் கங்கா நதியிற் கலந்துமறைந்தாள். அப்போது அவள் சாபமொழிந்துவிட்டது.

பிள்ளையையும் மனைவியையும் துறந்த அரசன், கண்ணும் கண்ணீருமாகக் கிடந்தான். பன்னிரண்டு வருஷங்கள் கடந்தன. ஒரு நாள் கங்காநதியோரமாக வேட்டையாட அவன் வந்தான். அங்கு நதியின் ஜலம், அளவும் வேகமும் குறைந்திருந்தது. இதைக் கண்ட அரசன் சுற்றிப்பார்க்கையில், பன்னீராண்டு பாலகன், பாண அணையிட்டு, அக்கங்கையின் பெருக்கைச் சுருக்கிக் குறுக்கி விளையாடுவதைக் கண்டு, புத்திரசோக மீதூற மயங்கி நின்றான். "அரசே! உன் கவலை

யொழி. இச்சிறுவன், உனக்கென்னிடம் தோன்றிய எட்டாவது குமரன். தனுர்வேத முழுதும் அவனுக்குப் பயில்வித்துள்ளேன். இந்நீரோட்டம்போல் அடங்கா ஒழுக்கம் கைக்கொண்டு, அவன் விளங்குவன். இவனே உன் குலதனம். இவனைப் பெறுதி!" என்று சொல்லிக் கங்காதேவி அவன் முன் தோன்றி, மைந்தனைத் தந்து மறைந்தனள். 'பழந்தனமிழந்தன் படைத்ததென' அரசன் போன உயிர் மீண்டும் பெற்றவன்போலச் சிறுவனைத் தழுவி அணைந்து தன்னிடம் எடுத்துச் சென்றான்.

அஸ்தினாபுரத்து இளவரசாகக் காங்கேயன் முடிசூட்டப் பெற்றதும், அரசன் தனது இயற்கைவழிகளிற் காலத்தைப்போக்க ஆரம்பித்தான். மனத்துயரங்களெல்லாம் ஒன்றொன்றாக மாற, அவன் மனம் அமைதியுற்றது. ஒரு நாள் வேட்டையாடிக் கொண்டே யமுனாநதிக்கரையோரம் வந்தான். அப்போது மொகமொகென மலர்வாஸனை காற்றை முழுதும் கவிந்து விளங்கியது. பூச்செடிகளாவது, கொடிகளாவது அவன் கண்ணெதிரில் ஒன்றுமிருக்கவில்லை; ஒரு சிறு படகில் ஒரு பெண் துடுப்புகளை வீசிக்கொண்டு, அதை நடத்திக்கொண்டிருந்ததை அவன் கண்டான்; அவள்தான் அந்த வாஸனைக்குக் காரணமாயிருக்கவேண்டுமென்றும் அவன் மனத்திற் கொண்டான். அப்பெண்ணைக் கண்ணுற்றதும், அவனுக்குத் தனக்குந் தெரியாமல் காதல் ஓங்கியது. மண்ணிற் கிடந்த மாணிக்கம்போல, அவளது மெல்லிய உடலும், அழகு திரண்ட வடிவமும், காமதேவனது சேமநிதியிற் கிடந்த உத்தம சாயலும் அவன் மனதை முற்றுங்கவர்ந்தன. மானமும் வீரமும் காமம் கவர, கூச்சங் கடந்து அவன் வாய்விட்டு அவளைத் தனது மனைவியாக விரும்பினான்.

இலஜ்ஜையுடன் அவள் "எனக்கொன்றும் தெரியாது. என் தந்தை **தாஸராஜர்** இங்குதான் இருக்கிறார். அவரை நீங்கள் கேட்டுக்கொள்ளும்" என்று கூறினாள். அரசன் அவ்வோடத்திலேயே ஏறி, அவளுடன் அவள் தந்தையை அடைந்து, தனது விருப்பத்தை வெளியிட்டான்.

"மஹாப்ரபோ! உங்கள் வார்த்தைக்கு அந்யதா கிடையாது. ஆனால் ஒரு விஷயம் சொல்லத் தயங்குகிறேன்; சொல்லாமலிருக்கவுமுடியாது. ஏற்கெனவே உமக்குப் பட்டத்திற்கொரு பிள்ளை உண்டு. என் பெண் வயிற்றுப் பிள்ளைக்கென்ன உண்டென்ற ஸந்தேஹந்தான் என்னைக் கொஞ்சம் மயக்குகிறது. அதற்கொரு வழிசெய்தால், வேறு ஆக்ஷேபணை எனக்குக் கிடையாது. தாங்கள் சொல்வதற்கு இரண்டிருக்க முடியாது. ஆனால் பெண் விஷயம். ஒரு நாளில் போவதல்ல. பல நாள் ஸமாசாரம். நான் இவ்வாறு கூறியது வளர்த்தவன் கடமையேயாகும். என்னை மன்னிக்க வேண்டும்" என்று அந்தத் தாஸராஜன் சொல்லக்கேட்டு, அரசன் படகிற் கண்ட ஸத்யவதியிடத்துக் கொண்ட காதல், தன் மகனிடங் கொண்ட வாத்ஸல்யம் என்னும் இரண்டு சுழல்களால் அசைக்கப்பட்டுத் திகைத்துத் தன்னூர் மீண்டடைந்து சிந்தை நொந்து நைந்து கிடந்தான்.

காமமும் பிள்ளைமேல் கருத்தும் போராடப் பொறுக்காத மன்னன், ஏக்கங்கொண்டான்; செய்வதின்னவென்று அறியாது மயங்கினான்; கவலை மேலுற்றுச் சொல்லமுடியாத் துயருக்காளாகித் தன் பள்ளியறையை அடைந்து படுக்கையிற் கிடந்து நெஞ்சம் அழியலானான்.

தர்மகர்ம நிலையின் வைபவத்தை முற்றுங் கற்ற பீஷ்மர், தந்தையின் துயரத்தை ஒருவாறு உணர்ந்தார். ஆனால் அதன் காரணமின்னதென அவரால் அறியமுடியவில்லை. தந்தையிடமிருந்து உணரமுடியாத விஷயத்தை அவனது தேர்ப்பாகன் மூலமாகக் கண்டுகொண்டார். தந்தையின் தர்ம ஸங்கடத்தையும் அவர் படும் துயரத்தையும் முற்று மறிந்து, உடனே தாஸராஜன் இருக்குமிடத்தை அடைந்து, தமது தந்தையின் விருப்பத்தைப் பூர்த்திசெய்ய எண்ணங்கொண்டு அவனிடஞ் சென்றார். தாஸராஜன் அவரை வரவேற்றுபசரித்தான்.

பீஷ்மரும் பரபரப்புடன் "அரசே! உன் பெண்ணை என் தகப்பனாருக்குக் கொடுப்பதில் தயங்காதே. எனக்கு இவ்வரசு வேண்டாம். என் சிற்றாய் பெற்றமக்கள் ஆள்வதே, யான் ஆள்வதாகும். இது ஸத்யம். இனித் தாமதியாது, உடனே என் தந்தையின் விருப்பத்

தைப் பூர்த்திசெய்யப் பிரார்த்திக்கிறேன்'' என்று தமது மெய்ம்மொழி மனத்தால் ஒப்பித் தாஸராஜனிடம் சொன்னார்.

"ஆம்! அது நிஜமே! உமது அகத்தை முகமே கண்ணாடிபோற் காட்டுகிறது. ஆனால் உமக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகளும் அவ்வாறே நடப்பதற்கு ஒப்புவரென்பது எப்படி முடியும்?—'' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே பீஷ்மர்:

"விரத முற்றிய ஆறு அனைவருங் கேண்மின்!
மெய் உயிர் வீடும் அன்றளவும்
சரத முற்றிய மெய்த்தாதுவும் மூதை
தழலுடன் மீதெழும் தகைத்தே
இரதமுற்றிய சொன் 'மகப்பெறு தவருக்கு
இல்லை' என்று இயம்பும் நன்கதியும்
சுரத முற்றிய என் தந்தைதன் பொருட்டால்
பெறுவல் என்றின்னது சொன்னான்.

'என் தந்தையின் துயரத்தை யொழிப்பதே எனது தருமம்; எவ்வித கஷ்டங்கள் வரினும் கணிசியாது செய்வதே அதன் பெருமை. இன்றுமுதல், யான் ஊர்த்வரேதஸ்ஸுடன் விளங்குவேனாக! என் உயிருள்ளளவும், இந்த ஆசந்திர சூரிய ஸாக்ஷியாக நான் நித்தியபிரஹ்மசாரி விரதம் பூண்டேன். யான் விவாஹஞ் செய்துகொள்ளேன். தாஸராஜ! உமக்கு யான் தாஸன். கங்கையல்ல என்னை ஈன்றவள். உனது மகளே என்னைப் பெற்ற தாய். நீ என் பாட்டன். இனி வாட்டமில்லாமல், என தகப்பனாருக்கு உன் பெண்ணைக் கொடுத்துக் கலியாணஞ் செய்விப்பாயாக! க்ஷணமும் தாமதியாதே! சீக்ரம்! சீக்ரம்!'' என்று மார்பைத் தட்டிக்கொண்டு ஒழுக்க விழுப்பத்துடன், முந்திவந்து அண்டம் பிளக்க அடங்கா ஆவலுடன் கூறிய பீஷ்மரது வீரசபதத்தையும் வாக்கையுங் கேட்டு, அடங்காக் காற்றும் அடங்கிநின்றது. "ஹா! ஹா!'' என்று தேவரும் வியந்தனர்; "இவனே பீஷ்மன்; இவனே தேவவ்ரதன்'' என மும்முறையுங்கூறிக் களித்து நடித்துப் பூமாரி பெய்தனர்.

தனது தாழ்மையையும், அரசன் மகனது மேன்மையையுங் கண்டு நடுங்கிய தாஸராஜன், 'உன்னைப் பெற்றவன்தான் மகனைப்பெற்றவன்.

"மகன் தந்தைக் காற்று முதவி, 'இவன் தந்தை
என்னோற்றான் கொல்?' என்னுஞ் சொல்.''

அல்லவா?'' என நாக்குழறச் சொல்லி, தான் வளர்த்த பெண்ணைச் சந்தனுவுக்குக் கையில் கையைவைத்தளித்தான். அரசனும் காதலனையும் காதலியையும் இறுகத் தழுவி, இணையற்ற இன்பமடைந்தான். தனக்கென்று அவனது வாழ்க்கையின் ஸுகத்தை முற்று வெறுத்து, நைஷ்டிகப் பிரஹ்மசாரி விரதம் பூண்ட தீரகுமாரனை ஏறயிறங்கப்பார்த்துக் "கங்கைநீர் பயந்த களங்கமற்ற மணியே! என்ன பிரமாதம் எனக்குத் தெரியாமல் விளைத்துவிட்டாய்! போனது போனதே! பேசுவதில் என்ன பயன்? நீ பூண்ட விரதத்தைக் காப்பாற்றும் ஆற்றல் உனக்கு உண்டென்பது திண்ணம். தந்தையின் அந்தரங்க எண்ணத்தையும் கஷ்டத்தையும் ஆராய்ந்து செய்த உனது பிதிர் கைங்கரியம் ஒரு நாளும் வீண்போகாது. உனது அன்பை மெச்சினேன். தந்தையை வயோதிகத்தில் மைந்தர் காப்பது உலக வழக்கு. வயதில் மக்களைக் காப்பது தந்தையின் தருமம். இளமையிலும் என்னைக் காக்கும்படியான பெருமை உனதாயிற்று. உனக்கோர் வரந்தருவேன். அது உனக்குப் பின்காலத்தில் உதவும்; நன்னிலையையும் தரும். ஸ்வச்சந்த மரண சக்தி உனக்கு வரும்படியாக நான் அளிக்கிறேன். அதனால் நீ இஷ்டப்படும்போது உனக்கு மரணம் ஏற்படும். மற்று, யமனதுப்டர்களால் உன்னைத் தொந்தரை செய்யமுடியாது. இது உனது சபதத்திற்கும் உதவியாகவும் இருக்கலாம்'' என்று கொண்டாடி அவனைப் பன்முறையுந் தழுவித் தழுவி இன்பமடைந்தான். மக்கண் மெய்தீண்டல் உடற்கு இன்பமன்றோ?

* * *

பீஷ்மர் தமது தந்தையுடன் இராஜ்யபார விஷயத்திலீடுபட்டுத் தனது விரதத்தையும் தழுவி வந்தனர். ஸத்யவதி சந்தனுவுடன் ராஜபோக முழுதும் துய்த்து வந்தாள். இவளுக்கு இரண்டு புத்திரர்கள் உண்டாயினர். அவர் சித்திராங்கதன், விசித்திரவீரியன் என்பவர். சிலநாளானதும், சந்தனு காலமானான். சித்திராங்கதன் இளம்வயதிலேயே ஒரு கந்தர்வனால் கொலையுண்டான். மற்றிருந்த விசித்திரவீரியனுக்கு ராஜ்ய பட்டாபிஷேகஞ் செய்வித்துப் பீஷ்மர் மந்திரிபோல் உதவிசெய்து வந்தார்.

இதற்குள் காசிராஜன் தனது மூன்று பெண்களுக்கும் ஸ்வயம்வரம் ஏற்படுத்தினன். அதற்குப் பீஷ்மரும் சென்று அவ்வரசனது மூன்று பெண்களாகிய அம்பை, அம்பிகை, அம்பாலிகை என்னும் மூவரையும் க்ஷத்திரியத் தருமவழிக் கவர்ந்துவந்தனர். இம்மூவரையும் விசித்திரவீரியனுக்குக் கல்யாணஞ் செய்விக்கவே அவர் அவ்வாறு செய்தனர். ஆனல் அவருள் அம்பை என்பவள், சால்வனென்னும் அரசனை முன்னதாகவே மனத்தால் கணவனாக வரித்திருந்ததால், அவளை அவனிடம் போகவிடுவது தருமமென்றும் போக விடைதரவேண்டுமென்றும் பீஷ்மரை வேண்டிக் கொண்டாள். அவரும் அதற்கொப்பினர். ஆனல் சால்வன் அவளைக் கண்டதும் 'உனக்கென்னிடம் மனக்காதல் இருப்பது மெய்யே. ஆயினும் க்ஷத்ரிய தருமப்படி ஸ்வயம்வரத்தில் பீஷ்மரால் அபகரிக்கப்பட்டதால், அவரையே சேரத்தக்கவள். அவரே உனது பர்த்தா. கன்யைகளுக்கு யாவரும் கணவராக வரலாம்; மனத்திலும் வரிக்கலாம். உனக்கு ஸ்வயம்வரம் ஏற்பட்டு, அக்கலம் நீங்கிவிட்டபடியால், உன்னை யான் அடைவது அதர்மம்; அசாஸ்திரீயம். அது என்னல் முடியாது. நீ பீஷ்மரை அடைவதே உனக்குக் கடமை; அதுவே உனது தருமம்'' என்று கூறி அவளைப் பீஷ்மரிடம் திரும்பிப் போகும்படி சொன்னன்.

''சிறுவயதில் பெண்கள் தந்தை மொழியையும், மணமானதும் மணவாளன் மொழியையுந் தவருது நடப்பது தருமமாகும். தந்தை வைத்த ஸ்வயம்வரத்திலிருந்து தனது வீரச் செயலால் கவர்ந்ததால் நாம் பீஷ்மரது உடைமை யானேம்'' என்று எண்ணிக் கொண்டே பீஷ்மரை அடைந்து, தன்னை மணக்கும்படி கேட்டாள். வலியவந்து தன்னை மணக்கும்படி அவள் விரும்பினும், பீஷ்மர் அதற்குச் சிறிதும் ஒப்பவில்லை.

விரதானுஷ்டானத்திற்கு இயற்கையிலேற்படும் இடையூறுகள் அனந்தம். ஆயினுமவற்றைப் பரீக்ஷார்த்தம் ஏற்படும் ஸம்பவங்களெனக்கொண்டு, மனமயங்காது, அனுஷ்டான விரதத்தைக் கைவிடாது காத்தலே, கீழ்மையை விட்டு மேன்மையிலேற்றும் ஏணியெனச் சொல்லலாம். மனேரம்யமாகவும், கேவலம் விருப்பத்தின் பெருக்கை விருத்தி செய்பனவாகவும், ஏற்படும் விஷய ஸங்கங்களை, நிலையென நாடாது, மனதை வெருட்டி மயக்கவந்த சூழ்ச்சிகளாக அவற்றைப்பாவித்துணர்ந்து, மனதை அடக்கியாள்வதே ஆண்மையாகும். அவ்வாறுழைக்கும்போது தான் ஸ்வதர்ம ஸித்தி ஏற்படும். நித்ய பிரஹ்மசாரி விரதத்தைப்பூண்ட பீஷ்மருக்கு அம்பையின் நிலை, பெரிய தர்ம ஸங்கடமாயிற்று. ஒருபால் மனத்தால் வரித்த கணவன் கை சோர விட்டான்; ஒருபால் தருமப்படி பெற்றவனும் கைசோரவிட்டான்; அவள்என் செய்வள்? பரிதாபம்! ஆயினும் மனிதனுக்கு வாக்கு ஒன்ரு இரண்டா? அம்பையை மனைவியாக வரிப்பது தெருவிலிருக்கும் பொன்னைத் தனதென்று கொள்வதைப் போன்றதல்லவா அவர்க்கு? அம்பையின் கஷ்ட நிலையையும் அவரறிவர்; தமது வீர சபதத்தையும் அவர் மறந்திலர். அவர் நிலையில், ஸாதாரண லோக வியவஹாரங்களில் செல்லும் மனம், காம மயக்கத்தால் விரதத்தைக் காற்றிற் பறக்க விட்டிருக்கும். வாக்கு மனமுமொத்தபீஷ்மர் சற்று யோசித்தார்.

''இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர்.''

ஆகையால் மனஞ்சிறிதும் மயங்கக் காரணமில்லை. எனக்கு என் தருமமே பிரதானம். அதைக் காப்பதில் கஷ்டங்கள் எது ஏற்படினும் உள்ளம் நடுங்காது, ஊக்கத்துடன் உழைப்பதே உண்மை நிலையாகும்' என்று இவ்விதம் பலமுறை யோசித்து அம்பையின் விருப்பத்தை மறுத்தார். சால்வனுலும் பீஷ்மராலும் கைவிடப்பட்டு, இருவிதத்திலுங் கெட்ட அம்பை பீஷ்மரிடந் தீராப்பகை கொண்டாள்.

உடனே அவள் கடுங் கோபத்துடன் பல விடஞ்சென்று அலைந்தாள். கடைசியாக, க்ஷத்ரிய வைரியான பரசுராமரிடம் அடைந்தாள்; தனது நிலையைச்சொல்லி அலறினள்; பீஷ்மரைக் கொன்றுவிடும்படி வேண்டினள். ஆனல் அவர் ''காங்கேயன் என்னிடம் படித்தவன்; நல்ல குரு பக்தியுடையவன்; என் சொல்லைத் தட்டான்; உன்னை மணக்கும்படி நான் சொன்

ஞல், அவன் நிச்சயமாகச் செய்து கொள்வான் என்று நம்புகிறேன். பயப்படவேண்டாம்'' என்றவளைச் சமாதானப்படுத்திப் பீஷ்மரை அடைந்து அம்பையை மணக்கும்படி தன்ஞல் முடிந்தவரையுஞ் சொன்ஞர். பீஷ்மர் தமது குருவுக்குச் செய்யவேண்டிய மரியாதைகள் ஒன்றும் விடாது இரட்டிப்பாகச் செய்தாலும், ''முனி புங்கவ! என் மும்மலங் கழிக்கவந்த மூலவின்பப் பொருளே! குருமொழி தவறேல் என்பது தர்ம வாக்கியம்; அது குருகுலவாஸஞ் செய்யும் பிரஹ்மசாரிக்குப் பொருந்தும். என் போன்ற நித்ய பிரஹ்மசாரி விரதம் பூண்டவரை அது கட்டுப்படுத்தாது. விரதங்கொண்டவர் அவ்விரதத்தை எக்காலத்தும் கைப்பிடித்தொழுக வேண்டும்.

அந்தக் கரண மடங்கத் துறப்பதுவே
யெந்தத் துறவினுநன் றெந்தாய் பராபரமே!

ஆக, என் ஐயனே! உமது ஆணையைத் தலையால்செய்ய எனக்கு மனமுண்டாயினும், இச்சமயம் எனது பிரதிஞ்ஞை குருவாக்யத்தை ஏற்றலுக்குப் பெருமிடையூருக நிற்கின்றது' என்று விநயமாக எடுத்துச் சொல்லி விசனித்தார்.

பரசுராமர் கோபங் கொண்டனர்; ''குரு வார்த்தை கேளாத சிறுவா! வா சண்டைக்கு! ஒரு கை பார்ப்போம்''என்று அட்டஹாஸஞ் செய்து, பீஷ்மரைத் தன்னுடன் போர்செய்யும்படி அழைத்தார். என்ன பரிதாப நிலைமை! குரு வார்த்தையைக் கேட்டால் தன் விரத பங்கம்; கேளாவிட்டால் குருவுடன் சண்டை செய்யவேண்டும். ஆயினுமென்னே? அவ்வவர் தமது தருமத்தைச் செய்வதுதானே கடமை? பீஷ்மர் சிறிதும் மயங்காது, பரசுராமரது பாதாரவிந்தங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்து ''ஐயா! நீங்கள் குருமுறையால் என் பிதா. உம்மிடம் போரிடலடாது. ஆயினும் தர்மத்தை விடுவதும் இயலாது. உமது கையால் மரணமடைவதெனக்குப் பெருமை'' என்று சொல்லி அவருடன் போர்செய்ய ஆரம்பித்தனர். முழு ஆவேசத்துடனும் பரசுராமர் போரிட்டார். குற்றமொன்று மறியாத பீஷ்மர் சற்றுஞ் சளைக்காமலே அவருடன் சிறிதும் பின்வாங்காது யுத்தஞ் செய்தார்; 'நான் உங்களது பிரஹ்மண்யத்தைப் போக்க எண்ணங்கொண்டேன் அல்லன்; உமது க்ஷத்ரிய வைபவத்தைப் பாழாக்கச் சிறிதும் தயங்காது யுத்தஞ் செய்வேன்' என்று சொல்லிக் கொண்டே செய்தார். வரவரப் பரசுராமரது கை தாழ ஆரம்பித்தது. பத்துநாள் படுபோர் நடந்தது. மொத்தத்தில் பரசுராமர் தோல்வியடைந்தனர். ஆயினும் பீஷ்மர், தமது குருவின் பாதங்களில் வீழ்ந்து, தன்னை மன்னிக்கும்படி வேண்டினர். இதுவன்ரூ பெருமை!

இதைக்கண்ட பரசுராமர் ''அப்பா! நீயே என் அன்பிற் குரியவன். உனது பெருமையே பெருமை! உன் விரதம் ஒருநாளும் குறைவுருது. செருக்கற்றுத் தனது தருமத்தை நடத்தும் தீரமே மனத்திற்குப் பெருமை. என்னை அபஜயமடைந்ததற்காக அவமானப் படுத்தாது கௌரவித்த உன்னிடம் யான் வெறுப்பு எவ்வாறு அடையமுடியும்?'' என்று பீஷ்மரைக் கொண்டாடினர். பின் அம்பையை நோக்கி ''பெண்ணே! நான் ஒப்புக் கொண்டவிதம் என்ஞல் முடிந்தவரையும் உனக்காகப் பீஷ்மனுடன் யுத்தஞ்செய்தேன், அவனை என்ஞல் ஜயிக்கமுடியவில்லை. என் செய்வது? விதி வலிது! இனி உன் இஷ்டப்படி எங்கேவேண்டுமாஞலும் போகலாம். உன்னைக் காப்பாற்ற இவ்வுலகில் இனி ஒருவருங் கிடையாதென்பதை மாத்ரம் நன்கு அறிவாயாக!'' என்றுசொல்லி எச்சரித்துவிட்டுக் காட்டிற்குத் தவஞ் செய்யச் சென்ரூர்.

அம்பையும் நெடுநாள் தவஞ்செய்து, பல விசித்ர காரணங்களால், பாஞ்சால தேசத்தரசனுக்குச் சிகண்டி என்னும் மகனுக மாறி விளங்கினுள். அவன் பீஷ்மனைக் கொல்லும் நிமித்தம், த்ரோணர் என்னும் தனுர்வேதத்தில் வல்ல முனிவரிடம் படைத்தொழில் முற்றும் கற்று விளங்கினுன்.

* * *

விசித்திரவீர்யன் தனது புதுமணப்பெருக்கில் ஈடுபட்டு, அம்பிகை அம்பாலிகை இவரிருவரிடம் இணைபிரியாது விளங்கிவந்தான். இவ்வாறு ஏழு வருடங்கள் கடந்திருக்கும். இதற்குள், அவன் க்ஷய வியாதிக்காளாகித் தேஹம் நழுவும்படி நேர்ந்துவிட்டது.

அம்பிகை அம்பாலிகை இருவரும் மலடிகளாக இருந்தனர். ஸத்யவதிக்கு அது பெருந்துயரம். நாட்டையாளத்தக்க ஸந்ததியில்லாமையை எண்ணி எண்ணி வருந்தினாள். பீஷ்மரை அவரிருவருக்கும், 'பூர்வ தர்ம வழிப்படி, ஸந்ததியுண்டாக்கும்படி, பல முன் வழக்க ஒழுக்கங்களை எடுத்துச்சொல்லி, வேண்டினாள்; 'காசிராஜன் பெண்களுக்கும் ஸந்ததி வேண்டுமென்ற பேராவலுண்டு; எனக்கும் அப்படியே. வம்சவிருத்தியை நாடி அவரிடம் புத்திரோத்பத்தி செய்வது தருமமே. அதற்கு யானே ஆணை தருகிறேன். அவரை மணந்து இந்நாட்டை ஆள்வதே பேரின்பம்'' என்றவள் மேலும் மேலும் எடுத்துச் சொன்னாள்.

"உமது மொழி உண்மையே. உமது தந்தை தாஸராஜன் முன், அடியேன் விவாஹத்தைப் பற்றிச் செய்த சபதம் உமக்குத் தெரிந்ததேயாகும். உம்மை என் தந்தை மணக்கும் பொருட்டுக் கன்யா சுல்கத்திற்காகச் செய்ததல்லவா அது? அதைத் தவறுவது எப்படி முடியும்? மூவுலகையும் ஒருங்கே கொடுத்தாலும் அதற்கொப்பேன். இவ்வுலகம் நிலைமாறினும், மாறும்; இயற்கைப் பொருள்கள் தமது குணத்தை இழக்கினும் இழக்கும்; வானஜோதிகள் வழி தவறிச் சென்றாலும் செல்லும்—தேவவிருதன் ஸத்தியத்தைக் கைசோரவிடான். இது உண்மை! இது உண்மை!" என்று பீஷ்மர் மறுத்துரைத்தார்.

"ஆபத் தர்ம அநுஷ்டானத்தை விடுவது அழகாகாது''என்று அவர் சிற்றாய் அதிவிநயமாகச் சொல்லியும், பீஷ்மர் "க்ஷத்ரியன் ஸத்திய வழியை விட்டோடினால், அவன் குலமே அழிவுற்றுவிடும். ஆகையால், தாம் செய்வதடாது'' என்று மேலும் கண்டிப்பாகச் சொன்னார்.

பீஷ்மரைப்போல மண்ணாசையையும் பெண்ணாசையையும் ஒழிப்பதல்லவா தர்ம கர்ம ப்ரபாவம்? வலியவந்த சீதேவியை வெறுத்தும், கிட்டிய ராஜ்யபாரத்தைத் துச்சமெனக் கழித்தும், தனது விரதத்தை எவ்வித ஸங்கடங்களிலும், நயவஞ்சக மாயா ஸங்கங்களால் மயங்காது, குறைபட விடாது, குன்றிலிட்ட விளக்கெனக் காட்டுவதல்லவா பெருமை?

தமிழருக்கு ஓர் விண்ணப்பம்
AN APPEAL TO THE TAMILS

[ஸ்ரீமான் எம். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்காரவர்கள் எம். ஏ.]

(356-பக்கத் தொடர்ச்சி.)

மேலும் நிகண்டு, நன்னூல், காரிகை, நைடதம், அஷ்டபிரபந்தம். இரண்டொரு புராணம் முதலியவைகளை மனப்பாடம் செய்து, சாரமற்ற கவிகளைப் பாடிக்கொண்டும், கர்ணகடூரமான வசனங்களை யெழுதிக்கொண்டும், நாவலரென்றும், பாவலரென்றும், கவிச்சிங்கமென்றும் சொல்லிக்கொண்டு இறுமாப்படைந்து, தற்கால நிலைமையை யறியாதவர்களாய்க் காலங்கழிக்கின்றனர் சிலர். பின்வரும்பாடலால் அவர்களது கர்வம் வெளியாகும்.—'கவிப்புலவரைக், காதங்கறுத்துச் செறுப்பிட்டடித்துக் கதுப்பிற்புடைத்து வெற்றிக், கல்லணையினொடு கொடிய கடிவாள மிட்டேறு கவிகாளமேக நானே." இவ்வாறகங்காரம் பிடித்த தமிழ்ப் பண்டிதர்கள், தங்களாசான் கற்றுக் கொடுத்தவைகளுக் கதிகம் கற்க விரும்பார்; இங்கிதமறியார்; காலத்திற்கேற்ப நடவார்; வீண்வாதிற் கிடுப்புக் கட்டுவார். புத்திவிசாலமில்லாத இவர்களுக்குப் பொருளும் பெருந்தன்மையும் எங்கே வரும்? இவர்கள் கொஞ்சமேனும் ஆங்கிலம் முதலிய பிறபாஷைகளைக் கற்று, அவைகளிலுள்ள அபாரமான விஷயங்களை யாராய்ந்து சீரடைந்தாலொழிய, மற்ற கனவான்களைப் பார்த்து ஏங்கித் தயங்கி, சரஸ்வதியும் இலக்குமியும் ஒன்று சேர்வதில்லையென்று பறையடித்துக் கொண்டிருப்பது அறியாமையன்றோ? தமிழ்ப் பாடல்களையொழியச் சரித்திரம், கணிதம், தத்துவம், ரஸாயனம் உள்ளிட்ட நூல்கள் பிற பாஷைகளிலிருக்கின்றனவே. தமிழர்களும் அவைகளைக் கற்று மற்ற சாதியார்களைப்போல் ஏன் தேர்ச்சி யடையக்கூடாது?

இவைகளிலெல்லாம் பிரதானமானது சரித்திரம். அஃதாவது நமது முன்னோர்களைப் பற்றியும், அவர் நாகரீகம், நடையுடை பாவனைகளைப்பற்றியும், உண்மையான செய்திகளை அறிந்துகொள்ளக் கருவியா யிருப்பதோர் நூலாம். அவைகளை நன்றாய் அறிந்து கொண்டாற்றான் செவ்வையாய் நமது ஏற்றத்தாழ்ச்சிகளைச் சீர்தூக்கி இக்காலத்து நிலைமைக்குத் தக்கபடி வேண்டியதிருத்தப்பாடுகளைச்செய்து

கொள்ள முடியும். ஓர் மனிதன், பிறந்த நாள் முதல் வருடந்தோறும் எப்படி வளர்ந்து கொண்டு வருகின்ருனே, அவ்வாறே ஒவ்வொரு பாஷையும் மதமும், வித்தையும், இன்னும் யாவத்தும் ஒவ்வொரு காலங்களிற்ருேன்றியும், வளர்ந்தும், நசித்தும் வந்தனவென்று சரித்திர வாராய்ச்சியிற் கண்டது. இவ்வுலகில் ஒன்றும் நிலைபெற்றிருந்ததில்லையாதலால் கால நிருபணம் எவற்றிற்கும் முக்கியமானதாயிற்று. அது புரண்டுபோயின், உண்மையை யறிய முடியாது.

நம்முன்னோர்கள் சரித்திரத்தால் பரத்திற்குபயோகமில்லை யென்றும், அது அழிந்து போகக்கூடிய பொருள்களைப் பற்றியதென்றும் கருதி, அதைத் திக்கரித்து விட்டதுடன் சிலவற்றின் காலங்களை மாற்றியும் சிலவற்றை முற்றும் ஒழித்தும் விட்டனர் போலும். என்ருலும் (1) கர்ண பரம்பரையாய் வந்துள்ள கதைகளிலும்,(2)புராணங்களிலும், (3)தமிழ் நூல்களிலும், (4) சிலாதாம்ர சாசனங்களிலும் காலங்கள் ஒருவாறு விளங்கும். இவைகளுடன் (5) பாஷையும், (6) மதமும் நாளாவட்டத்தில் சிறிது வேறுபட்டுக்கொண்டு வந்ததும் ஆராயத் தக்கது. இவைகள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்துக் கவனிப்பாம்.

தமிழிலக்கியங்களைப்பற்றியும் ஆசிரியர்களைப் பற்றியும், மதங்களைப்பற்றியும், ஊர்களைப் பற்றியும், தெய்வங்களைப்பற்றியும் பற்பல அதிசயமான விஷயங்கள் கர்ணபரம்பரையாய் நமக்கு வந்திருக்கின்றன. அவைகளை முற்றும் நம்புவது இக்காலத்தில் அசாத்தியமானதாயிருக்கும். ஏனெனில், ஒரு செய்கையை நேரில் பார்த்தவன் ஒன்று சொல்ல, அதைக் கேட்டவன் தன் புத்திக்கு எட்டியமட்டும் நூதன விஷயங்களை அத்துடன் சேர்த்தும் நடந்ததைக் குறைத்தும் சொல்வது வழக்கம். அதைப் பின்னும் காணலாம். இப்படியிருக்கச் செய்தே ஆயிரமாண்டுகளுக்கு முன் நடந்த சம்பவங்கள் குறைந்தபக்ஷம் நாற்பது தலை முறை வழியாய் மதசம்பந்தமான விவாதங்களில் தலையிட்டுக்கொண்டு காலங்கழித்த பண்டிதர் பாமரர் இவர்களுடைய செவிகளில் பட்டுவரும் சங்கதிகளில் எவ்வளவு உண்மையிருக்குமென்று அவரவர்களே அறிந்துகொள்ளலாம். குடச்சாம்பலைப் பெண்ணுக்கியதும், முதலை விழுங்கிய பிள்ளையை வரவழைத்ததும், இன்னுமற்ற அற்புதச் செயல்களும் இவ்வாறு நமக்குக் கிடைத்துள்ள விஷயங்கள். இவைகளிற் சில ஏடுகளிலுமேறிவிட்டன.

இவைகளைத் தவிரப் புராண கதைகளும் அனேக முள. புராணமென்ருற் பழமை. ஆதியிலித்தகைய கதைகள் வடமொழியிற்ருனுள்ளன. இவை பொதுவான பெரும் புராணங்களும், ஒவ்வொரு தலமான்மியத்தை விளக்கிக்காட்டும் தலபுராணங்களுமென இருவகைத்து. இவைகள் ஆரியர்களாலுண்டாக்கப்பட்டனவென்று யாவரு மறிவார். பதினெண் புராணங்களுண்டான காலம் கி. பி. ஏழாம் சதாப்தத்திற்கு முன்னென்பர். தலபுராணங்களெல்லாம் அக்காலத்துக்குப் பிறகுதானுண்டாயின.

பதினெண் புராணங்கள் பௌத்த, ஜைன, சைவ, வைணவ மதங்கள் ஒன்ருேடொன்று போர்செய்து கொண்டிருக்குங் காலங்களில் பின்னையயிரண்டிலும் ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை பிறந்து அவைகளைக் கைப்பற்றும்படி மகா ருஷிகளும் பிராமணர்களும் தங்கள் தங்கள் தெய்வங்களைச் சிறப்பித்து எழுதிய பழங்கதைகளாகும். இவைகளுக்கு நேரான புராணங்கள் சாக்கியத்திலும் சமணத்திலும் உண்டென்பர். இவைகளில்,சில அரசர்களின் பெயர்களையும் அவர்காலத்துச் செய்திகளையும் வரையப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். தலபுராணங்கள் மேற்சொல்லிய புராணங்களுக்கனுசரணையாய்ப் பிராமணர் வசித்த ஊர்களையும் அவ்வூர்களிலவர் வழிபட்டுவந்த கடவுள்களையும் சிறப்பித்து முதன்முதல் வடமொழியில் எழுதிவைத்த கதைகளாம். பிராமணர்கள் வசிக்காத ஊர்களில் சிவன் விஷ்ணுமுதலிய வைதீக கடவுள்களுக்கு ஸ்ரீகோயில்களும் புராண கதைகளுமில்லை. வெகுகாலத்திற்குப் பிற்பாடு தான் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் மீனுக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளை இவர்களைப்போன்ற சில தமிழ்ப்பண்டிதர்கள் தோன்றி வடமொழிப் புராணங்களைத் தமிழில் பாடினர்.

மேற்கண்ட புராணங்கள் இரண்டொரு உண்மைச் செய்திகளை நடு நாயகமாகவைத்து மனமும் நாவன்மையும் போந்தபடி தங்கள் நாட்டையும், நகரையும, ஆற்றையும்,அரசனை

8381

யும், சிறப்பித்துப் பாடப்பட்ட நூல்களாகலான் அவைகளினுண்மையைத்தருவித் தேடுவது பெருத்த கஷ்டமாகும். மேலுமிவைகளைச் சாமானியர்கள் ஐயுருவண்ணம் வியாசர் முதலான முக்காலமுமுணர்ந்த மகா ரிஷிகளின் மேலும் அமரர்மீதும் சுமத்திட்டனர்.

அத்தன்மையதன்று பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலான பழைய தமிழ்நூல்கள். இவைகளில் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர்களின் பெயர்களையும் செய்திகளையும் அக்காலத்து வழக்கம் முதலிய அருமையானவிஷயங்களையுங்காணலாம். ஆனாலிவைகளின் காலம் சரியாய்த் தெரியக்கூடாமையாலும், ஒரே பெயருள்ள அரசர்கள் பலரிருந்தமையாலும், அவர்களின் உறவு முறைகள் குறிக்கப்படாமையாலும், புலவர்களும் பலரிருந்தமையாலும், அக்காலத்து நூல்களின் காலமும் ஆசிரியர்களின் காலமும் வேறெவ்வித ஆதாரமுமின்றி வரையறுத்துச் சொல்ல முடியாததா யிருக்கின்றது.

நமது நாட்டில் பெருத்த உத்தியோகம் வகித்துவந்த சூயலாசிரியர் நம்மவரைப்பற்றி எழுதுவது யாதெனில்:—'அவர்கள் பூர்வீக அரசர்கள் என்ன செய்தார்கள், யார்யாருக்கு நன்கொடை யளித்தனர், எந்தெந்த ஆலயங்களுக்குத் திருப்பணிகள்செய்து திருவிளையாட்டங்கள் விட்டனர் என்பதை விசாரிப்பதேயில்லை. அன்று ஊண் கழிப்பதும் பிற்றைநாட் செய்யவேண்டுவதைக் கவனிப்பதையும் தவிர மற்றொன்றையு மெண்ணுவதில்லை. சென்ற நாட்களெல்லாம் அவர்களுக்கு ஓர் பெருத்த சூன்யமாம்.' இவ்வித சித்தமுடையவர்களா சிலா லிகிதங்களையும் தாமிரசாசனங்களையும் தேடிப்பார்த்து நம்முன்னோர்களின் அரிய செயல்களை யறிந்துகொள்ளப் போகின்றார்கள்? அறிந்து கொண்டனராகில் காலத்தைப்பற்றி வீண்வாதங்கள் நடத்த இடங்கொடார்; கர்ண பரம்பரையாய்வந்த கட்டுக்கதைகளையும் நம்ப மாட்டார். புராணங்களையும், ஆன்றோரெழுதி வைத்த கதைகளையும், இலக்கியங்களையும், நம்புவதைக்காட்டிலும் சிலா லிகிதங்கள் பிறரால் எளிதாய் மாற்றவாவது புரட்டவாவது சாத்தியப்படாத தாகையால் அவைகளையுண்மையென்று கொள்வதே உத்தமமாகும். இவ்வித வாராய்ச்சியினாற்றான் சூளாமணி, திருவாசகம், திருவிசைப்பா, நன்னூல் முதலான பனுவல்களின் காலம் இப்பொழுது தெளிவாய்த்தீர்மானிக்கப்பட்டதென்று சொல்வதற்குத் தடையொன்றுமில்லை. சூளாமணி யோர் சமணகாப்பியம்; இதன் சிறப்புப்பாயிரத்தில் சேந்தன் என்ற ஓர் பாண்டிய னவைக்களத்து இது அரங்கேறியதென்று தெரியவருகின்றது. நூற்பொருளால் சமணகாலத்ததென்றும், ஜயந்தன் அல்லது செழியன் சேந்தன் என்றபெயராலும் அவ்வரசன் தகப்பன் சூளாமணியென்ற பட்டப்பெயரால் வழங்கியதாலும், இந்நூலின் காலம் சுமார் கி.பி. 650-என்று தாமிர சாசனத்தினால் விளங்கியதாகச் சொல்லலாம். அதே சாசனத்தைக்கொண்டு திருவாசகத்தின் காலம், சுமார் கி.பி. 850க்குப் பின்னதென்றும் ஆனதால் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் நாயன்மார்களுக்கு வெகுகாலம் பின்னவரென்றும் உறுதியாய்ச் சாதிக்கலாம். மற்ற நூல்களையும் இவ்வாறே ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும்.

ஒருவாறு தமிழ் நாட்டின்கண் தோன்றுதொட்டு வழங்கிய மதங்களின் சரிதத்தால், நூல்களின் காலங்களைத் தோராயமாய்க் குறிக்கவும் கூடும். என்னில் ஓர் சமயக் கொள்கைகளை விளக்கிக் காட்டாத தமிழ் இலக்கியமொன்றுமில்லை. நமக்குத் தெரிந்தமட்டில், முதலூழியில் அதாவது கி.பி. 450க்கு முன் பிராமணம் அல்லது பிரமன், விஷ்ணு, சிவன் இந்திரன் முதலான கடவுள்களுக்கும், பின்னர் முருகனுக்கும் ஸ்ரீ கோயில்களும் திருவிழாக்களும் ஏற்பட்டனவென்றும், அப்பால் சாக்கியரும் சமணரும் பரவினரென்றும் ஆழ்வார் நாயன்மார் காலங்களில் வைஷ்ணவமும் சைவமும் தலைகிளம்பி மற்ற மதங்களைக் கண்டிக்க, சாக்கியம் அழிந்தும் சமணம் நலிந்தும்போக, முன்னையவிரண்டும் நிலைபெற்றனவென்றும், இக்காலத்தில்தான் விநாயகன் அல்லது மூத்தபிள்ளையாருக்குக் கோயிலேற்பட்டதென்றும் காலக்கிரமத்தை வரையறுத்துச் சொல்லக்கூடும்.

இவ்வுலகில் எப்பொருட்கும் தோன்றல், வளர்தல், அழிவு என்ற மூன்று விகாரங்களுண்டென்று முன்னரே காட்டியிருக்கின்றோம். இது ஒவ்வொரு பாஷைக்கும் உண்டு. நன்னூலாரும் இதற்கிசையவே 'பழையன

கழிதலு புதியன புகுதலும், வழுவல கால வகையினனே' என்றார். அகத்திய மிறந்திட்டது. தொல்காப்பியமும், வீர சோழியமும் அருமையாய்ப் பண்டிதர்கள் அகத்தில் மட்டும் வளர்ந்து வருகின்றன. சங்கத்தமிழுக்கும் பிற்காலத்துத் தமிழுக்கும் இலக்கண வேறு பாடுகள் சிற்சில ஏற்பட்டுவிட்டன. பதப்பொருள்களும் இவ்வாறே மாறின. 'வெற்றி' என்ற பொருளில் 'ஆடு' என்ற பதத்தையும், 'நினைத்தல்' என்ற பொருளில் 'செத்தல்' என்ற மொழியையும், இக்காலத்தார் உபயோகிப்பதில்லை. 'ஓலை,' 'மரக்கால்' முதலான கிளவிகளின் பொருளை உய்த்துணரத்தக்கது. ஆனதால் ஒரு நூலின் வந்துள்ள தமிழிலக்கணப் பிரயோகங்களையும், பதங்களையும் ஆராய்ந்து பார்க்கில் அந்நூல் எக்காலத்தது என்று ஒருவாறு சொல்லவும் கூடும். இதற்குப் பாஷா சரித்திரத்தில் 'மிக்க தேர்ச்சி வேண்டுமென்பதையும், தமிழ் ஒன்றையே கற்றவர்களுக்கு இவ்வாராய்ச்சிப் பலிதப்படமாட்டாதென்றும் நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை!

ஆனதுபற்றி, ஓர் தமிழ் நூலின் காலத்தை யாராயப்புகுமிடத்துத்தனக்கு முன்னதாகவே அதைப்பற்றியுள்ள அபிப்பிராயங்களைத் தூரக் கட்டிவைத்துவிட்டு, மேலேகாட்டிய ஆறு கருவிகளையும் ஆதாரமாய்க்கொண்டு மனக்கோண லில்லாது, தனது நுண்ணறிவைச் செலுத்திப் பார்த்தால், உள்ளது உள்ளவாறே புலப்படும். இதற்கு விசாலமான மனதும் உண்மையைக் காணவேண்டுமென்ற ஊக்கமும்வேண்டியதென்றும், இவ்விதம்ஒவ்வொரு நூலையு மாராய்ச்சி செய்தாலொழிய தமிழிலக்கிய சரித்திரம் எழுதமுடியாதென்றும், இது தமிழையே கற்றும் பிறர் மதங்களைக் கொஞ்சமும்அறியாது,ஸ்வமத துரந்தரராயுள்ள பண்டிதர்களுக்குக் கொஞ்சமும் இயலாத காரியமென்றும் ஈண்டு நாம் எடுத்துக் காட்ட வேண்டுவதில்லை.

சந்தா நேயர்களுக்கு

நம் நேயர்கள் தாங்கள் எழுதும் கடிதங்களையும், அனுப்பும் மணியார்டர்களையும், மானேஜர், 'விவேக போதினி' மயிலாப்பூர், என்ற விலாஸத்திற்கே அனுப்பவேண்டும். திருவல்லிக்கேணி என்று விலாஸமெழுதி அனுப்புவதில் வீண் தாமதம் ஏற்படுகிறது.

கூட்டுறவுக் கல்வி

CO-OPERATIVE BASIS OF EDUCATION

[ஸ்ரீமான் எம். நடேசையரவர்கள், பீ. ஏ., எல். டி.]

கூட்டுறவானது ஜனங்கள் எளிதில் கடன் வாங்குவதற்கும் கடன் கொடுப்பதற்கும் முக்கிய சாதனமாகவிருக்கிறதென்பது எல்லோருக்கும் நன்றாய்த் தெரிந்த விஷயம். வியவசாய அபிவிர்த்திக்கும், கூட்டுறவே முக்கிய சாதனமாயிருக்கிறதென்பதை அறிந்த கிருஷிகர்களில் சிலர், சமீபத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட வியவசாய கூட்டுறவுச்சபை அல்லது கிருஷிச் சங்கத்தின் மெம்பர்களாயிருக்கின்றனர். கூட்டுறவானது மேற்கூறிய காரியங்களுக்கு மாத்திரமேயன்றி தனித்த ஒருவரால் நிறைவேற்ற இயலாத எக்காரியத்திற்கும் ஏற்ற சாதனமாகும். பலர் கூடினால் பொருள்கூடும்; பொருள் கூடினால் கூடாத காரியமும் கூடுமென்ற பெரியோர் வாக்கும் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருகிறது. தற்காலத்தில் மிகுந்த நாகரீகமடைந்த இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, ஜப்பான் முதலிய தேசங்களிலுள்ள ஜனங்கள், தாங்கள் யத்தனிக்கும் காரியம் அனைத்தையும் பெரும்பாலும் கூட்டுறவினாலேயே சாதித்து வருகிறார்கள். கல்விப்பயிற்சியானது நாட்டிலுள்ள ஜனங்களெல்லோருக்கும் இன்றியமையாதது. இக்கல்விப்பயிற்சிக்கும், கூட்டுறவே முக்கிய ஆதாரமாயிருக்கிறதென்பதை விளக்கிக்காட்டுவதே இவ்வியாசத்தின் குறிப்பு.

உலகத்தில் மானிடராய்ப்பிறந்த ஒவ்வொருவரும் தம் கடமைகளைச் சரிவரச்செய்து வாழ்க்கையில் ஜயம் பெறுவதற்கு மூன்று முக்கிய சாதனங்கள் வேண்டும். அவை யாவன:—நற்றேகம், நன்ஞானம், நற்குணம். இவற்றுள் நற்றேகமென்பது யத்தனிக்கும் காரியம் அனைத்தையும் திருந்தச்செய்வதற்கு வேண்டிய தேகவலிமை. நன்ஞானமென்பது ஆத்மஞானமும் தத்வஞானமு மாத்திரமேயல்ல. இரண்டும் இரண்டும், நான்கு என்று கூட்டிச்சொல்லத்தெரிந்திருப்பதும் தன்பெயரைத் தானே எழுதத் தெரிந்திருப்பதும், தனக்கு வந்த கடிதத்தைத் தானே படிக்கத்தெரிந்திருப்பதும் நன்ஞானம்தான். பின்னும் நாம்

உட்கொள்ளும் காற்றானது, எப்படி நமக்கு ப்ராணாதாரமாயிருக்கிறதென்பதையும், நாம் பயிர்செய்யும் செடிக்கு ஏன் வெயிலும் வெளிச்சமும் வேண்டியிருக்கிறதென்பதையும் தெரிந்திருப்பதும் நன்ஞானமாம். இதுவுமன்றி, தற்காலத்தில் கல்வியில் தேர்ச்சிபெற்ற வித்வான்கள் பலராலும் சாஸ்திர பரிசீலனைகள் செய்யப்பட்டு நூதனமாய்க்கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள நமது வாழ்க்கைக்கு உபயோகமான பல விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுவதும் நன்ஞானமேயாகும். நற்குணமென்பது செய்யத்தகும் காரியங்களில் நல்லவை தீயவைகளைப் பகுத்தறிந்து நல்லவைகளைக் கைக்கொண்டு தீயவைகளைத் தள்ளும் குணமேயாம். இம்முப்பயன்களையும் கொடுக்கக்கூடியது கல்வி.

கல்விப் பயிற்சிக்கும் கூட்டுறவு முக்கியமானது. இக்கூட்டுறவு கல்விப் பயிற்சியின் விஷயத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குள் இருக்கவேண்டும். கல்விப்பயிற்சியில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யாவர் என்னலாம்? கல்வியைக் கற்போர் மாணாக்கர். கற்றுக்கொடுப்போர் உபாத்தியாயர். இவ்விருவர்களுக்கும் வேண்டிய சாதனங்களைச் செய்துகொடுப்போர் துரைத்தனத்தாரும், பெற்றோரும், குடிகளுமேயாம். இவர்களுக்குள் உள்ள கூட்டுறவு நான்கு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டு இங்கு கூறப்படும்.

முதலாவது:—துரைத்தனத்தாருக்கும் குடிகளுக்குமுள்ள கூட்டுறவு.—இக்கூட்டுறவானது கல்வியை நாட்டில் நன்றாய் வேரூன்றச் செய்து செழிப்பாக வளர்ப்பதற்கு இன்றியமையாதது. கல்வியின் பயன்களை நன்குணர்ந்த இந்தியாவிலுள்ள துரைத்தனத்தார், கல்விப் பயிற்சியை நாடெங்கும் பரவச்செய்வதற்காகப் பலவித கலாசாலைகளையும் தொழிற்சாலைகளையும் ஏராளமான பணச்செலவிட்டு ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர். அவற்றுள் எவ்விடத்திலுள்ளோருக்கும் எத்தொழில் செய்வோருக்கும் இன்றியமையாததான ப்ரதம பாடசாலைக் கல்வியைச்சம்பளமில்லாமல்கற்பிக்கச்சில துரைத்தனத்தார் ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றனர். நமது ராஜ்யத்திலும் அப்படியே கல்வி அபிவிர்த்தியில் மிக்க ஆவலுள்ள பரோடா துரைத்தனத்தார் இக்கல்விப் பயிற்சியைக் கட்டாயப் பயிற்சியாகவும் செய்திருக்கிறார்கள். என்றாலும், துரைத்தனத்தாரின் பிரயத்தனத்திற்குத் தக்கபடி நாட்டில் கல்வி அபிவிருத்தி இல்லை. ஏனென்றால், ஒரு மனிதன் குதிரையைத் தண்ணீர்காட்டக்குளத்திற்குக்கொண்டுபோகலாம். குதிரையைத்தண்ணீர்குடிக்கச்செய்வதுபத்து மனிதர்களாலு மியலாது. ஆகையால் குடிகள் தங்களுக்குத்தானே கல்விப்பயன்களையடைய ஆவல்கொண்டாலொழிய கல்வி அபிவிருத்தியாகமாட்டாது. பொதுஜனநன்மையைக் கோரும் துரைத்தனத்தார் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதே தங்கள் கடமைகளுள் முதற் கடமையாகக் கொள்ளுவாராயின், பிள்ளைகளைப் பெற்றோருக்கு அக்கடமை முதற் கடமை ஆகமாட்டாதோ? பணத்தைச் செலவிட்டுப் பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்தாவிட்டாலும் ஏற்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பிள்ளைகளை அனுப்பாமலிருப்பது பெற்றோர்கள் செய்யும் பெரும் பாவம். நாட்டிலுள்ள ஜனங்கள் எல்லோரும் கல்வியாலாகும் பயன்களை நன்குணர்ந்து பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பிள்ளைகளை மனப்பூர்த்தியோடு அனுப்புவாராயின், அதுவே அவர்கள் துரைத்தனத்தாருக்குச் செய்யும் பேருதவியாகும். பின்னும் கல்வி கற்பிக்கும் கடமையை, தங்கள் முதற் கடமையாகவுங்கொண்டு, தாங்களே பொருட்செலவு செய்து, பாடசாலைகளை ஏற்படுத்துவாராயின், கல்வியின் அபிவிர்த்திக்கு விசேஷ இடமுண்டு. கானாடுகாத்தான் தனிகர்களுள் ஒருவரான அண்ணாமலை செட்டியாரவர்கள் மதுரைக் கலாசாலை சம்ரக்ஷணார்த்தம் மூன்று லட்ச ரூபாய் அளித்திருக்கும் சமாசாரம் எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. ஆனால் ஏகதேசத்தில் இத்தொகையை அளிப்பதற்கு ஒருவரால் எக்காலத்திலுமியலாது. ஜனங்கள் கூட்டுறவினாலே இதிலும் பதின்மடங்கான தொகையை எளிதில் சேர்க்கலாம். ஆகையால் ஜனங்களும் தங்கள் கூட்டுதவியால் துரைத்தனத்தாரைப்போல்பள்ளிக்கூடங்களை விசேஷமாக ஏற்படுத்துவாராயின் நாடெங்கும் கல்வி பரவுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

இரண்டாவது:— உபாத்தியாயர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்குமுள்ள கூட்டுறவு.— முற்காலத்தில் கல்வி கற்பதற்காகப் பெற்றோர் பிள்ளைகளைக் குருவினிடம் அனுப்பிவந்தார்கள். பிள்ளைகளும் குருவை அடைந்து, குரு குலவாசிகளாகவிருந்து, கல்வி கற்றுவந்தனர்.

கல்வி கற்குந்தோறும் அவர்களுக்குக் குடும்ப வாசனையே இல்லை. கற்கவேண்டியவைகளை எல்லாம் கற்றபின், குருவிடம் அனுக்கிரகம் பெற்று, பெற்றோரில்லம் வந்து சேர்வார்கள். இதனுல் அவர்கள் கல்விப் பயனை முற்றிலும் அடைந்தவர்களாகவே யிருந்தனர். தற்காலத்திலோ பிள்ளைகள் குடும்பவாசிகளாக இருந்தே கல்வி கற்றுவருகின்றனர். கல்வி கற்பதற்காக அவர்கள் உபாத்தியாயர்களுடன் கூடிக் கழிக்கும் காலம் 4 அல்லது 5 மணி நேரந்தான். மிகுதியான நேரமெல்லாம் தங்கள் வீடுகளிலேயே பெற்றோருடன் கூடிக் கழிக்கின்றனர். இந்நிலைமையில் பெற்றோர்களின் கூட்டுறவில்லாமல் உபாத்தியாயர் பிள்ளைகளுக்குத் தற்கால போதனுமுறைப்படி கல்வி கற்பிப்பது அசாத்தியமான காரியம். பிள்ளைகளின் மூளைக்கும் ஐம்புலன்களுக்கும் அதிக உபாதி யன்னியில் கல்வி கற்பிக்க வேண்டுவதே தற்காலத்திய போதனுமுறை. இதை அனுசரித்தே கல்விச்சாலைகளும் சட்டதிட்டங்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்துவருவதோடுகூட, வீடுகளிலும் படித்துவருவதால் பெற்றோர் மேற்கூறிய விஷயங்களைத் தாங்களும் தெரிந்து, பிள்ளைகள் சௌகரியமாய்ப் படிப்பதற்கு வேண்டிய சாதனங்களைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். வீட்டில் போதுமான வெளிச்சமில்லாத விடத்தில் உட்கார்ந்து படிக்கும் பிள்ளைகள் பலர். இரவில் வெகு நேரம்படிக்கும் பிள்ளைகள் பலர். புகைக் கம்மலோடு கூடிய விளக்கடியில் உட்கார்ந்து படிக்கும் பிள்ளைகள் பலர். குளிக்காமல் படிக்கும் பிள்ளைகள் பலர். துவைக்காத துணிகட்டிப் படிக்கும் பிள்ளைகள் பலர். இவர்களுக்கு ஞானம் ஒருவாறு ஏற்பட்டாலும் அல்லது ஏற்படாமற் போனுலும், நோயும் பலக்குறைவும் கட்டாயம் ஏற்படும். இவைகளெல்லாவற்றையும் பெற்றோரின் கூட்டுறவின்றி உபாத்தியாயர் ஒருவரே தனித்துக்கவனித்துத் திருத்துவது சாத்தியமன்று.

மூன்ருவது:—உபாத்தியாயர்களுக்கும் மாணுக்கர்களுக்குமுள்ள கூட்டுறவு.—கல்விப் பயனைக் கோரும் விஷயத்தில் கல்வி கற்பிக்கும் உபாத்தியாயரும் கல்வியைக் கற்கும் மாணுக்கரும் ஒரு நோக்கமுடையவர்களா யிருக்க வேண்டும். கல்விப் பயன்களானவை நற்றேகம் நன்ஞானம் நன்னடக்கையென்று ஏற்கனவே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. என்ருலும் பிரகிருதத்தில் கல்வி கற்கும் பிள்ளைகளில் பெரும்பாலார் துரைத்தனத்தாரிடம் உத்தியோகம் பெற நோக்கமுடையவர்களாயும் பலர் தாங்கள் அடையும் கல்வித்தேர்ச்சியை முன்னிட்டுக் கல்யாணப் பரிசுகள் பெற நோக்கமுடையவர்களாயும், கல்வி கற்று வருகின்றனர். விவசாயம் வர்த்தகம் முதலிய தொழிற்சாலைகளில் படிக்கும் பிள்ளைகளும் இப்படியே. இவர்கள் கலாசாலைப் பரீக்ஷைகளில் தேர்ச்சியடைந்து தக்க வெகுமதிகள் பெறக்கூடிய திறமையுடையவர்களா யிருந்தபோதிலும், இவர்கள் கற்கும் கல்வி, கல்வியாகமாட்டாது. கல்விப்பயிர்ச்சியின் முக்கிய பயன்களும் இவர்கட்கு ஏற்படா. இவர்கள் கல்வி கற்றபின், தேகம் மெலிந்தவராயும், மனமொடிந்தவராயும், ஊக்கமுணர்வில்லாதவராயும் காலம் கழிப்பது மன்றி, கல்வியாலாகும்அற்பப்பயனைப் பெரும் பயனுகக் கொண்டவராய், தங்கள் பிரயத்தனத்திற்கேற்ற பயனைப் பெருதவராய் மனமுருகி மாளுவார்கள். தற்காலத்தில் நாகரீகமடைந்த ஜப்பான் முதலிய அயல் நாட்டிலுள்ள பள்ளிப்பிள்ளைகள் கல்வியின் முக்கிய பயன்களையே கோரி, கல்வி கற்று வருகிருராதலின், திடகாத்திரம், மனே தைரியம், ஊக்கம், ஆராய்ச்சி முதலிய இக்குணங்களை அடைந்தவர்களாய்ச் செய்யும் கருமத்தைத் திருந்தச்செய்து சிறப்புடன் வாழ்ந்து வருகிருர்கள். ஆகையால் இந்நாட்டிலும் கல்விப்பயனைக் கோரும் விஷயத்தில் கல்வி கற்போர் கற்பிப்போர் ஆகிய இருவரும் ஒரு நோக்க முடையவர்களா யிருக்கவேண்டும். பின்னும் இவ்விருவரும், தங்களில் ஒருவரை ஒருவர் நன்ருய் அறிந்து கொண்டு தங்களுக்குள் அந்யோந்யத்தைப் பலப்படுத்திக்கொள்ள, கல்வி கற்கும் நேரம் தவிர வேறு நேரங்களில் கூடிக் கலக்கவேண்டும். தற்கால முறைமைப்படி பிள்ளைகளுக்குக் கல்வியைத் தெளிவாய்க் கற்பிப்பதற்குக்குறிப்பிட்ட நேரமும் குறிப்பிட்ட இடமும் போதாது. சொல்லிக் கற்பிக்கவேண்டியவைகள் பலவுள. செய்து கற்பிக்கவேண்டியவைகளும் பற்பலஉள. இவ்வழிகளையெல்லாம் அனுசரித்துப் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி கற்பித்துக் கொடுப்ப

தற்கு இவ்விருவருடைய கூட்டுறவுமில்லாமல் சரிப்படமாட்டாது.

நான்காவது:—மாணுக்கர்கள் தம்முள் கூட்டுறவு.—இக்கூட்டுறவானது மாணுக்கர்களின் தேகப்பயிற்சிக்கு முக்கியமானது. மாணுக்கர்கள் பலர், தேகப்பயிற்சிக்காகத் தண்டா, ட்ரில் (drill) முதலியகசரத்துகளைச்செய்துவந்தாலும், அப்பயிற்சியானதுஉத்ஸாகத்தின்மேல் ஏற்படுகிறதில்லை. பாண்டி, உப்புக்கோடு, பச்சைக்குதிரை, பேப்பந்து, பூப்பந்து, கம்பாலடிக்கும் பந்து, காலாலுதைக்கும் பந்து ஆகிய இவ்விளையாட்டுகள், பிள்ளைகளுக்கு உத்ஸாகத்தையும் தேகப்பயிற்சியையும் கொடுக்கின்றன. இந்த விளையாட்டுகளிலும் கூட்டுறவு அவசியமானது. இக்கூட்டு விளையாட்டுகளுக்கென்றே அநேக சங்கங்கள் தற்காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இச்சங்கங்கள் விளையாட்டை முன்னிட்டு ஏற்பட்டிருந்தாலும், மாணுக்கர்களுக்குள் நேசத்தையும் அந்யோந்யத்தையும் உண்டாக்கி நாளடைவில் கூட்டுறவாலாகும் பயன்களனைத்தையும் அவர்கள் நன்குணரும்படி செய்கிறது. ஞானவிர்த்திக்கும் இக்கூட்டுறவே ஒரு முக்கிய சாதனமாயிருக்கிறது. பலவித துறைகளில் மாணுக்கர் தம் ஞானத்தை விருத்திசெய்துகொள்ள பலவித ஞான சங்கங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இச்சங்கங்களானது ஒருவருக்குத் தெரியாத விஷயத்தை மற்றொருவரிடம் தெரிந்துகொள்வதற்கும், தெரிந்த விஷயத்தைத் தெளிவாய்ச் சொல்லுவதற்கும் உபயோக முள்ளவைகளாயிருக்கின்றன. நற்குணப்பயிற்சிக்கும் இக்கூட்டுறவு முக்கியமே. பள்ளியில் படிக்கும் மாணுக்கர்களில் நற்குணமுடையவர்கள் சிலர்; தீக்குணமுடையவர்கள் சிலர். நற்குண முடையோர் தீக்குணமுடையோருடன் சேரார். தீக்குணமுடையோர் நற்குண முடையோரின் ஸத்ஸங்கத்தால் நற்குணமுடையவர்களாகவே ஆகிறார்கள். கூட்டுறவே இப்பெரும்பயனை அவர்களுக்கு அளிக்கிறது. மேலும் இக்கூட்டுறவால், ஈகை, இரக்கம், பச்சாத்தாபம், தயைதாக்ஷிண்யம் முதலிய அரிய குணங்களும் மாணுக்கர்களுக்கு ஏற்படுகின்றன. இவ்விதகுணங்களால், மாணுக்கர்களுக்குத் தங்களில் ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவிசெய்துகொள்ளுவதிலும் தாங்களெல்லோரும் கூடிப் பிறர்களுக்கு உதவிசெய்வதிலும் நோக்கம் ஏற்படுகிறது. இவ்விதமான உதவி மாணுக்கர்களால் ஜனங்களுக்கு மேன்மேல் ஏற்படவேண்டுமென்றே தற்காலத்தில் பல பொதுஜன சகாய சங்கங்கள் நாட்டில் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன.

கூட்டுறவாலாகும் கல்விப்பயிற்சியின் பயன்களை முற்றிலும் எடுத்துரைப்பது இவ்வியாசத்தின் கருத்தல்ல. கூட்டுறவு, கல்விப்பயிற்சிக்கு எப்படி இன்றியமையாததென்றும், அக்கூட்டுறவாலாகும் கல்விப்பயிற்சியின் சில முக்கிய பயன்களும் இங்கு விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

வான சாஸ்திரம்

LESSONS IN ASTRONOMY

நெப்தியூன்

இக்காலத்தில் நமக்குத் தெரிந்தவரையில் சூர்யனைச் சுற்றிவரும் கிரஹங்களில் நெப்தியூனே கடைசி. இதைக் கண்ணாடியால் பார்க்கும் முன்னமேயே, பல வானசாஸ்திரிகள் கணிதங்களின் மூலமாய் இம்மாதிரி கிரஹம் ஒன்றிருக்கவேண்டுமென்று அறிந்திருந்தார்கள். எல்லா வஸ்துக்களும் ஒன்றையொன்று இழுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன வென்றும், இம்மாதிரியே நட்சத்திர மண்டலத்திலுள்ள கிரஹ நட்சத்திரங்களும் ஒன்றையொன்று இழுக்கின்றனவென்றும், வஸ்துக்களின் தத்வங்களை அறிந்தவர்கள் முடிவுசெய்திருக்கிறார்கள். இப்பிணையால்தான், இந்தக் கிரஹ நட்சத்திரங்களும் இவைகளின் பளுவால் ஒன்றின்மேலொன்று விழாமலிருக்கின்றன வென்றும் நம்புகிறோம். இம்மாதிரியே பெரிய வஸ்துக்கள் சிறிய வஸ்துக்களைத் தங்களிடத்தில்இழுத்துக்கொள்ளுமென்றும்,இந்தச்சக்தியால் மேலே எறியப்பட்ட எல்லா வஸ்துக்களையும் பூமி தன்னிடம் இழுத்துக்கொள்ளுகிறதென்பதும் நமது கொள்கை.

வெகு காலமாய் யுரேனஸ் கிரஹத்தின் நடத்தைகளைக் கவனித்த வானசாஸ்திரிகள் அதன் வேகத்தில் சில வேறுபாடுகளிருக்கக் கண்டார்கள். அது சூர்யனைச் சுற்றிவரும் பாதையில் சில விடங்களில் கொஞ்சம் வேகமாயும், சில விடங்களில் அதிக வேகமாயும் போகக்கண்டார்கள். இதற்குக் கார

ணம், வேறொரு கிரஹம் இதை இழுக்கும் சக்தியேயென்று நிச்சயித்தார்கள். இக்கணி தங்களாலேயே அக்கிரஹத்தின் இருப்பிடத்தையும், அதன் அளவையும், அது சுற்றும் வேகத்தையும் கணக்கிட்டார்கள்.

பிறகு அம்மாதிரியே 1846-ம் வருஷத்தில் அக்கிரஹம் முதல் முதல் பார்க்கப்பட்டது. அதுதான் நேப்தியூன். அவர்கள் முன் கணக்கிட்டப் பிரகாரமே, ஏறக்குறைய அதே தூரத்திலிருந்தது.

அது சூர்யனிடத்திலிருந்து சுமார் 2,480,000,000 மைல் தூரத்திலிருக்கிறது. அதாவது நம்மைவிடச்சுமார்30மடங்கு தூரத்திலிருக்கிறது. ஆகையால் இதன்மேல் விழும் சூர்ய வெளிச்சமும், உஷ்ணமும் நமக்கிருப்பதில் (1/900) 900-இல் ஒரு பாகந்தானிருக்கும். எவ்வளவு குளிராயும், இருட்டாயுமிருக்கும்! இது வெறுங்கண்ணுக்குப் புலப்படாது என்று சொல்லவேண்டியதில்லை. தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடியால் பார்க்கும்போது கொஞ்சம் நீலவர்ணமாகக் காணப்படும். இது அளவில் யுரேனஸ் போன்றது. குறுக்களவில் பூமியைப்போல் நான்கு மடங்கு கொண்டது. சுமார் 29,900 மைலுள்ளது. சூர்யனைச் சுற்றிவரும் இதன் பாதை மிகப்பெரியது. இது சூர்யனை ஒரு தரம் சுற்றிவர 164 வருஷம் 9 மாதம் அல்லது 60,126 தினங்கள் ஆகின்றன. இந்தக் காலந்தான் இதற்கு ஒரு வருஷமல்லவா? பூமி ஒரு செகண்டுக்குச் சுமார் $18\frac{1}{4}$ மைல் போகிறது. ஆனால் இது மிகவும் மெதுவாகச் செல்லுகின்றது. ஒரு செகண்டுக்கு, $3\frac{1}{4}$ மைல் தூரந்தான் போகிறது.

இது வெகு தூரத்திலிருப்பதால் இதைப்பற்றின மற்றைய விஷயங்கள் ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆனால் இதிலும் வாயுமண்டலமிருப்பதாயும், அம்மண்டலம் யுரேனஸின் மண்டலத்தைப் போலிருப்பதாயும் தெரிகிறது. இதற்கு ஒரு உபகிரஹமும் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த உபகிரஹத்தைப்பற்றின வேறு விஷயங்கள் தெளிவாகத் தெரியவில்லை.

இத்துடன் நமக்கு இதுவரையில் தெரிந்த கிரஹங்கள் முடிகின்றன. இன்னும் எவ்வளவு கிரஹங்களிருக்கின்றனவோ, யாரறிவார்கள்! இன்னும் அதிக சக்தியுள்ள தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடிகள் செய்யப்பட்டால்வேறு கிரஹங்கள் காணப்படலாம்.

சூர்யன்

நாம் இதுவரையில் நமது சகோதரகிரஹங்களைப்பற்றிக் கவனித்தோம். இவைகளெல்லாம், ராஜாதிபதியாகிய சூர்யனைச் சுற்றிவருவதாயும் பார்த்தோம். நமது நட்சத்திர மண்டலத்திலுள்ள எல்லா வஸ்துக்களையும்விட மிகப் பெரிதாயும், அதிகக் காந்தியுடனும் பிரகாசிக்கின்ற சூர்யனைப்பற்றி இனியாகிலும் கவனிக்க வேண்டியது நியாயம். உண்மையில் இதைப் பற்றித்தான் முதல் முதலில் படித்திருக்க வேண்டும். இயற்கையின் அற்புத சிருஷ்டிப் பொருளாகிய இதை நாம் பார்க்கும்போது நமது ஆனந்தத்திற்கு அளவில்லை. இதுவரையில் நாம் பார்த்தவைகளுக்கும் இதற்கும் அநேக வித்தியாசங்கள் உண்டு. அவைகளைப் போல் இது ஒரு குளிர்ந்த வஸ்துவல்ல. அவைகள் இருண்ட வஸ்துக்கள். ஆகையால் அவைகளுக்கு, சொந்தமான பிரகாசமில்லை. சூர்ய வெளிச்சத்தைப் பிரதிபிம்பிக்கச் செய்வதால் அவை கொஞ்சம் பிரகாசமாகக் காணப்படுகின்றன. இந்த விஷயத்தைச் சந்திரனைப் பற்றிப் பார்க்கும்போது கூறியிருக்கிறோம். எப்படிச் சந்திரன்மேல் படும் சூர்ய வெளிச்சத்தைப் பூமி மறைக்க, சந்திர கிரஹணம் உண்டாகிறதோ, அம்மாதிரியே நாம் பார்த்த கிரஹங்களுக்கும் கிரஹணங்கள் உண்டு.

ஆகையால் நமக்கு வருகிற வெளிச்சத்திற்கும், இதைச் சுற்றிவரும் கிரஹங்களின் பிரகாசத்திற்கும் சூர்யனே உற்பத்தி ஸ்தானமாயிருக்கிறது. அதாவது இது ஒரு பெரிய எரியும் பந்து போன்ற வஸ்துவாயிருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், இதனிடத்திலிருந்து 930 லட்சம் மைல் தூரத்திலிருக்கும் நமக்கு இது இவ்வளவு வெளிச்சத்தையும் உஷ்ணத்தையும் கொடுக்கமுடியாது. இதன் உஷ்ணத்தின் அளவை நம்மால் நினைக்கக்கூட முடியாது. காலையிலும் மாலையிலும் சிவந்த நிறத்துடனும், மத்தியான வேளையில் சுத்த வெண்ணிறத்தோடும் காணப்படும் இச்சூர்யன், நாமிதுவரையிலும் பார்த்த கிரஹங்களைப் போல் கடின பதார்த்தமாயிராமல், முற்றி

லும் ஆவி ரூபமாயிருத்தல் வேண்டுமென்று தெரிகிறது. நாம் வசிக்கும் கடின பதார்த்தமான பூமி முற்றிலும் ஆவி ரூபமான கோளமாயிருந்தால் எவ்வளவு உஷ்ணமாயிருக்க வேண்டும்! குறுக்களவில் பூமியைப்போல் சுமார் 109 மடங்குப் பெரிதாயுள்ள இச் சூர்யன் ஓராவி ரூபமான கோளமாயிருந்தால், இது எவ்வளவு சூடாயிருத்தல் வேண்டும்! நம்மால் அளவிடக்கூடுமா? அல்லது இந்த அளவை நமது மனதால் உத்தேசிக்கக் கூடுமா? ஆகையால்தான் இச்சூர்யன் தன்னிடத்திலிருக்கும் சொந்த வெளிச்சத்தினுலேயே இப்படிப் பிரகாசிக்கின்றது.

எல்லாக் கிரஹங்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு கோளமாகச் செய்தாலும், சூர்யன் இப்பந்தைவிடச்சுமார் 500 மடங்கு பெரியது. இது நமது பூமியைப்போல் பருமனில் 1,280,000 மடங்குள்ளது. இவ்வளவு பெரிதாயிருந்தும், வெகு தூரத்திலிருப்பதால்தான் இது ஒரு சிறு சக்கரம்போல் காணப்படுகிறது. இது இருக்கும் தூரத்தைக் கவனித்தால் இதன் அளவின் மஹிமை விளங்கும்.

இதைத் தூரதிருஷ்டிக் கண்ணுடியால் பார்க்கும்போது மிக ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும். இதன் பிரகாசத்தால் கண் கூசும். கண்ணுக்குக் கெடுதல்களும் உண்டாகும். ஆகையால் இதை வெறுங்கண்ணுல் நாம் பார்க்கும்போது கூட, புகைக் கண்ணுடியால் பார்ப்பது வழக்கம். முக்கியமாகச் சூர்ய கிரஹணத்தைப் பார்க்கும்போது இக்கண்ணுடியை நாம் உபயோகிப்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். இம்மாதிரியே, தூரதிருஷ்டிக் கண்ணுடியிலும் நமது கண்ணுக்குக்கெடுதல்கள் உண்டாகாதபடி தகுந்த ஏற்பாடுகள் இருக்கவேண்டும்.

இதைக் கண்ணுடியால் பார்த்ததால் இதன் உடல் முழுவதும் ஒரே மாதிரியாகக் காணப்படவில்லை. ஒரு கருமையான வஸ்துவில் வெண்மையான வஸ்து நெருக்கமாகத் தூவப்பட்டாற்போல் தெரிகிறது. இதன்மேல் அநேக வெள்ளைப் புள்ளிகளும் கோடுகளும் நிறைந்திருக்கின்றன. சிற்சில சமயங்களில் சூர்யனில் கறுப்புப் பிம்பங்கள் தோன்றுகின்றன. இப்பிம்பங்களில் சில பெரியனவாயும், சில சிறியனவாயுமிருக்கின்றன. மிகப் பெரிதாயிருந்தால், நமது வெறுங்கண்ணுக்குக்கூட புகையேற்றப்பட்டக் கண்ணுடியால் பார்க்கும்போது இவை நமக்குத் தெரியும். இவைகளுக்குச் **சூர்ய களங்கங்கள்** என்று பெயர். இவை நமது கண்ணுக்குக் கறுப்பாகக் காணப்பட்ட போதிலும் இருட்டான பாகங்கள் அல்ல. உண்மையில் பூர்ண சந்திர வெளிச்சத்தை விட இந்தப் பாகங்கள் சுமார் 2000 மடங்கு பிரகாசமானவை. ஆனல் சூர்யனுடைய மற்றைய பாகங்களைவிட இவை மங்கலானவை. இவைகளைத் தூரதிருஷ்டிக்கண்ணுடியால் பார்க்கும்போது, இவை இரண்டு பாகங்களாகக் காணப்படுகின்றன. மத்தியில் மிகக் கறுப்பாயும், இதைச் சுற்றிலும் கொஞ்சம் குறைந்த கறுப்பு நிறமாயும் காணப்படுகின்றன. இக்களங்கங்கள் நமக்குச் சிறிதாகக் காணப்பட்டபோதிலும் உண்மையில் மிகப் பெரியவை. சிற்சில சமயங்களில் பூமியைப் போல் ஐந்து முதல் பத்து மடங்கு அளவுள்ளவை. இவைகள் எப்பொழுதும் சூர்யனில் அழியாமல் இருப்பவையல்ல. இவைகள் உண்டாகிப் பெரிதாகின்றன; மறுபடி சில நாட்களில் வரவரச் சிறிதாகி மறைகின்றன; சில களங்கங்கள் சில நாட்களில் மறைகின்றன. மற்றும் சில கொஞ்சம் மாதங்கள் வரையில் மறையாம லிருக்கின்றன. இவை என்னவென்றும் எப்படி உண்டாகின்றன வென்றும் நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை; சூர்யனுகிய ஆவி கோளத்தில் பல காரணங்களால் ஆவி அங்குமிங்கும் அசைவதால் உண்டாகும் பள்ளங்கள் என்று நம்புகிறோம்! அதாவது இவை ஆவி குறைந்த பாகங்கள்.

அம்புஜா

(துப்பறியும் ஒரு சிறிய கதை)

கதாநாயகியின் கொலையைக் கண்டுபிடிக்க வரும் துப்பறிபவரது சாமர்த்தியங்களும், அவரது தீரச்செய்கைகளும், ராஜாமணி என்பவளின் கொடுந் தொழில்களும், அவை வெளிப்பட்டதனுல் தற்கொலை அவன் புரிந்துகொள்வதும், படிக்கப்படிக்க ஆனந்தமாயிருக்கும். எளிய தமிழ்நடையில் எழுதப்பெற்றது. விலை அணு 2.

ராஜ்ய பரிபாலனம்

FORMS OF GOVERNMENT

இந்தியா ஆபீஸ்

இதில் மொத்தம் பதின்மூன்று மெம்பர்கள். இந்தியா சம்பந்தமான விஷயங்களைக் கவனிக்கவேண்டியது இவர்களின் பொறுப்பு. இதில் இந்தியா செக்ரெடேரியும், அவருக்கு உதவியாயிருந்து வேலைபார்த்து வரும், பன்னிரண்டு மெம்பர்களும் இருக்கிறார்கள். இந்தியா செக்ரெடேரி பார்லிமெண்டாருக்கு இந்தியாவில் கவர்ன்மெண்டார் செய்யும் காரியங்களுக்கு உத்தரவாதம் சொல்லவேண்டும். இதர பன்னிரண்டு மெம்பர்களில் பத்துபேர் இந்தியாவில் வெகுகாலமாக வேலைபார்த்து, இந்தியாவின் நிலைமையைப்பற்றிச் செம்மையாய் அறிந்திருக்கும் ஆங்கில உத்தியோகஸ்தர்களா யிருக்கவேண்டும். மீதி இரண்டுபேர் இந்தியர்களா யிருக்கவேண்டும். இவ்விந்தியாக் கவுன்ஸிலைப்பற்றிப் பின்னால் இந்தியா கவர்மெண்டைப்பற்றிக் கூறும்போது விவரித்துச் சொல்லுவோம்.

குடியேற்ற நாடுகள் சம்பந்தமான விஷயங்களைக் கவனிக்கும் ஆபீஸ் (Colonial Office):—இவ்விஷயங்களைப் பார்த்துவரும் மந்திரியைத்தான் கலோனியல் செக்ரெடேரி-ஆப்-ஸ்டேட் என்பது. இங்கிலாந்தின் குடியேற்ற நாடுகளில் அரசாட்சிசெய்யும் கவர்னர்கள், இவர் அதிகாரத்திற்குக் கீழிருந்து வேலைபார்த்து வருகிறார்கள்.

பொக்கிஷ இலாகா (Treasury Board):- இராஜாங்கத்தின் வரவுசெலவு கணக்குகளை விசாரணைசெய்து, அவை சம்பந்தமான காரியங்களைப் பார்வையிட்டுவருவது முக்கியமான காரியம். ஏனென்றால், ஒவ்வொரு நாட்டிலும், இராஜாங்க காரியங்கள் சரிவர நடக்க பணம் மூலாதாரமா யிருக்கிறது. ஆகவே, இங்கிலாந்தில் வரவுசெலவு கணக்குகளைப் பார்ப்பதற்கு ஒரு போர்டு உண்டு. அதுதான் பொக்கிஷபோர்டு (Treasury Board) எனப்படும். முன்சொன்ன இராணுவ போர்டைப்போல், இப்போர்டுக்கு முதல் லார்டும், இன்னும் அவருக்கு உதவியாயிருந்து வேலைபார்த்துவரும் வேறு சில லார்டுகளும் உண்டு. இங்கிலாந்தின் பிரதான மந்திரிதான் இப்போர்டின் முதல் லார்டு. ஆயினும் பொக்கிஷ இலாகாவேலைகளைப் பார்த்து வருபவர்கள் மேற்கூறிய லார்டுகள் அல்ல. அவ்வேலைகளைப் பார்ப்பவர் சான்ஸெல்லர் ஆவ்-தி-எக்ஸ்செகர், அவருடன் கூட இருந்து வேலைபார்க்கும் செக்ரெடேரிகளுமே. இச்சான்ஸலர்தான் பார்லிமெண்டு கூடும்போது அச்சபையோர்க்குப் பட்ஜட் (Budget) அதாவது வரும் வருஷத்திய வரவுசெலவு ஜாப்தாவை எடுத்துரைப்பது. இந்த ஜாப்தா எவ்வாறு தயார் செய்யப்பட்டு வருகிறது என்பதைச் சற்றுக் கவனிப்போம். முன் ஓரிடத்தில் சொல்லியபடி பணம் சம்பந்தமான விஷயங்களைக் 'காமன்ஸ்' சபையார்க்குத்தான் முதன்முதல் தெரியப்படுத்தவேண்டும். அப்படிப் பட்ஜட்டைச் சான்ஸலர் காமன்ஸ் சபையில் கொண்டுவருமுன், அப்பட்ஜட்டில் கண்டிருக்கும் விஷயங்களைப்பற்றி டிரஷரி ஆபீஸில் நடக்கும் காரியங்கள் பல.

ஒவ்வொரு டிபார்ட்மெண்டாரும் தங்களுக்கு ஒருவருஷத்திற்கு வேண்டிய பணத்திற்கு ஒரு குறிப்பு (Estimate) தயார்செய்து, செப்டெம்பர் மாதத்தில் டிரஷரி ஆபீஸுக்கு அனுப்பவேண்டும். இப்படி ஒவ்வொரு டிபார்ட்மெண்டாராலும், தயார்செய்து அனுப்பப்பட்ட எஸ்டிமேட்டுகளைச் சான்ஸலர் செம்மையாகத் தனித்தனி விஷயமாய் எடுத்துப் பார்வையிட்டு, வேண்டிய மாறுதல்களைச் செய்து, டிரஷரி சிப்பந்திகளால் தயார் செய்தனுப்பப்பட்ட அந்த வருஷத்தில் ஏற்படக்கூடிய வருமானக்கணக்கை அத்துடன் சேர்த்து, வரும் வருஷத்திய வரவு செலவு கணக்காகிய பட்ஜட்டைத் தயார் செய்வார். இப்படித் தயார்செய்வதில் செலவுக்குமேல் வரவு ஏற்பட்டால் வரிகளைக் குறைக்கச் சான்ஸ்லர் ஏற்பாடு செய்யலாம். வரவுக்குமேல் செலவு ஏற்பட்டால், அவ்வருஷம் ஏற்படும் நஷ்டத்தைப் பூர்த்திசெய்ய வரிகளை அதிகப்படுத்தவோ அல்லது கடன்வாங்கவோ சான்ஸலர் செய்யலாம். ஆனாலும் சான்ஸலர் காபினெட் மெம்பர்களைக் கூட்டி அவர்களிடத்தில் ஒவ்வொரு விஷயத்தைப்பற்றியும் ஆலோசனைசெய்து, அவர்கள் சம்மதத்தைப்பெற்று, பிறகு காமன்ஸ் சபைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும்

மாதவீகங்கணம்

அத்யாயம்—4

அமைச்சனும் அவன் யஜமானியும்

(365-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இருவரும்—நவகுமாரருடைய மனைவியும் கோகுலதாஸும்—கடைசியில் ஸந்தித்தனர். நவகுமாரருடைய மரணத்தைக் குறித்துக் கோகுலதாஸைப்போல் அவ்வளவு விசனமடைந்தவர் வேறெவருமில்லை. அரசன் அமைச்சன் இருவர்களுடைய சரித்ரமும் ஒன்றுடனொன்று சிக்கிக்கொண்டிருந்தது; ஒன்றையறியாமல் மற்றொன்றைத் தெரிந்துகொள்வது அஸாத்யம். இருவருடைய ஸுககுக்கங்கள் யாவும் ஒன்றே; நவகுமாரர் தன் நாட்டையிழந்து துன்பப்பட்டபோது, கோகுலதாஸும் அவருடன்சென்று அவருடைய துன்பங்களைத் தானும் அனுபவித்தார். இவ்வளவு துன்பங்களுக்கிடையில், இழந்த ஜமீனைத் திரும்பிப்பெறக் கோகுலதாஸ் பட்டபாடு எல்லோருக்கும் தெரியும். முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியடையார். கோகுலதாஸ் வ்ரதம் நிறைவேறியது. நவகுமாரர் தன் ஜமீனைத் திரும்பப்பெற்றார். கோகுலதாஸின் எண்ணங்களும் செயல்களும் அதனுடன் த்ருப்தியடைந்து நிற்கவில்லை. யஜமானருக்கு வேறொரு லாபம் செய்துவைக்க அவர் ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருந்தார். அவ்விஷயமான ப்ரயத்னங்களெல்லாம் அநேகமாய் முடிந்துவிட்டன. ஜயம் வெகு சீக்ரத்திலிருந்தது; கைக்கெட்டியது வாய்க்கெட்டவில்லை என்றவாறு, நவகுமாரர் கடைசி க்ஷணத்தில் மோசஞ்செய்துவிட்டார். வேலை பூர்த்தியாகும் தருவாயில், ஆயுதம் ஒடிந்து விழிக்கும் தொழில்காரனை யொத்தார் கோகுலதாஸ். அவர் நவகுமாரருடைய மரணத்தைக் குறித்து மனப்பூர்வமாய்த் துக்கப்பட்டார். கோகுலதாஸுக்குப் பெண்டுபிள்ளைகள் கிடையாது. அவர்கள் போயிருந்தாலுங்கூட அவர் அவ்வளவு துக்கப்பட்டிருக்கமாட்டார். அவருக்கு மனைவி, மக்கள், குடும்பம் யாவும் நவகுமாரரும் தேவிபுரத்து ராஜகுடும்பமுமே. ஈவு, இரக்கம், பக்ஷம், பரிதாபம் ஒன்றுமுணராத கல்நெஞ்சர் அவர்; இருந்தாலும், அந்த யஜமான ஊழியத்தில் நாய்போலுழைத்து வந்தார்; நாய்போலவே அவர் நாற்பதுவருஷகாலமாக ஒரு நிமிஷமாவது தன் யஜமானரை விட்டுப் பிரிந்ததில்லை. தேவிபுரத்துக்கே தன் ஆத்மா, சரீரம் யாவற்றையும் அர்ப்பணம் செய்திருந்தார். வெளியார் அனைவரும் நவகுமாரருடைய துக்கம், பாசாங்கென சாதித்தனர். அவர்களுக்கு உண்மை என்ன தெரியும்? அவர் பிள்ளை பிறந்து கண்ணினின்று ஜலம்விட்டது, நவகுமாரரது மரணத்தின் போதுதான்.

ப்ரேதத்துடன் கங்காநதிக்குச் சென்று அங்கே க்ரியைகள் முடிந்தவுடன் ஸ்நானஞ்செய்துவிட்டுக் காலுக்குப் பாதரக்ஷையின்றியே அவர் ஊர்வந்து சேர்ந்தார்; விரீஷனுடனிருந்து, இறந்தோர்க்குரிய இதர காரியங்களையெல்லாம் நடத்திவைத்தார். சிராத்தாதிகளெல்லாம் முடிந்து, விரீஷன் ஜமீனுக்கு யஜமானனாய் ஸ்தானம் வஹித்தபோது, கோகுலதாஸ் அவனைத் தன் தலைவனாக அங்கீகரித்து, மேலே நடக்கவேண்டிய விஷயங்களுக்கு அவனுடைய கட்டளைகளை எதிர்பார்க்கலானார்.

காலக்ரமத்தில் கட்டளைகளும் பிறந்தன. இனி இவ்வுலகத்துக்கும் தனக்கும் யாதொரு பந்தமுமில்லை, தான் போகும் வழிக்கு ஏதாவது புண்யம் தேடிக் கொள்ளவேண்டும் என்று நினைத்து நவகுமாரருடைய மனைவி, யமுனாநதி தீரத்திலுள்ள மதுராபுரி சென்று, எஞ்சிய தன் ஆயுளைப் பகவத் கைங்கர்யத்தில் கழிக்கவேண்டுமென்றாள். விரீஷன், ஹேமலதை, சைவலினி மூவரும் அவளுடன்சென்று மதுராபுரியில் அவளுக்கு ஸரியான விடுதி முதலிய ஸௌகர்யங்கள் அமைத்துவைத்துத் திரும்பவேண்டுமென்று ஏற்பாடாயிற்று. ப்ரயாணத்துக்கு வேண்டிய ஸந்நாகங்கள் செய்வது கோகுலதாஸின் பொறுப்பாயிற்று. ராஜமஹால் வரைக்கும் வந்து, தங்களை வழிவிட்டு ஊருக்குத் திரும்பித் தான் மறுபடியும் ஊர் வந்து சேரும்வரையில், ஜமீன் வ்யவஹாரங்களைக் கவனித்துவரும்படி விரீஷன் கோகுலதாஸுக்குக் கட்டளையிட்டான்.

கோகுலதாஸ் பதிலொன்றும் சொல்லாமல் அப்படியே செய்வதாக ஒத்துக்கொண்டார். ப்ரயாணத்துக்கு வேண்டியனயாவும் தயாராய் விட்டது. ஸமஸ்தான புரோஹிதர் வைத்த

முகூர்த்தம் இன்னும் வரவில்லை. அந்த நாளுக்காக எல்லோரும் காத்திருந்தனர். நவகுமாரருடைய மனைவி தேவிபுரத்தைவிட்டு அகல்வதற்குமுன், தான் அவளை ஒருமுறை கண்டு சில வார்த்தைகள் பேசி அவளுடைய ஆசீர்வாதத்தையும் பெறுவதற்கு விரும்புவதாகக் கோகுலதாஸ் செய்தி சொல்லியனுப்பினர்.

இருவரும்—நவகுமாரருடைய மனைவியும் கோகுலதாஸனும்—கடைசியில் ஸந்தித்தனர். ஆனல் முன் முறைகளில் போலன்று. அவர்களுடைய அஹங்காரங்களெல்லாம் அடங்கிவிட்டன. அவர்களுடைய தீர எண்ணங்களெல்லாம் விதிவசப்பட்டு, ஒருவாறுக முடிவுக்கு வந்துவிட்டன, அவர்களுடைய அந்த்ய காலமும் நெருங்கியது. எல்லாவிதத்திலும் தற்போதைய ஸந்திப்பு நூதன ஸந்திப்பே. பூர்வத்தில் இருவரும் போட்டியிட்டுக்கொண்டு எவ்வளவோ ஏற்பாடுகளெல்லாம் செய்தனர்; எத்தனையோ முறை மனஸ்தாபப்பட்டனர்; பல முறையும் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் மனதிலேயே திடப்ரதிஞ்ஞைகள் செய்துகொண்டனர். எவர் பக்கம் ஜயமோ, எவர் பக்கம் தோல்வியோ, எல்லாம் முடிவெய்திவிட்டன. கோகுலதாஸ் வந்து தலைகுனிந்து வணங்கியபோது, அம்மாது சிரோமணி தன் கோபதாபங்கள் யாவற்றையும் அறவே மறந்துவிட்டு, நயவசனங்கூறி அவரை ஆசீர்வதித்தனள். காஷாய உடை தரித்துத் துறவியாய் விளங்கும் அவ்வயோதிக மாது தன்னை ஆசீர்வதித்தபோது, ஒரு க்ஷண நேரம் கோகுலதாஸ், தான் அவளுக்கு த்ரோஹம் புரிந்ததாக நினைத்தார். தான் சிறு பையனாய்த் திக்கற்றுத் தெருவில் திரிந்தபோது, தன்மீது தயைகொண்டு தன்னை அழைத்து அப்புண்யவதி ஆதரித்த காலம் கோகுலதாஸுக்கு ஞாபகம் வந்தது. டில்லி சக்ரவர்த்தியவர்களைக் கண்டுகூட கோகுலதாஸ் அதிகமாய் மனம் வணங்கியதில்லை. அப்பேர்ப்பட்டவர் இத்தருணம் புன்னகை புரியும் அந்நரைமயிர் ஸந்யாஸினி முன், ந்யாயாதிபதி முன் குற்றவாளியென, மனம் அழுங்கினர்.

"ஸம்ஸார பந்தத்தினின்றும் விடுபட்டு உலகத்தைத் துறந்து தாயார் மதுராபுரி செல்கிறள் போலும்!" என்று கோகுலதாஸ் அதிவிநயமாய்க் கேட்டார்.

"அப்படித்தான் உத்தேசித்திருக்கிறேன். நம் உத்தேசம் என்ன, மனுஷ்ய காரியம். தெய்வம் என்ன என்ன நினைத்திருக்கிறதோ?"

"அம்மையின் அந்த்ய கால விருப்பத்துக்கு ஒருவித குறைவும் ஏற்படாது. ஸர்வேச்வரன் அம்மையின் மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்றி வைப்பார். அவருடைய பாதாரவிந்தங்களில் திவ்யஸேவை செய்துகொண்டு பரமானந்தமா யிருக்கலாம். மஹாபாபிகளாகிய நாங்கள்தான், இந்த ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் ஆழ்ந்து கரையேற வழிதெரியாமல் தத்தளிக்க வேண்டியவர்கள். தாயார் நித்யானந்த ஸுகம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, குழந்தைகளாகிய நாங்கள் தாயாரின் பிரிவை யாற்றாது அஞ்ஞானத்தால் வருந்திக் கொண்டிருப்போம்."

"கோகுலதாஸ், உலக வ்யாபாரங்களுக்குச் சற்றும் பயன்படாத இந்தக் கிழவி போய் விட்டதைப்பற்றிப் பலர் வருத்தப்படமாட்டார். காலவகையினல் பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும் ஸஹஜமே. சீக்ரத்தில் என் புதல்வி, தன் க்ருஹக்ருத்யத்தில் ஆழ்ந்து விடுவாள். விரீஷனும் ராஜவம்சத்துக் கீர்த்தியைப் பாதுகாக்கு நிமித்தம் ஜமீன் விஷயமாய் உழைக்கத் தலைப்பட்டுவிடுவான்."

"தாயாரின் வாக்கு 'ப்ரகாரமே எல்லாம் நடக்கும்."

"ப்ரயாண ஏற்பாடுகளெல்லாம் ஆயிற்ற, கோகுலதாஸ்?"

"ஸகல ஏற்பாடுகளும் முடிந்துவிட்டன. எல்லாம் தயாராயிருக்கின்றன. ராஜமஹல் வரைக்கும் செல்ல இரண்டு பல்லக்குகளும், ஆட்களும் ஸித்தமாய்விட்டன. அங்கே இரண்டு படகுகள் அதற்கு வேண்டிய மாலுமிகளுடன் ஏற்பாடாயிருக்கின்றன. படகிலேயே மதுரை சென்றுவிடலாம். வழிக்குத் துணையாய் இருபது போர்வீரர்கள், உடன்வர ஸித்தமாயிருக்கிறர்கள்."

"நிரம்பவும் த்ருப்தி, கோகுலதாஸ்! நீர் என்றைக்கும் தேவிபுரத்தாருக்கும் எனக்கும் அதிக நம்பிக்கையான ஊழியராயிருக்கிறீர் என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?"

நவகுமாரரின் மனைவி ப்ரீதியாய்க் கூறிய மொழிகளாயினும், அவைகளைக் கேட்டுக்

கோகுலதாஸுக்குக் குற்றமுள்ள நெஞ்சு குறுகுறுக்கலாயிற்று. 'எனக்கும் அதிக......ஊழியராய்...'' என்பதைக் கேட்டவுடன் அவருடைய முக்விலாஸம் சிறிது மாறிற்று. "கோகுலதாஸ், நான் வழியில் வாரணசியில் சிறிது தாமதிப்பதாக உத்தேசம். கங்கமாதா வடமுகமாக ப்ரவஹிக்கும் அப்புண்ய க்ஷேத்ரத்தில் திருக்கோயில் கொண்டருளும் ஸ்ரீ விச்வநாதரைத் தரிசித்துச் செல்வது உத்தமமன்றோ?''

"அம்மையின் கருத்துகளை யான் முன்னமே அறிவேன். ஆதலால் அந்த க்ஷேத்ரத்தில் தங்கியிருப்பதற்கு வேண்டிய ஜாகை முதலிய ஸௌகர்யங்களெல்லாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். படகுக்காரர்களும் தாங்கள் இருக்குமட்டும் அங்கே காத்திருப்பார்கள்.''

"நீல நிறமான யமுனாநதி கங்காநதியுடன் கலக்குமிடமாகிய ப்ரயாகையிலும் இறங்கி நீராடவேண்டும். அவ்விடத்தில் ஸ்நானம் செய்பவர்களுக்கு அதிக புண்யமுண்டாம். அந்த ஸ்நானத்துக்கு விசேஷமான புண்ய காலம் ஒன்றுண்டு. அதற்குள் அவ்விடம் போய்ச் சேரவேண்டும்.''

"அங்கேகூட ஜாகை ஏற்பாடாயிருக்கிறது. வங்காளத்திலிருந்து செல்பவர்களுக்கு அந்த ஊர் அதிக தேக ஸௌக்யத்தைக் கொடுக்கிறதாம். நம்மூர் சதுப்பு பூமி; ப்ரயாகையிலோ இவ்வளவு நீர் நிலைகளும் சதுப்பு பூமியும் கிடையாது. காற்றுக்கூடச் சிறிது வரட்டுக் காற்றாயிருக்கும். ஜமீன்தாரர் கீழேபடுத்தது முதற்கொண்டு நமது புதிய ஜமீன்தாரர் விரீஷருக்கு அதிக அலைச்சல். அதனால் உடம்பு ரொம்பவும் இளைத்துப்போயிருக்கிறது. சிறிது காலம் வெளியூர் போய்வருவது உத்தமம்.''

"நீர் சொல்வது ரொம்பவும் ஸரி, விரீஷன் உடம்பு இளைத்திருப்பது வாஸ்தவமே. அவன் தன் தேகத்தைப்பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். என்னுடன் மதுராபுரி வரைக்கும் வந்து விட்டு வருவது அவனுடைய தேகத்துக்கு அதிக அநுகூலமாயிருக்குமென்பதில் ஆக்ஷேபமில்லை. ஊரைவிட்டுச் சென்றால் ஜமீனை யார் மேல்பார்த்து வருவது என்ற கவலைக்கும் இடமில்லை. ஸத்ய ஸந்தராகிய அமைச்சரே! தாங்களிருக்க விரீஷனுக்கு என்ன குறை? கோகுலதாஸ், இந்த ஜமீன் விஷயத்தில் என்றைக்கும் ஒரே சீராகத் தாங்கள் நம்பிக்கையாய் உழைத்து வருகிறீர். உங்கள் பார்வையில் ஜமீனை விட்டுச் செல்வதில் யாருக்குத்தான் என்ன ஆக்ஷேபம்?''

நவகுமாரரின் மனைவி கடைசியாய்ச் சொன்னவார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கோகுலதாஸ், "என்ன நயமொழி, என்ன ஹிதவார்த்தை, இந்தப் பாழும் சாதுர்ய வார்த்தைகளால் தான் இவள் சத்துருக்களைக்கூட வசியப் படுத்திவிடுகிறாள். இவளுடைய கணவன் வார்த்தைமேல் வார்த்தையாய் இடைவிடாமல் சரமாரியாய்த் தூஷிக்கும்போதுகூட நான் அவருக்கு இளைத்ததில்லை. எல்லாம் இடி இடித்து மழைபெய்து ஓயட்டுமென்று சும்மா விருந்து கடைசியில் என் கார்யத்தைச் சாதிப்பேன். அப்பேர்பட்டவனிடங்கூட இந்த ஸ்திரீயின் நயமொழிகள் கூரான அம்புகளைப் போல் மனதில் பாய்ந்து பதிகின்றன'' என்று மனதுக்குள்ளேயே நினைத்தார்.

"இந்த யமுனா நதீதீரத்திலுள்ள நாடு அதிக ரமணீயமானதாம். ப்ரதிக்ராமங்களிலும் புராதன பாடல்பெற்ற ஆலயங்கள் பல இருக்கின்றனவாம். அவ்வாலயங்களுக்கு வரும் ஜனங்களின் தொகை எண்ணுதற்கு அரியதாம். அத்தேசத்தவர்களுடைய பாஷையும் வேறாம்; நடையுடை பாவனைகளும் வேறாம். ஆயினும், அவர்களுடைய கோயில்களுக்குள் எல்லோரும் சென்று ஸ்வாமியை வணங்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.''

"வட இந்தியா முழுவதும், காலஞ்சென்ற நமது ஜமீன்தார் நவகுமாரரை அறியாதவர் கிடையாது. அவரிடம் அவர்களுக்கு அதிக மர்யாதை. அவருடைய மனைவி மக்களென்றால் அனைவரும் அன்பு பாராட்டி வேண்டிய உபசாரங்களெல்லாம் செய்வார்கள் என்பதற்குத் தடையில்லை.''

"ப்ரயாகைக்கும் நமது பாதுஷா சக்ரவர்த்திப் பெருமான் வசிக்கும் நகரத்துக்கும் அதிக தூரமாமே? அந்நகரின் பெயரென்ன?''

"அந்நகரின் பெயர் ஆக்ரா. போய் வந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், அந்நகரைப் போன்ற திவ்ய நகர் இந்த உலகிலேயே காண்பதரிதாம். அந்நகரின் அமைப்பும், வனப்பும், அவ்விடமுள்ள மாடமாளிகை கோபுரங்களின் அழகும் மனிதனால் எடுத்துரைக்கத் தரமன்று எனப் பலர் எனக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆக்ரா நகரத்துப் பெரிய வ்யாபாரிகள் சிலர் தேவிபுரத்தில் தங்களுடைய கடைகள் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலமாய்த் தங்களுக்கு ஆக்ராவில் தகுந்ததொரு விடுதி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன்.''

''நாம் அங்கே பகவத் க்ருபையால் ஸௌக்யமாய்ப் போய்ச் சேரவேண்டும். பாதுஷாவையும் அவருடைய மாளிகை, அந்தப்புரம் முதலியவற்றையும் பார்க்க வேண்டுமென்று விரீஷன் அடிக்கடிச் சொல்லி வருகிறான். ஹேமலதையும் ராணியார், பீகங்கள் இவர்களுடைய ஸலவைக்கல் மாளிகைகளையும் அந்தப்புர நந்தவனங்களையும் பார்க்க ப்ரியப்படுகிறாள்.''

''ஸகஜந்தானே; அவர்க ளிஷ்டப்படியே பார்த்து மகிழட்டும். சக்ரவர்த்திப் பெருமான் அவர்களே ராஜா மான்ஸிங் மூலமாய் நமது பூர்வ ஜமீன்தாரைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறாராதலால், அவருடைய குடும்பத்தாரைக் கண்டு பேசுவதில் அவர் அதிக விருப்பங் கொள்வார்.''

''கோகுலதாஸ், எனக்கு மர்யாதை கௌரவம் ஒன்றும் வேண்டாம். நான் போவது மதுராபுரிக்கு. உத்தேசம் ஸந்யாஸினியாய்க் காலங்கழிப்பது. எனக்கென்ன மர்யாதை வேண்டியிருக்கிறது? ஏதோ ஆக்ராவும் வழியிலிருக்கிறது. ரொம்பகாலமாய்க் கண்காணாமல் போய்விட்ட ராஜகுமாரன் நரேந்த்ரனைப் பற்றித் தலைநகரில் விசாரித்தால் ஏதாவது விஷயம் தெரியக் கூடுமென்று விரீஷனும் எண்ணுகிறான். அதை யுத்தேசித்து ஆக்ராவில் தங்கவேண்டி யிருக்கிறதே யொழிய, சாகக்கிடக்கும் எனக்கு அங்கே வேறென்ன வேலையிருக்கிறது?''

''ஓஹோ! நரேந்த்ரனைப்பற்றிப் பேச்சு எடுத்துவிட்டாளா? இவள் ஏதோ கள்ள எண்ணம் கொண்டிருக்கிறாள். நாம் ஜாக்ரதையாயிருக்கவேண்டும். இத்தனை காலம் இவளுடன் மல்லிட்டு இன்றைக்குப் பின் வாங்கிவிடுவேனா?'' என்று தீரப்படுத்திக் கொண்டார் கோகுலதாஸ்.

''கோகுலதாஸ், ஒன்பது வருஷமாகவில்லையா, பாவம், அந்த வீரதீர வாலிபன் தேசத்தை யிழந்து தேசாந்த்ரியாய்ப் புறப்பட்டு? கஷ்டம்! கஷ்டம்!''

''ஸரி, இனி நம் வேலையைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான்'' என்று நினைத்துக் கோகுலதாஸ் ஆடு நனைந்துபோகிறதே என்று அந்தரங்க துக்கத்துடன் அழுத ஓநாயைப்போல், ''அம்மா, ஒன்றிரண்டு வருஷமல்ல. ஒன்பது வருஷம் பூர்த்தியாய் ஆயிற்று. நானும் அக்குழந்தைக்காக அழுதழுது கண்ணும் உலர்ந்துபோய்விட்டது. யஜமானர், புத்ரனில்லாத குறையைக்கூட மறந்து அவ்வாலிபனைத் தம் சொந்தப் புத்திரனாகப் பாவித்து வந்தார். வாலிபத்தனம் சிறிது துடுக்கு: நரேந்த்ரனுக்கும் வீரநகரத்துக்கர்வமும் அகம்பாவமும் சிறிது இருந்தன'' என்று அதிகவணக்கமாய்ப் பதில் சொன்னார். உடன்பிறந்தானுடனேயே பிறந்தகத்து ஜம்பம் பேசும் தன்மையர்களாயிற்றே ஸ்த்ரீகள். வெளியார்ப் பிறந்தகத்தைப்பற்றித் தூஷித்தால் பொறுப்பார்களா? நவகுமாரருடைய மனைவிக்கு ஆக்ரோஷம் உண்டாய்விட்டது. ''கோகுலதாஸ்! அதிசயமா அந்தப் பெருமையும் அகம்பாவமுமிருப்பது? அவன் பிறந்த குலமென்ன? வம்சமென்ன? கடுகு செத்தாலும் காரம்போமா?'' என்றாள் அவ்வீர நகரத்துக் குமாரி. சற்றுப் பொறுத்து ''அகம்பாவம் ஆகாது என்பது வாஸ்தவந்தான். அக்குழந்தை படாதபாடும் பட்டாய்விட்டதே'' என்று வணங்கி விட்டாள்.

இதுதான் ஸமயமென்று கோகுலதாஸ் ஆரம்பித்துவிட்டார். ''ராஜாமான்ஸிங் அவனிடம் அதிக அன்பு பாராட்டிய போதிலும், அவனென்னமோ வேண்டிய மட்டும் அனுபவித்தாயிற்று. நமது யஜமானருடைய ப்ராணனுக்கே உலைவைக்க முயன்ற அச்சிறுவனை ராஜாமான்ஸிங் தவிர வேறொருவராயிருந்தால் ஒருக்காலும் மன்னித்திருக்க மாட்டார்.''

''எப்பேர்ப்பட்ட ஹீனமான செயல்களைக் கூட மன்னித்துவிடும் பெருந்தன்மையுள்ள தெய்வம், அறியாத்தனத்தாலும் பால்யத்தாலும் ஏற்பட்ட குற்றத்தையும் பாவத்தையும் மன்னிக்காமல் போய்விடுமா? இன்றைக்கோ நாளைக்கோ என்றிருக்கும் நிலைமையில்கூட யாருக்கென்ன தீங்கு செய்யலாம்; எவர் பொருளை யபகரிக்கலாம்; எந்தக் குடும்பத்தை வேறுபடுத்தி வைக்கலாமென்று துராலோச

ளைகள் செய்து சூழ்ச்சி செய்யும் நம்மைப் போன்ற கிழங்கள்கூட அவருடைய தயை யையும் காருண்யத்தையும் எதிர்பார்த்து நிற் கிறோம்" என்று சாந்தமாய் விடை பகர்ந் தாள் நவகுமாரருடைய மனைவி.

கோகுலதாஸுக்கு ஏன் வாயைத்திறந்தோ மென்று ஆய்விட்டது.

"ஸரி, போது போகிறது. இந்த விஷயங் களைப்பற்றியெல்லாம் வீண்வார்த்தை பேசிக் கொண்டிருக்க எனக்கு இஷ்டமுமில்லை, ஸாவகாசமுமில்லை. நரேந்த்ரன் விஷயமாக வும் அவன் பாட்டனர் ஜமீன் விஷயமாகவும் ஸிரீஷன் உம்முடன் இரண்டொரு வார்த்தை பேசவேண்டியிருந்தா லிருக்கும். அவைகளைப் பற்றி நானேன் கவலைப்படவேண்டும். ஆக் ராவுக்கும் மதுராவுக்கும் எவ்வளவு தூரம்? எத்தனை தினங்களிற் செல்லலாம்? அதைச் சொல்லும். என் ஆவி, உயிர் எல்லாம் அங்கே யே இருக்கிறது. அந்த க்ஷேத்ரத்தைக் கண் ணால் கண்டபின் ப்ராணனை விடவேண்டு மென்றிருக்கிறேன். ஸர்வேசுவரன் என் மனோபீஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்துவைக்க வேண்டும்."

"தாயே, ஆக்ராவிலிருந்து மதுராபுரிக்கு அதிக தூரமில்லை. படகில் சென்றால் ஒரு நாளில் போய்ச் சேரலாம்."

"அப்படியானல், என் கோலத்துக்கேற்ப எனக்கு யமுனா நதிக்கரையில் ஒரு சிறிய வீடு ஏற்பாடு செய்யும். அங்கேயிருந்து ப்ரதி தினமும் ஸூர்யோதய காலத்தில் நதியில் தீர்த்தமாடிக் கோயில்கள் சென்று பகவானைப் பூஜைசெய்து இவ்வுலக வ்யாபாரங்களில் மன தைச் செலுத்தி அவஸ்தைப்படாமல் நிம்மதி யாய்க் காலங் கழிப்பேன்."

"தாயாரின் கோரிக்கை யனைத்தும் கைகூ டும். எங்களை விட்டு வெகு தூரம் சென்ரு லும் அம்மை, நிம்மதியாய், நோய் நொடி யின்றிப் பகவத்பாதாரவிந்தங்களில் தொண்டு புரிந்து காலங்கழிக்க வேண்டும்."

"கோகுலதாஸ், இன்னுமொரு வார்த்தை. நீர் சிறுபையனாயிருந்ததும் எனக்குத் தெரி யும்; நீர் வயது வந்து தேவிபுர ஜமீன் மந்த்ரி யாயிருந்ததையும் நான் அறிவேன். அநேக ஆண்டுகாலம் உமக்கு நான் அன்னமிட்டி ருக்கிறேன். இதோ இன்னும் சிறிதுக்கெல் லாம் உம்மைவிட்டுப் போகப் போகிறேன். இதுதான் நாம் கடைசி முறையாய் ஸந் திப்பது. நான் சென்ற பின்னர், என்னி டம் நீர் த்வேஷமில்லாதிருக்க வேண்டு மென்று நான் கோருகிறேன். நம் ஸமாசா ரம் கொடாகண்டன், விடா கண்டன் ஸமா சாரம். அகாரணமாய்ப் பல தடவை நாம் ஒரு வர்மீது ஒருவர் கோபங் கொண்டிருக்கிறோம். சிலதடவைகளில் பரஸ்பரத்வேஷமும் விரோ தமும் உண்டாயிருக்கின்றன. நாம் எல்லா வற்றையும் இன்றுடன் மறந்து விடவேண் டும். இப்பூவலகில் நாம் இனி ஸந்திக்கமாட் டோம். பகவானுடன் சாந்தியடையுமுன் நம் ஸஹோதர ஸஹோதரிகளுடன் ஸமாதானம் செய்துகொள்வது இன்றியமையாதது. என் வாழ்நாட்களில் நீர் எனக்கு விளைவித்ததாக நான் கருதியிருக்கக்கூடிய குற்றங்கள் கெடு திகள் யாவற்றையும் நான் மனப்பூர்வமாய் மன்னித்து விடுகிறேன். இவ்வாறே பகவா னும் நான் செய்துள்ள குற்றங்குறைகளை மன் னித்து விடுவாரெனப் பூரணமாய் நம்புகி றேன். மகனே, ஈசுவரன் உன்னை ஆசீர்வதிப் பாராக"

அவள் கண்களினின்று நீர்த்துளிகள் சல சலவென்று உதிர்ந்தன: வார்த்தை முடிந்தது. கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டாள். கோகுல தாஸுக்கு அந்தப் புனிதஸ்த்ரீயிடம் என்று மில்லாத ஒரு வித பயபக்தி உண்டாயிற்று; மயிர்க் கூச்செறிந்தார்; அவள்முன் ஸாஷ் டாங்கமாய் நமஸ்காரஞ்செய்தார். மறுபடி யும் ஒருமுறை ஆசிகூறி எழுந்திருக்கச்சொன் ளைள். கோகுலதாஸும் எழுந்து, நெற்றியி லரும்பியிருந்த ஜலத்தைத் துடைத்துக்கொ ண்டு தன் உண்மை நிலை யறிந்தவராய் எண் ணமிட்டுக்கொண்டே மௌனமாய் வீட்டுக் குச் சென்றார்.

பீமலா அல்லது திவான் மகள்

மிஸ்டர் ஆர்.பி. குழந்தைசாமிப்பிள்ளை, பி.ஏ., எல்.டி, இயற்றியது.—வாசிப்பவர் மனங்களிக்கச் செய்யும்படியானதும், புத்தி புகட்டும்படியானது மான சரித்திர ஸம்பந்தமான நாவல். விலை அணு 6.

விலாஸம்:—மானேஜர், 'விவேக போதினி' மயிலாப்பூர், சென்னை.

மாணவர் பக்கங்கள்

STUDENTS' PAGES

S. S. L. C—1912 (*Continued*).

I. Write a short essay on *one* of the following:—
(*a*) The use of holidays (*already done*)
(*b*) *Asoka* (*taken up here*)
(*c*) Irrigation tanks (*in the next*)

II. Write a short account of *one* of the following:—
(*a*) *How Troy was taken* (*taken up here*)
(*b*) *How well Horatius kept the bridge in the brave days of old* (*taken up here*)
(*c*) A recent event of general interest (*in the next*).

I (*b*). அசோகன்

பொதுவிஷயங்கள் — முதற்செயல்கள் — கல்வேலைப்பாடுகளின் தன்மை — பௌத்தமதப் பிடிப்பு — அரசாண்டவிதம் — பௌத்தமதம் பரவச்செய்த ஏற்பாடுகள், பயன் — ஸம்பந்தமான கதைகள்.

சற்றேறக்குறைய 2190 வருஷங்களுக்கு முன்னர், ஸுமார் 41 வருஷங்கள் மிகச் சிறப்புற்று நம்பரதகண்டத்தின் மிகுதியான பாகங்களை ஒரு குடைக்கீழ் அரசாண்டுவந்த ஒரு பெரிய அரசன் அசோகன் என்பவன். இவன் மௌர்ய ராஜ வம்சத்தை ஓங்கும்படி செய்த சந்திரகுப்த மஹாராஜனது பேரன். இவனுக்கு அசோக வர்த்தனன் என்ற பெயரும் உண்டு. இவன் முன்னோர்களிடமிருந்தே மைஸூருள்பட வடக்கேயுள்ள இந்தியாவின் பாகங்களும், மேற்கேயுள்ள சில நாடுகளும் இவன் அரசாட்சிக்குள் வந்து சேர்ந்தன. இவன் அரசுரிமைக்கு வந்த மூன்று வருஷத்திற்குப் பின்னர்தான், முடி சூட்டிக்கொண்டான். இதற்குப்பின் எட்டு வருஷமானதும் கலிங்க தேசத்தின்மேல் இவன் படையெடுத்து அதையும் தன் ஆட்சிக்குட்படுத்த முயன்றான். இதில் பெரும் போருண்டாகிக் கலிங்க நாட்டார் வெகு திடமாக இவனை எதிர்த்ததால், அவர்களுள் பலர் மாண்டுபோகும்படியும், பலர் அடிமைகளாகி விடும்படியும் நேர்ந்தது. இதைக் கண்ணுற்றதும் இவனுக்கு அடங்கா அனுதாபம் மேலிட, அது முதல் சண்டைக்கே போவதில்லை என்று சபதம் செய்துகொண்டு, தன்னால் கலிங்க தேசத்தார்களுக்கு நேர்ந்த ஆபத்துகளை எண்ணி மன முருகியதை அவன் எழுத்து மூலமாகவும் வெளியிட்டான்.

இது முதல், பௌத்த மதத்தில் பிடிப்பு இவனுக்கு ஏற்பட்டு இது வரவர மிகுந்து கொண்டே வந்தது. இதனால் இவன் (1) கொல்லாமையை முன்னிட்ட ஜீவகாருண்யம், (2) எல்லோரிடத்தும் மரியாதையாக விருத்தல், (3) நேர்மை, (4) பிறர் மதங்களைப் பழியாமை, ஆகிய இந்நான்கு விஷயங்களையும் ஆதாரமாகக்கொண்ட 14 தாக்கீதுகளை ஏற்படுத்தி அவைகளைக் கற்றூண்கள், ஸ்தூபங்கள் என்ற பெரிய உருண்டையான கட்டிடங்கள் முதலிய கல்வேலைப்பாடுகளில், என்றும் அழியாது செதுக்கித் தன் ராஜ்யங்களில் பற்பல விடங்களில் அமைத்து வெளியிட்டான். தான் கலிங்கதேச விஷயமாகப் பட்டபாடுகளையும் இவைகளில் ஒன்றில் அவன் வெளியிட்டிருந்தான். இம்மாதிரியான கற்கம்பங்கள் முதலிய இருக்கும் இடங்களே அசோகன் ராஜ்ய எல்லைகள் என ஒருவாறு மதிக்கலாம்.

இவன் ராஜ்யம் ஆளத் தொடங்கி, 21 வருஷங்களுக்குப் பின் இவனுக்குப் பௌத்தமதப் பிடிப்பு திடப்பட இவன் ராஜ்யத்தில் ப்ராணிகளைக் கொல்லக்கூடாது என்ற தாக்கீதும் செய்து, தன் ஆட்சிக்கு வெளிப்பட்டவர்களிடத்தும், நாகரீகமற்ற ஜாதியார்களிடத்தும் இதைப் பரவி ஓங்கும்படி செய்யவேண்டிய ஏற்பாடுகள் தன் கீழதிகாரிகள் வழியாக இவன் செய்தான்: வேட்டையாடப் போவதையும் அரண்மனையில் தன் உணவுக்காகச் செய்து வந்த கொலைகளையும் திடமாக நிறுத்திவிட்டான். பௌத்தர்களுக்கு மிகச் சிறந்ததாகவுள்ள புண்ய ஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் தீர்த்த யாத்திரையாகப் புறப்பட்டு ஆங்காங்கே கற்றூண் முதலியவைகளில் தாக்கீதுகள் செதுக்கி நட்டுவைத்துக்கொண்டு வந்தான் இவ்வரசன். இந்தக் கற்றூண் உத்தரவுகளிலிருந்தேதான் அசோகனது அரசாட்சிச் சிறப்பை நாம் இக் காலத்தில் நன்குணரமுடியும்.

அசோகன் தன் பெரிய ராஜ்யத்தை நான்கு சிற்றரசுகளாக்கி, அவைகளில் தன் பிள்ளைகளுக்காவது தன் நெருங்கிய உறவினர்களுக்காவது முடிசூட்டிவைத்தான். தன் அருகாமையிலுள்ள பாகங்களை இவைகளிலிருந்து

பிரித்து, தன் கீழ் உத்யோகஸ்தர்களைக்கொண்டு தானே நேரே ஆண்டு வந்தான். ராஜ்யம் ஆளுவதற்கு வேண்டிய வரும்படி விஷயம், பட்டாள விஷயம், நிலவிஷயம், நீர்ப்பாசன விஷயம் இவைகளை ஒழுங்குபடி பற்பல சிறு உத்யோகஸ்தர்களிடம் பிரித்துவைத்து, எல்லாம் ஸரிவர நிறைவேறிவரும்படியான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. இதுவன்றி, ஜனங்களுடைய பொது நடவடிக்கைகள் நன்னடக்கை விஷயங்கள் இவைகள், கற்றூண் முதலியவைகளில் செதுக்கிக் காட்டியுள்ளபடி நடந்தேறுவதற்காக மேல்பார்வைக்காரர்களைத் தனியாக ஏற்படுத்தி, அசோகன் இவர்களை அரசாட்சி உத்தியோகஸ்தர்களுடன் இசைந்து தொழிற்படும்படி அமைத்திருந்தான். பெண்கள் ஒழுக்கங்கள் விஷயமாகப் பெண் உத்யோகஸ்தர்களும் இருந்தனர். எவரிடத்தும் பொது நன்மைகள் விஷயத்தில் கடுமையாகத் தன் உத்தரவுகளைத் தாக்காது, பசுமரத்தாணி போல் நயவழியாக அவைகளை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று தன் உத்யோகஸ்தர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரே பொது உத்தரவு கொடுத்திருந்தான். இதன்படி கலிங்கதேசத்தில் ஒருக்கால் நடவாமலிருந்த காலத்தில், தன் மேல் உத்தரவு, துயரம் இவைகளை ஒரு கற்றூணில் செதுக்கிக்கூட அவன் நாட்டும்படியாயிற்று. இப்படி எவ்வெத் தருணங்களில் எவ்வழியில் அரசாட்சியை ஜனங்களுக்கு இன்பம் பயக்கும்படி செய்யவேண்டுமோ, அவ்வழிகளில் சோம்பலில்லாது அவன் முயன்று வந்தான்; ஜனங்கள் குறைகளைக் கேட்டுத் தீர்ப்பதற்குத் தான் எப்பொழுதும் ஆயத்தமாக விருப்பதாகவும், அப்படியே தன் கீழ் உள்ளவர்களும் மிகக்கனிவுடன் இருக்க வேண்டுமென்பதை எழுத்து வழியாகவும், தன் நடத்தை வழியாகவும் எல்லோர் மனதிலும் பதியும்படி செய்தான்.

அசோகன் இவ்வாறு ஜனங்கள் நன்மையைக் கருதியே ஆண்டுவருகையில் எல்லோருக்கும் புத்தமதத்தைத் தெரிவித்து, தன் பிடிப்பையும் காட்டி அவர்களை மிகுந்த நய வழிகளால் சீர்திருத்தவேண்டும் என்ற பேராவல் அவனுக்கு உண்டாயிற்று. இதை ஒருவாறு காட்டவே, முன் காட்டப்பட்ட கல் மேலுள்ள உத்தரவுகளில் ப்ரியதாஸன் என்றே அசோகன் கையொப்பமிட்டிருந்தான். சிற்சில கற்றூண் உத்தரவுகளிலும் தன் புத்த மதப் பிடிப்பை நேராகவும் இவன் வெளியிட்டிருந்தான். இவை போதாவென்று பௌத்த ஸங்கப் பெரியோர்களைக்கூட்டி மத விஷய ப்ரஸங்கங்களுக்கு ஏற்பாடுகளும் செய்திருந்தான். தானும் பௌத்த ஸந்யாஸத்தை மேற்கொண்டான். பௌத்தமதத் தேர்ச்சியுடையவர்களைச் சுற்றுமுள்ள, சீனம், லங்கை, க்ரீஸ் முதலிய தூரமான தேசங்களுக்குங்கூட அனுப்பி, புத்தமதத்தைப் பலருக்குள் பரவும்படி செய்தான். பலர் பௌத்தர்களாகவும் மாறி மேன்மை பெற்றனர். இம்மதம் ஹிந்து மதத்தின் சில பாகங்களை மாத்திரம் வெளியிடுவதால், தனியாக இந்நாட்டில் நிலைக்க விடம்பெறுததாயிற்று; ஆனல் வெளிநாடுகளில் ஓங்கிப் பரவி, இன்றுந் தழைத்துலாவி வருகிறது.

பல ஜனங்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்ட சிறப்பையுடைய பெரியோர்களைப்பற்றி நாளடைவில் விநோதமான பல கதைகள் ஏற்படும் என்ற ஒழுங்கிற்கேற்ப, அசோகனைப்பற்றிப் பல கதைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இக்கதைகள் எல்லாம் உண்மையாகவே இருக்குமென நம்ப வேண்டியதில்லை. இத்தகைய சிறந்த கதைகள் ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய பொது அளவுக்கு மிஞ்சிய பேருற்றல் அசோகனிட மிருந்ததென்பதற்கு ஸந்தேகமில்லை. இக்கதைகள் பரதகண்டக் கதைகள் என்றும், லங்கைக் கதைகள் என்றும் இருவகுப்பாகப் பிரிக்கக் கூடியவைகளாக விருக்கும். பரதகண்டக் கதைகளைவிட லங்கைக் கதைகள், மிக விநோதமாகவும் புத்தமதச் சார்பாகவும் காணப்படும். அசோகன் பின்பற்றிய பௌத்த மதம் லங்கையில் வேரூன்றியதால், அங்கு முதலில்பௌத்தர்களானவர்கள் அவனை நன்கு மதித்திருந்தனர். பரத கண்டத்திலோ அசோகனது திறமை விஷயத்தில் நல்ல மதிப்பும் அவன் மத விஷயத்தில் பொதுவான மரியாதையும் மாத்திரம் இருந்தபடியால், பரத கண்டக்கதைகள் லங்கைக் கதைகளைப்போல ஒரு சார்பாகவும் வியக்கத்தக்கவைகளாகவும் இரா. எப்படியிருந்தபோதிலும், அசோகன் அரசாண்டுவந்த வழிகளால், அவன் க்ஷத்ரிய தர்மப்படி ஒழுங்கு தவருது, புராணங்களில்

காட்டப்பட்ட அரசர்களைப்போல, செங்கோல் செலுத்தி, நம் பரதகண்டம் செழித்தோங் கும்படி செய்து, பிற்காலத்தவர்கள் பின்பற்றி நன்மையடையக்கூடிய பல வழிகளைக் காட்டி யுள்ளான் என்பதை எவராலும் தடுத்துக் கூற முடியாது.

II. (a) ட்ராய் பிடிபட்ட விதம்

காரணம்—சண்டை நடந்தவிதம்—பிடிக்கயுக்தி உணர்ந்தவிதம்—தந்திரம் செய்த விதம்—அது நிறைவேறிய விதம்—ட்ராய் அழிந்த விதம்.

ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள **க்ரீஸ்** என்னும் தேசத்தில் ஸ்பார்ட்டா என்ற மாகாணம் ஒன்றுண்டு. அதில் முன் காலத்தில் மினிலேயஸ் என்பவன் அரசாண்டுவந்தான். அவனுக்கு அழகிற்சிறந்த ஹேலன் என்ற ஒரு மனைவி யிருந்தாள். இவர்களைப்பார்க்க, கீழ் புறத்திலிருந்த ட்ராய் என்றபட்டணத்தரசன் மகன் பாரிஸ் என்பவன் வந்தான். அவன் ஹெலனை மயக்கித் தனக்கு மனைவியாகும்படி செய்து, அவளைத் தன்னூருக்கு அழைத்துப் போய்விட்டான். உடனே க்ரீஸ் தேசத்தார் எல்லோரும்,இதைஒரு பெரியஅவமதிப்பாகக் கொண்டு, பெரிய கப்பற்படை சேர்த்து ட்ராயை நோக்கிச் சண்டைக்குப் புறப்பட்டனர். இதில் பெரிய யுத்த வீரர்களும் சேர்ந்தனர். ட்ராயை அணுகியதும் மினிலேயஸ், புத்திசாலியான யுலிஸ்ஸீஸ் என்ற வீரனுடன்,பட்டணத்துள்புகுந்து ஆண்டினூர் என்ற கிழவன் வீட்டில் தங்கியிருந்து ஹெலனைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டால் சண்டை தொடங்குவதில்லையென்று எவ்வளவோ ஸமாதானம் செய்யப்பார்த்தனன். ஹெலனின் அழகில் ஈடுபட்டிருந்த ட்ராய் நகரத்தார், போருக்கே தயாராயினர். இரண்டு க்ரீஸ்வீரர்களும் ஆண்டினூரது காப்பில் அபாயமின்றி இருந்து வெளியேறிச் சண்டை தொடங்கினர்.

கப்பற்போரும் நிலப்போரும் ஸுமார் 10 வருஷம் நடந்தது. இருவர் பக்கங்களிலும் பல சிறந்த வீரர்கள் இறந்தனர். வெற்றி ஒருவருக்கும் வந்தபாடில்லை. உடனே ட்ராய் தேசத்தார் தமது பட்டணக்கதவுகளை அடைத்து உள்ளே விலகிப்போய்விட்டனர். கப்பலிலிருந்த க்ரீஸ் நாட்டாருக்கு இன்ன செய்வதென்று ஒன்றும் தோன்றவில்லை. நீண்டகாலம் செய்த போரால் சலிப்பும் களைப்பும் எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டன. வெற்றிபெருது, இவ்வளவு நாள் செய்த போரை விட்டுப்போக அவர்களுக்கு மனமும் வரவில்லை.

இப்படியிருக்கையில், ஒரு புருவை ஒரு வல்லூறு துறத்திவருவதை க்ரீஸ்தேசப் பூசாரி ஒருவன் கண்டான். அப்புரு ஒருபாறையின் பிளவுள்சென்று ஒளிந்தது. வல்லூற்றிற்கு உள்ளேபோக முடியவில்லை. உடனே அது அருகாமையிலிருந்த செடிகொடி இலைகளுள் மறைந்துகொண்டது. கொஞ்ச நாழிகை கழித்து, புரு தலையை நீட்டியது. வல்லூற்றின் சச்சரவே இல்லாதிருந்தது. புரு மெதுவாக வெளியில் தைர்யமாகவந்து உலாவியது. அடுத்த க்ஷணத்தில் வல்லூறு அதன்மேல் பாய்ந்து கொன்று தின்றுவிட்டது. இதைக் கண்ட பூசாரிக்கு ட்ராய் நகரத்தாரை இம்மாதிரியான சூழ்ச்சியால்தான் மாய்க்கவேண்டும் என்று ஒரு எண்ணம் உண்டாக, அதை அவன் முக்ய வீரர்களிடம் தெரிவித்தான். புத்திசாலியான யுலிஸ்ஸீஸ் இவ்விஷயத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து, ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்து, அதை மற்றவர்களிடம் எடுத்துக் கூறினன். 'இது மிக இழிவான தொழில். சூழ்ச்சியாலா வீரர்களை மாய்ப்பது?' என்று வாதாடினர் இருவீரர்கள். 'வேறு வழி இந்தக் கொடிய தருணத்தில் இல்லை' என்று அவர்களுக்கும் விளக்கி, யுலிஸ்ஸீஸ் தன் ஆராய்ச்சிக்கு அவர்களை இணங்கும்படி செய்தான்.

உடனே யுலிஸ்ஸீஸ், நுட்ப வேலையில் தேர்ந்த ஈபியஸ் என்ற தச்சனைக்கொண்டு காட்டில் சாய்ந்துள்ள மரங்கள் பலவற்றை உபயோகித்து, பெரிய மரக்குதிரை ஒன்று செய்து,அதற்குச் சகடையிட்டுநிறுத்தி, அதன் வயிற்றில் வெளியே திறக்கக்கூடிய கதவுடைய பெரிய வழிவிட்டு, படைக் கலங்களுடன் போர் வீரதிற் சிறந்தவர்களை ஏணியிட்டு அதனுள் நிறைய ஏறச் செய்தான். பின்னர் தாம் இருவரும், ஸைநான் என்றவனும் நீங்கலான மற்றவர்களை கப்பலேற்றி அருகாமையில் மறைவிலுள்ள தீவண்டை இருந்து, மலைமேல் விளக்கு இரவில் தெரிந்ததும், ட்ராயை வந்து தாக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தான். க்ரீஸ் நாட்டார் போகத் தலைப்பட்டதும், ஸைநானை வெளியி

விருந்து தாம் போய்விட்டதாக நம்பிக்கை வரும்படி ட்ராய் நாட்டாருக்குக் கூறும்படி தாக்கீது செய்துவிட்டு, யுலிஸ்ஸீஸ்ஸூம் ஈபியஸ்ஸூம் குதிரை வயிற்றுள் புகுந்து, ஏணியை உள்ளே இழுத்துக்கொண்டு அடிக்கதவையும் உட்பூட்டிட்டுக்கொண்டனர். போன க்ரீஸ் நாட்டார், தமது கூடார முதலியவைகளைக் கொளுத்திவிட்டுப் போயிருந்தனர்.

இரவு முழுவதும் க்ரீஸ்தேசத்தார் படைவீடுகள் எரிவதைக் கண்ணுற்ற ட்ராய் நகரத்தார், காலையில் கடற்கரை வந்துபார்க்க, பெரிய மரக்குதிரையை மாத்திரந்தான் கண்டனர். இதன் தன்மையும் யுணராது, மேல் இன்னசெய்வது என்றும் தெரியாது, தயங்கிநின்ற அவர்கள், ஸைநானைக் கண்டுவிட்டனர். அரசன் முன்னிலையில் ஸைநான் கூறலுற்றான்: ‘க்ரீஸ் நாட்டார் போர்செய்து ஊருக்குத் திரும்பிப்போய்விட்டனர். தாம் அபாயமின்றி ஊர்போய்ச் சேருவதற்காக இக்குதிரையைத் தமது தெய்வத்தின் திருப்திக்காகச் செய்து, என்னையும் நரபலிகொடுக்க முயன்றனர். நான் திமிரிக்கொண்டு காட்டில் ஒளிந்துகொண்டேன். நல்ல வேளையாக ஒழிந்தார்களே எனக்கு யமன் போலிருந்தவர்கள்’ என்று பெருமூச்செரிந்து மயங்கினான் ஸைநான். கடவுளுக்கு என்று அமைத்த குதிரையை அனாதரவு செய்யலாகாது என்று ட்ராய் நாட்டார், அதைத் தம்மூருள் இழுத்துச் செல்ல முயன்றனர். பெரிய வாயிலுள் அது நுழையாதது கண்டு, அதையும் இடித்துத் திறந்தும் விட்டனர். உள்ளே போகையில், நடக்கப்போகிறவைகளைக்கண்டறிந்துகூறியும், கேட்போர் நம்பாதிருக்கும்படியான ஆற்றல் பெற்ற ராஜகுமாரியான காஸ்ஸண்ட்ரா எதிர்பட்டு ‘இக்குதிரையுள்ளிருக்கிறது உங்கள் அழிவு. எனக்குத் தெரிகிறதே! இதை வெட்டிக் குத்திப்பார்த்துவிட்டு உள்ளே கொண்டு போங்கள்’ என்று மன்றாடினாள். என்ன சொல்லியும், இவள் வெறிபிடித்துப் பிதற்றுபவள் என்றே நகைத்தனர் எல்லோரும். பின்னர் அவர்கள் மரக்குதிரையை நகர மத்தியிலிருந்த உட்கோட்டையில் கொண்டுசேர்த்துவிட்டு, க்ரீஸ் நாட்டார் பயம் ஒழிந்ததற்காக அன்று பெரிய திருவிழாக் கொண்டாடினர். ட்ராய் நகரத்தார் எல்லோரும், இரவில் குடிமயக்கத்தாலும் திருவிழாக் களைப்பாலும் அயர்ந்து தூங்கிவிட்டனர்.

இவர்களோடு இணங்கி விளையாடிவந்த ஸைநான், நடுநிசியில் மலைமேலேறி பெருநெருப்பு மூட்டினான். இதைக் கண்டதும், மறைவில் தீவருகிலிருந்த க்ரீஸ் நாட்டார் கப்பலை ஓட்டிக்கொண்டுவந்து, ட்ராயுள் எளிதில் புகுந்துவிட்டனர். குதிரை வயிற்றுக் கதவு, ஸைநான் செய்த ஓசையால் திறக்கப்பட, குதிரையுள்ளிருந்த வீரர்கள் வெளியில் இறங்கி, ஊரை அழிக்கத் தொடங்கிவிட்டனர். எல்லோரும் சேர்ந்து ட்ராய் நகரத்தாரை அழித்துவருகையில், மினிலேயஸ் ஹெலனைத் தேடி அவள் குற்றத்தை மன்னித்து அவளை அபாயமற்றவிடம் கொண்டுசேர்த்தான். இதைத் திடீரென்று உணர்ந்த ட்ராய் நகரத்தார், குடிமயக்கம், பயம், தூக்கக் கலக்கம் இவைகளால் அரைத்துணிபோனவிடங்கூடத் தெரியாது, அங்குமிங்கும் நோக்கமற்று ஓடி, க்ரீஸ் நாட்டார் வாளுக்கிரையாயினர். புருஷர்களை எல்லாம் கொன்றுவிட்டு க்ரீஸ் நாட்டார், அவ்வூர்ப் பெண்டுபிள்ளைகளை எல்லாம் அடிமைகளாக்கிவிட்டனர். ட்ராய்நகரத்தில் நெருப்பும்வைத்து அது பரவி வருகையில், ராஜனையும் அணுகிக் கொன்றுவிட்டு ஊரைச் சாம்பலாக்கினர். ஆனால் பத்து வருஷத்திற்குமுன் அவர்களுக்குப் பேருதவிபுரிந்த ஆண்டினாருக்குக் கைம்மாறாக அவன் வீட்டையும் உறவினர்கள் முதலியோரையும் மாத்திரம் அவர்கள் மனமுருகிக் காத்தனர். இப்படி ட்ராயை அழித்துவிட்டு, ஆண்டினாருக்குத் தகுந்த மரியாதைகள் செய்து, ஹெலனைக் கூட்டிக்கொண்டு இவ்விஜய வீர ஜாதியார் க்ரீஸ் நாடு போகத் தலைப்பட்டனர்.

II. (b) பண்டைக் காலத்தில் துணிச்சல் மிகுந்த ஹோரேஷஸ் பாலங்காத்த பான்மை

முன் நடந்தவைகள்—பாலம் காக்க முயலுவது—பாலம் காத்த சிறப்பு—பின் நடந்தவைகள்.

முன் காலத்தில் ரோமாபுரியில் அரசாண்டுவந்த இறுமாப்பு மிகுந்த அரசனொருவன், சிறந்த ஒரு கனவான் மனைவியைக் கற்பழித்துவிட்டான். இதைக் காரணமாகக்கொண்டு ரோம் நாட்டார், உறவினர்கள் உட்பட அரசனை நாடு நீக்கிவிட்டு, தம் நாட்டைக் குடியர

சாக்கிவிட்டனர். துறத்தப்பட்ட அரசன், அருகாமையிலிருந்த பெரிய அரசனிடம் தனக்கு நேர்ந்த கொடுமையை எடுத்துக்கூறி, தன் நாடு தனக்கு வரவேண்டிய முயற்சி செய்யும்படி பணிந்து கேட்டுக்கொண்டான். அவன் அவ்வாறு உதவுவதாக வாக்களித்து, தன் சிற்றரசர்களையும் பெரும்படைகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு ரோமாபுரியை நோக்கிப் படையெடுத்து வந்தான். இவன் வரும் வழிகளில் எல்லாவற்றையும், சுட்டுக் கொட்டை பரப்பிக்கொண்டு வர, முடிவில் ரோம் அருகில் ஓடும் டைபர் என்ற ஆற்றின் எதிர்க்கரையிலுள்ளசிறுபட்டணத்தையும் கைப்பற்றிவிட்டான். அப்பொழுது இவனை எதிர்க்கத் திறமில்லாத ரோம்நாட்டார், என்ன செய்வது என்று ஸபைகூடி ஆராய்ந்துபார்த்து, எதிரிகள் ரோமுள் புகாவண்ணம் ஆற்றுப் பாலத்தை இடித்து விடவேண்டுமென்று தீர்மானித்தனர். எதிர்க்கரைப் பட்டணம் பிடிபட்டுவிட்டது என்ற ஸமாசாரம் கேள்விப்பட்டதும், பாலத்தை வெட்டிச் சாய்ப்பதற்குள் எதிரிகள் அதனுள் புகுந்துவிடுவார்கள்போல அவர்களுக்குத் தோன்றியது. 'ரோம் காக்கப்பட வேண்டுமாகில், பாலம் உடைபடவேண்டும்: அதற்குள் பாலத்துள் எதிரிகள் புகுந்துவிட்டால் நம் நகரத்தின் கதி என்னவாகுமோ!' என்று அதிகாரிகள் எல்லோரும் பரிதவித்தனர்.

இத்தருணத்தில் பாலக்கதவுக் காவலனை ஹோரேஷஸ் எழுந்து, 'நாட்டுக்காக மடிவதைவிட வேறு புகழுடைய சாவுண்டோ! என்னுயிரைத் துரும்பாக மதித்து, இந் நெருக்கமான பாலத்தில் எதிரிகளை நுழையவொட்டாது, இருவர் உதவியால் நான் தடுத்து நிறுத்திவிடுகிறேன், நீங்கள் பாலத்தை இடித்துச் சாய்க்கும்வரையில். சீக்கிரமாகப் பாலம் வெட்டிச் சாய்க்கும் தொழிலை நடத்துங்கள்: இந்த நெருக்கமான பாலமுனையில் தைர்யமான மூவர், பெரியபடையை அணுகவொட்டாமலே அடித்துவிடலாம்! என்னுடன் வருபவர் இருவர் யாவர்?' என்று கர்ச்சித்தான். லார்ஷியஸ் ஹேர்மினியஸ் என்ற இருவரும் ஹொரேஷவின் இருபுறத்திலுமிருந்து பாலங்காக்கப் புறப்பட்டனர். நகரத்தார் கோடரி, உலக்கைகள், கட்டப்பாறைகள் முதலியவைகளை எடுத்துக்கொண்டு பாலத்தை இடித்துத் தகர்க்கத் தொடங்கிவிட்டனர். மனமழியா மூவரும் பாலத்தலையில் உருவின கத்தியும் கையுமாகக் காவல் செய்யக் கேடயங்களுடன் வந்து நின்றுவிட்டனர்.

இதற்குள் எதிரிகள் பட்டாளங்கள், பாலத் தலைக்குவந்து நெருங்கிவிட, எல்லோரும் துணிவான மூவரையும் கண்ணுற்றனர். ஒழுங்குமீறாது, சண்டையிடுவதிலேயே கருத்தாகவிருந்த அக்காலத்தவர் ஒரேஅடியாக இம்மூவர்மேல் விழுந்து தாக்கவில்லை. இவர்களுக்கு நிகரான மூவர் தனிப்பட்டு வெளியே வந்து சண்டை தொடங்கினர். லார்ஷியஸ், ஒருவனை ஒரேஅடியாக அடித்து, ஆற்றுள் தள்ளினான். ஹேர்மினியஸ் ஒருவனைப் பல்வரையில் மண்டையைப்பிளந்து வீழ்த்தினான். ஹொரேஷஸ் ஒரேஅடியில் முக்யமானவனை மூட்டை உருட்டுவதுபோலக்கீழே அடித்து உருட்டிவிட்டான். பின்னர், வேறு மூவர், ஸேனையிலிருந்து வெளிப்பட்டு வந்து எதிர்த்தனர். இவர்களும் பாலங்காப்பவர்கள் பலத்திற்கு ஈடுகொடுக்கமுடியாமல் இறக்கும்படி நேர்ந்தது. மிகுந்த கொக்கரிப்போடு வந்த எதிரிகளிடம் ஓசைகள் எல்லாம் அடங்கிவிட்டன. பால முனையிலிருந்து ஆறு ஈட்டி தூரத்தில் பெரும்படை, மேல் அசையமாட்டாது தயங்கி நின்றுவிட்டது. சற்று நிதானம் ஏற்பட்டதும், எல்லோரும் 'ஆஸ்டர் வந்தால் தான் முடியும். அவனுக்கு வழிவிடுங்கள்' என்று கூக்குரலிட்டனர். உடனே இடையிலே பெரியவழி ஏற்பட ஆஸ்டர் 'என்னை எதிர்த்து நிற்பவரும் உண்டோ!' என்று வீரியம் பேசிக்கொண்டே வந்து குதித்தனன். தன் கனத்த கத்தியை இரண்டு கைகளாலும் பிடித்துக்கொண்டு, தன்னால் இயன்றமட்டும் மேலே சுழற்றி ஹொரேஷஸ் மண்டைமேல் ஒரேபோடாகப் போட்டான்! தன் கேடயத்தாலும் கத்தியாலும் அந்தக் கத்தி வேகத்தை வெகு லாகவமாக மாற்றினான் ஹொரேஷஸ். அது மண்டைமேல் விழாமல் ஒதுக்கப்பட்டபோதிலும், அது முற்றிலும் விலகிப்போகாது அவன் வலது தொடையைச்சிதைத்துக் கொண்டு போய்விட்டது. இப்படி ஹொரேஷஸ் ரக்தம் வெளிப்பட்டதும், எதிரிகள் மகிழ்ந்து ஜயகோஷஞ் செய்தனர். தன் இடது

புறமிருந்த ஹேர்மினியஸ்மேல் ஹொரேஷஸ் சற்றுச் சாய்ந்துகொடுத்திருந்து காயம் பட்ட காட்டுப்பூனைபோலப் போர் வெறியில் ஆஸ்டர் கொறவளைமேல் ஒரே பாய்ச்சலாகத் திடீரென்று பாய்ந்து, அழுத்தமாக அவனைத் தன் கத்தியால் குத்தினன். கத்தி, அவன் பற்கள், மண்டையோடு, தலை பெட்டி முதலியவைகளையும் தாண்டி ஒரு சாண் பின்புறத்தில் வெளிவந்து காணப்பட்டது. பின்னர், தன் இடது காலை ஹொரேஷஸ், ஆஸ்டர் நெஞ்சில் அழுத்தமாக ஊன்றிக்கொண்டு, மூன்று நான்கு தரம் முக்கி முருகி இழுத்தான்: முடிவில்தான் கத்தியை உருவி எடுக்க முடிந்தது. உடனே எதிரிகளை நோக்கி 'வீரர்காள்! உமக்கிங்குள்ள விருந்தின் ஆற்றலைக் கண்டீர்களா? உண்ணும் ஆவலுடையோர் ஒவ்வொருவரும் முன் வரலாம்' என்று கர்ஜித்தான் ஹொரேஷஸ். வேடிக்கையாக முயல் வேட்டைக்குப்போய்ப்புதரடித்து வருகையில் சிறு பிள்ளைகள் திடீரென்று, ரக்தம் எலும்புகளுக்கிடையில் கரடி வீற்றிருக்கும் இருட்குகைவாயிலை வந்தடைந்தால் எப்படி மருண்டு மயங்குவரோ, அவ்வாறே செயலற்று அசைவற்று நின்றுவிட்டனர் எதிரிகள். கற்பழித்த கொடுங்கோன் மன்னன் மாத்திரம், மும்மும்முறை ரோமைப்பார்த்தான்; மாய்ந்து கிடப்பவரைக் கண்ணுற்றுன்; வெறிகொண்டவன்போல முன்னோடி வந்தான்; பயந்து பின்வாங்கி ஓடினன்; இதற்குள் பாலம் உடைக்கப்பட்டுத் தொத்தி ஆடிக்கொண்டிருக்கும் நிலையை அடைந்தது. எல்லோரும் மயக்கமற்ற மூவரையும் தாமதியாது வந்து விடும்படி கூக்குரலிட்டனர். ஹொரேஷஸ் மெய்மறந்து எதிரிகளையே அணுகவொட்டாது பார்த்துக்கொண்டிருந்துவிட்டான். அபாய ஸமயத்தில் அவனுடன் வந்த இருவரும் அவன் நொண்டி நிலையையும் மறந்து, தத்தம் பாட்டைப் பார்த்துக்கொண்டு திரும்பி விட்டனர். வரும் வழியில், அவர்கள் கால் வைத்த விடமெல்லாம் நொருங்கி உதிருவதைக்கண்டு, வெகு ஸாவதானமாக அவர்கள் ரோம் கரையை அடைந்தனர். உடனே பாலம் பெரிய அணைபோல ஆற்றுள் பேரொலிசெய்து கொண்டு குறுக்கே விழுந்தது.

இந்தக் குழப்பம் அடங்கி, பாலம் இழுபட்டுக் கடல் நோக்கிப் போகத் தொடங்கியதும், ஹொரேஷஸ் மாத்திரம் தனித்துவிட்டான் எதிர்க்கரையில் என்று தெரிந்தது. ஒருபுறம் ஆழமான ஆறு; மறுபுறம் கொடிய எதிரிகள். 'அகப்பட்டுக் கொண்டாயே ஆத்திரக்காரா! அடித்து நொறுக்குங்கள் அவனை' என்று கூக்குரலிட்டான் கொடுங்கோன் மன்னன். 'அடிபணிந்து என்னிடம் அடைக்கலம்புகுந்துவிடு' என்று வழிவிட்டான் உதவிக்குவந்த எதிரியரசன். இவர்கள் சொற்களை ஒரு பொருட்டாகக் கூட மதியாது, ஆற்றின்புறம் ஹொரேஷஸ் திரும்பிக்கொண்டு, நதிதேவதையை மனமாறத்யானித்து வணங்கித் தன் உயிரை அதற்கு ஒப்புவித்துவிட்டுக் ஆற்றுள் குதித்துவிட்டான்.இருபுறத்தாரும் துயரம் களிப்புஇவைகளுக்குஇடங்கொடுக்கமுடியாமல் ப்ரமைபிடித்தவர்போல மேல் நடக்கப்போவதைக் கண்கொட்டாது பார்க்கத் தொடங்கிவிட்டனர். முதல் தரம் ஹொரேஷஸ் தலை, தண்ணீரின் மேல் கிளம்பியதும் இருதிறத்தாரும் ஜயகோஷமே செய்யும்படி யாகிவிட்டது. சண்டை செய்து சலித்து, காயம்பட்டு அலுத்து, மேலுள்ள கவசத்தின் கனத்தால் வெலு வெலுத்து, ஆற்றுப் பெருக்கால் குலைந்து திண்டாடியும் ஹொரேஷஸ் உள்ளத் துணிவால் நீந்தி அக்கரை சேர்ந்தான். 'படுபாவி இவனில்லாவிடில்' இதற்குள் ரோம் கைவசப்பட்டிருக்குமே, என்று குமுறினன் கொடுங்கோன்மன்னன். 'பாவம்! பிழைத்துப் போகட்டும், இப்படிப் போர் முனையில் துணிந்து நின்றவன் இதுவரையில் இல்லை' என்று மெச்சிக்கொண்டான் உதவிக்குவந்த அரசன். அக்கரையில் எல்லோரும் ஹொரேஷஸை ஏந்தித் தூக்கினர். பலர் ஆனந்தக் கண்ணீருக்கிடையில், அவன் ரோமுள் புகுந்தான். அவனுக்கு வேண்டுமான அளவு நிலங்கள் விடப்பட்டன. ஊரார், ஹொரேஷஸ்போன்ற ஒற்றைக்காலில் நொண்டிக்கொண்டிருக்கும் பதுமைசெய்து, நாற் சந்தியான ஒரு பொது இடத்தில் அமைத்து, அதனடியில் துணிச்சல் மிகுந்த அக்காலத்தில் அவன் பாலங்காத்த பெருமையை எடுத்துப் பொன் எழுத்துக்களால் செதுக்கி வைத்தனர். அன்றுமுதல், துணிச்சல் முதலிய ஆண்மைக் குணங்களுக்கு ஹொரேஷஸ் பெயரே பழமொழியாக வந்துவிட்டது.

சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள்

CHILDREN'S PAGES

நகுஷன் சரித்ரம்

(369-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கபிலபகவான்:—வேதத்தில் கூறப்படும் பரம் பொருள் இரண்டு வழியாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அவையாவன:—சப்தப்ரஹ்மம், பரப்ரஹ்மம் என்பவைதான். இவைகளுள் சப்தப்ரஹ்மவழிதான் பரப்ரஹ்மத்தை அணுகிஅமர முடியும். சப்தப்ரஹ்மம் கர்பாதானாதி கர்மாக்களில் உபயோகப்படும், கர்மாக்களைச் செய்யத் தூண்டும் இயற்கையுடைய மந்தரரூபமாக உள்ளது. இவைகளின் பயன் சித்த சுத்திதான். இதன்வழி ஒழுங்காக முக்தி கைகூடும். அந்த முக்தியில் உள்ளபடி, அமர சித்த சுத்தி உடையவனுக்கு வேதம் பரப்ரஹ்மத்தை வாக்கிற் கெட்டியவரை, பெரியோர் அனுபவரூபமாகவும், குருசிஷ்ய ஸம்வாதரூபமாகவும், கர்மாக்களில் ஏவும் இயற்கையில்லாத மந்திரரூபமாகவும் எடுத்து வெளியிடும். இதைத்தான் புத்திமான் முக்யமாகக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும்.

ஸ்யூமிரச்மி:—சித்தசுத்தி என்று கூறுகிறீரே அதன் ஸ்வரூபம் என்ன?

க:—முன் காட்டப்பட்ட சப்தப்ரஹ்மப் பழக்கத்தால் ப்ராஹ்மணர்களுக்கு உண்டாகும் மனதின் சுத்தந்தான் இது. இந்த மனத்தூய்மைக்கு அடையாளம் ஒவ்வொருவன் மனதுள்ளேயே அவனவனுக்கு மாத்திரந்தான் நன்றாகக் காணப்படும். அவையாவன:—எதிர்பாராதிருத்தல், உலக விஷய வெறுப்பு, ஆசையின்மை, விருப்பு வெறுப்புக்களில் இழுபடாதிருத்தல், யாகாதி வைதிக கர்மாக்களைக் கடமையெனக் கருதிச் செய்தல், விதிப்படி தானம் கொடுத்தல், யோகத்தில் நிலைத்தல், நல்லொழுக்கம், மயக்கமில்லா வைதிக உணர்வு, பாபத்திலேயே மனம் செல்லாமை ஆகிய இவைகளே. வேதாதி சாஸ்திரங்களில் காணப்படும் ப்ராயச்சித்தங்களின் ஆவசியகமே இவர்களுக்கு இராது. புத்தியின் இயற்கைத்தொழில், வஸ்துவை உள்ளபடி தீர்மானித்துணர்வது, அதன் குணம், தர்மம், ஞானம், வைராக்யம், ஐச்வர்யம், இவைகள் ஸாதாரண ஜனங்களிடம் பல ஜன்ம விஷய உழற்சியால் மறைபட்டுள்ளன. இந்த மறைப்புக்களை விலகச்செய்து, புத்தி தன் தன்மையில் நிலைத்துவிடும்படி செய்வதுதான் சித்த சுத்திவர வைதிக கர்மாக்களால் முயல்வது என்பது. இந்த ஒரே நோக்கமுடைய வைதிக கர்மாக்கள்தான் வர்ணாச்ரம நிலைகளுக்கேற்ப பலவகைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஸ்யூ:—இதென்ன வைதிக கர்மாக்கள் சித்த சுத்திக்கு மாத்திரந்தான் என்று ஒதுக்கிவிட்டீரே! சித்தசுத்தி வந்ததும், இவைகளைப் பயனற்றவையாகத் தள்ளிவிடவேண்டியது தானோ! நன்றாக இருக்கிறது உமது வேதப் பிடிப்பு! வேதத்தின் ஒரு பாகத்தைப் பின்பற்றுவது மற்றையவைகளை உதறி எறிந்து விடுவதோ?

க:—வேதரஹஸ்யமான முடிவுகளைக் கூறியவுடன் எல்லோருக்கும் இந்த ஆக்ஷேபந்தான் படும். நல்லவேளையாக நான் கூறிவந்த வேத நுட்பத்தில் உள்ள படுகுழியை எடுத்துக் காட்டி எனக்கு எச்சரிக்கை செய்தீர். முன்னர் காட்டப்பட்ட சித்தசுத்தி வந்த பெரியோர்களது தேஹேந்திரியாதிகள் முன் பழக்க பலத்தால் இயற்கையாகத் தகுந்த தர்மங்களில் பாய்ந்தோடும்; ஒழுங்கு ஒரு நாளும் மீறுமலே இருக்கும்: அவர் மனதில் ஏற்பட்டுள்ள, கர்மாக்களுக்கு அப்பாற்பட்ட முக்திவிஷய ஆசைக்கும் இவை ஒருவிதத்திலும் தடையாகவிரா. இப்படிப்பட்ட கர்மாக்களைத்தான் வர்ணாச்ரம நிலைகளுக்கேற்ப வேதம் வைதிகர்களுக்கு விதிக்கின்றது அவர்களும் பெரியோர் நிலைக்கு ஒழுங்காகவந்து அமர. இந்த நுட்பம் உணர்ந்தே வைதிக கர்மாக்களைப் புத்திமான்கள் அனுஷ்டிப்பார்கள்; அவைகளை விட ஒருநாளும் கனவிலும் கருதார்கள். ஆதலால் சித்த சுத்தி விஷயத்தில் வைதிக கர்மநஷ்டம் வரும் என்ற பயமே உமக்கு வேண்டாம்.

ஸ்யூ:—நீர் கூறும் சித்த சுத்திக்காகக் கர்மா என்ற நுட்பமும், கர்மாக்களுக்கு அப்பாற்பட்ட முக்திவிருப்பம் ஞானகாண்டப்பொருள் என்ற நுட்பமும், இவைகள் தன்மையுணர்ந்து கர்மானுஷ்டானம் நடைபெறவேண்டும் என்ற நுட்பமும், முடிவில் ஒருவனுக்கு வைதிக கர்மாக்களிலுள்ள பிடிப்பைத் தளர்த்தி

விடுமே ஒழிய, அவனே ஸரிவர மோக்ஷம் அணுகச் செய்யாது. உமது வாக்குப்படியே சப்தப்ரஹ்ம நிலைப்பு ஏற்பட்டாலல்லவா, ஒருவனுக்கு பர்ப்ரஹ்ம நெருக்கம் ஏற்பட இடம் உண்டு. உமது நுட்பவ்யவஹாரம் தொடக்கத்திலேயே சப்தப்ரஹ்மப் பிடிப்பைத் தளர்த்திவிடும்போ லிருக்கிறது. எனக்குத் தோற்றுகிறவரையில் 'சித்த சுத்திவரையில் கர்மா, பின் அது தங்கி நிற்கும்' என்ற உமது ஆராய்ச்சி விஷயம் ஒருவேளை ஸந்யாஸிகளுக்குத் தகுந்ததாக விருக்கலாம். அவர்களுக்கு வெளி கர்மாக்கள் குறைவாகவிருப்பதால் அவர்கள் விஷயத்தில் உட்கர்மாக்களாகிய த்யாநாதிகளை நோக்குமிடத்து உமது நுட்பவிசாரம் அபாயகரமானது, வைதிகவழிப் பிடிப்பை அவர்களுக்கும் தளர்த்தி அவர்களைத் தவிக்கவிட்டுவிடும். ஆதலால் மற்றவர்களை உமது ஆராய்ச்சி படுகுழியில் வீழ்த்துமென்று கூறவும் வேண்டுமா.

க:—நீர் எப்படித்தான் ஒருவன் கர்மாக்களைப் பின்பற்றவேண்டும் என்கின்றீர்?

ஸ்வா:—இந்தக் கர்மாக்களை ஏற்படுத்தியது ஈச்வரனே, நமக்கு நீர் கூறுவதான முடிவான மோக்ஷ நிலை கைகூடுவதற்காக. இக்கர்மாக்களை அவனது ஆராதனையாகக் கருதி நாம் செய்யவேண்டும். இதில் ஸம்பந்தப்படும் எல்லா ஸ்தாவர ஜங்கமங்களுக்கும் கடவுள் ஒழுங்குப்படி நற்கதியுண்டு. இவ்வாறு கர்மானுஷ்டானம் செய்து, ஒழிந்த வேளைகளில் த்யானங்களை விதித்துள்ள ஒழுங்குப்படி கர்மாக்களின் ஆஞ்ஞா கர்த்தாவான கடவுளை அணுகி அவன் மாத்திரமாக இருக்க முயலவேண்டும் நம்மையும் மற்றவைகளையும் மறந்து. இப்படிச் செய்து தேர்ச்சியடைந்து வருங்கால், கர்மானுஷ்டானம் ஒழிந்த காலங்களில் கடவுள் மாத்திரமாகவே சிலகாலம் நிலைத்துவிடும் ஆற்றல் நமக்கு வரும். இந்த ஆற்றலை நிலைத்துக்கொள்வதில் பழகுவது, கர்மானுஷ்டானம் செய்து மிகுந்த காலங்களில் நமது தொழிலாகிவிடும். ஆகவே கர்மானுஷ்டானத்தின் ஆஞ்ஞா கர்த்தாவான கடவுள் மாத்திரமாக விருப்பதே முக்கியமாதலால், கர்மானுஷ்டானம் எந்நிலையில் போனாலும் ஒருவனாலும் தள்ளப்படமாட்டாது. அது நடைபெறும் பொழுதே கடவுள் நெருக்கமும் ஏற்படும். பழக்க பலத்தால் உமது சித்தசுத்தி விஷயம், முக்தி நாட்டத்தை வைதிக கர்மா தடுக்காது நிகழும் விஷயம், எல்லாம் இங்கு கூறிய முக்திப்பொருளான கடவுள் ஸம்பந்தத்தால் தாமே அமையக் கூடியவை. இந்தக் கடவுள் பொருத்தத்தைக் கருதாது, நீர் கூறியபடி நுட்பவிசாரம் மாத்திரம் செய்வது வெறும் நாஸ்திகமே. ஸாத்யம் கைகூடிவிட்டால், ஸாதனத்தின் விலக்கமாகிய பாபந்தான் உமது ஆராய்ச்சியின் பயனாகிவிட, உமது வழிச்செல்பவனுக்குச் சப்தப்ரஹ்மப்பிடிப்பே ஒருவேளை விட்டுப்போனாலும் போய்விடும். கீழ் வித்தைகள், எப்படி மேல் வித்தைகள் கற்றவிடம் இயற்கையாகவே அமைந்துகிடந்து விலகாமலே நின்றுவிடுமோ, அதுபோல வைதிக ஸாதனமான கர்மத்யானாதிகள் முக்திப்பொருளாகிய கடவுள் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பவைதான்: முக்தர்களையும் விட்டுவிலகா, அவர்களுக்கும் அவைகளை விலக்கக் கனவிலும் கருத்துதிக்க இடமே இல்லை. இக்கருத்தைப் பின்பற்றி, வேத நுட்பம் ஆராய்ந்தால் தான் நமக்கு நிலைக்கும், இல்லாவிடில் உமது ஆராய்ச்சியில் முழுகி மாயும்படி செய்துவிடும் நம்மை எல்லாம். ஆதலால் நீர் கூறும் முக்தி, கர்மாக்களுக்கு அப்பாற்பட்டதாயினும், கர்மாக்களை நாம் கடைத்தேறும்பொருட்டு உத்தரவாக வேதங்களில் அமைத்துள்ள கடவுளை விட்டுக்கூட அப்பாற்பட்டு நிற்பதோ! வரம்பு மீறி கேட்போர்களைப் படுகுழியில் தள்ளாது ஜாக்கிரதையாக வேத நுட்பம் பேசும் கபிலரே!

க:—நீ சப்தப்ரஹ்ம விஷய நுட்பத்தையும் அதற்கும் பரப்ரஹ்மத்திற்குமுள்ள பொருத்தத்தையும் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறாய். உன் விஷயத்தில் நான் பேசுவதுபோலக் கடவுளை ஒதுக்கி வேத நுட்பம் பேசினால் அதிகக் கொடுமை ஏற்படாது. முற்கூறிய சித்தசுத்தி நிலையில் வைராக்யந்தான் முக்யம் முக்திக்கு நேர் ஸாதனமான ஞானத்தைத் திடப்படுத்த. இந்த வைராக்யம் வர்ணாச்ரம தர்மங்களுடன் கலந்தேதான் வேதங்களில் காணப்படும். இதனால் வைதிக ஒழுங்குகளுக்கெல்லாம் மோக்ஷத்திலேயேதான் நோக்கம். இதை நன்குணர்ந்து, ஸரியாக இதைப் பின்பற்றி ஒழுகுபவன் முக்தியை எளிதில் பெறுவன்.

ஸ்யூ:—சாஸ்திரீய வரம்பு மீறாது விஷய ஸுகத்தில் முனைபவர், தானம் செய்வோர், யாகம் செய்வோர், வேத அத்யயனம் செய்வோர், ஸந்யாஸம் பின்பற்றுவோர், ஆகிய இவர்களுள் யார் மேலான சிறந்த நற்கதி பெறுவர்.

க:—நீர் முற்கூறிய விஷயங்களின் முக்யாம்சங்களுடன் கிருஹஸ்தாச்ரமிகளாக விருப்பவர்களே மிகச்சிறந்தவர்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு நிஜ ஸந்யாஸிக்கு வரும் நிலைக்கு அடுத்ததாயும், கூடிய சீக்கிரத்தில் முடிவாக ஸந்யாஸிகளுக்கே வரும் நிலை எளிதில் கை கூடுவதாயுமுள்ள மிகச் சிறந்த நிலைதான் வரும். ஆகவே பரம முக்தி நிலைக்கு அடுத்த கீழ்ப்படிவரையில் அவர்கள் போய்விடலாம். அங்கு ஒரு சிறு வைதிக முயற்சி அவர்களிடம் நிகழ்ந்தபின்னர்தான் அவர்களுக்கு மீளா நிலை கைகூடும்.

ஸ்யூ:—தேர்ந்த க்ருஹஸ்தர்களுக்கும் ஸந்யாஸிகளுக்கும் ஏற்படும் முடிவில் பேதமே இல்லையென்று சாஸ்திரங்கள் கோஷிக்கின்றனவே. ஏற்றத்தாழ்வில்லா இவ்விருதிறத்தார்களுள் நீர் ஏன் நுட்பமான பேதம் காட்டுகிறீர்?

க:—ஞானம் முக்யமான ஸந்யாஸ முடிவான பரமமுக்திக்கும், கர்மா முக்கியமான கிருஹஸ்த முடிவிற்கும் உள்ள மிகுந்த நெருக்கத்தையும், வேறு இடையூறுகள் குறுக்கிட இடமேயில்லாது கிருஹஸ்தர் பரம முடிவும் முக்திக்கே எளிதில் கொண்டுசேர்க்கும் ஆற்றலோ டிருப்பதையுமே, சாஸ்திரங்கள் வேற்றுமையே இல்லை என்பதாக எடுத்துரைக்கும். பூர்ணமான சித்தசுத்தி நிலைக்கு மேல் ஏற்படும் மன ஒழிவில்லாது முக்தி கை கூடவேமாட்டாது. கர்மா, உபாஸனை, ஞானம் இவைகளின் பொருத்தம் நன்குணர்ந்தும் இவைகளுக்கு ஒருவிதத்திலும் முரணுகவே இல்லாத முக்தி நுட்பம் உமக்குத் தெரியாதிருந்ததால் இவ்வளவு தூரம் நான் உம்முடன் வாதாடினேன். இந்திரிய நிக்ரஹம், திதிக்ஷை, உபரதி இவைகள் கர்மாக்களால் ஏற்பட்டால்தான் ஒருவன் முக்தியைப் பற்றி நினைக்கத்தகுந்தவனுவன். இவைகளையே நீரே விளக்கமாக எடுத்துக் காட்டிவிட்டீர். கர்ம உபாஸனு ஞானஸம்பந்த ப்ரஹ்மமான முக்திப் பொருளை ஒழுங்காக அணுக நீர் ஸரிவரக் கர்மா முதலியவைகளைச் செய்யும்.

ஸ்யூ:—உண்மை இப்படியிருக்க, இங்கு நகுஷன் செய்யமுயன்ற கோமேதத்தை ஏன் பழித்துக்கூறி வேதத்தையும் நொந்து கொண்டீர்?

க:—இந்த நுட்பம் உணராது யாகம் செய்பவர்களுக்கும் யாகமுடிவான மோக்ஷத்திற்கும் எவ்வளவு தூரம்! அவன் யாகம் வெறுங் கொலைதானே! அந்தப் பசுவுக்குத்தான் என்ன சிறந்த கதி வரப்போகிறதென்று பரிதவித்துக் கூறினேன்.

ஸ்யூ:—அரசன் மூடமாக வேதத்தை நம்பிச் செய்தால் பயனில்லாது போய்விடுமோ? உமக்கேன் இவ்வளவு பதட்டம்?

க:—யாகமுடிவாக மோக்ஷமிருக்க அதைச் செய்து மிகத்தாழ்ந்த பதவி ஸம்பாதிக்கும்படியாகிறதே என்பதுதான் என் துக்கம்.

ஸ்யூ:—இவ்வாறு செய்பவர்கள் மிக உயர்ந்த நிலைக்கு இப்பொழுதே வரத் தகுந்தவராகாவிடினும் கெட்டுப்போகமாட்டார்களே! நாளடைவில் நீர்கூறும் முடிவுக்கும் வருவார்களே இப்படிச் செய்துவந்தால். உமக்கேன் இவ்விஷயத்தில் இவ்வளவு நுட்பமான துக்கம்.

க:—இது நிச்சயமானல் எனக்குத் துக்கம் வருமா? நாம் விளக்கிய வேதநுட்ப உணர்வு ஏற்பட்டாலன்றி யாகம் பலிக்காது திடமாக. இந்த உணர்வு வருவதற்குமுன் யாகம் செய்பவர் எத்தனை தடைகள் வாய்ப்பட்டுத் தத்தளிக்கவேண்டும் என்பதே என்னை இவ்வாறு வாய் விட்டலறும்படி செய்துவிட்டது.

'நாம் கூறியதை அரசனுணர்ந்து இந்த யாகம் செய்வானுயின் யாதொரு கேடும் வாராது' என்று கூறிக்கொண்டே பசுவை விட்டு விலகினுர் ஸ்யூமரச்மி. கபிலரும் போய் விட்டார். நகுஷனுக்கு இவர்கள் வாதாடிய நுட்பங்கள் விளங்காவிடினும், யாகம் கடவுள் வழிபாடு என்ற பொது எண்ணம் ஏற்பட்டது. ப்ரஹ்மாவை அவன் மிகுந்த பக்தியுடன் வழிபட்டான் கோமேத வழியில். பிரஹ்மா போனதும், நகுஷனுக்கு விஷயப்பற்று வந்து மூடிக்கொண்டது: வேத நுட்ப உணர்வு மழுங்கிவிட்டது.

ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

LADIES' PAGES

தமயந்தி : (5) ஸ்வயம்வரம்

விண்ணரச ரெல்லாரும் வெள்கி மனஞ்சுளிக்கக்
கண்ணகன் ஞாலங் களிகூற—மண்ணரசர்
வன்மாலை தம்மனத்தே சூட வயவேந்தைப்
பொன்மாலை சூட்டினாள் பொன்.

நல்ல நாளில் ஸ்வயம்வரம் நடத்த வீமராஜன் எண்ணினான். எல்லா மன்னர்களும் அப்போது வரும்படியாக அவன் தூது விடுத்திருந்தான். இதற்குள் நாள் நெருங்கவே, நகர அலங்காரத்திற்காக மங்கல முரசம் முழக்கும்படி செய்தான். அந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டதும், நகரத்தில் இருந்தவரெல்லோரும் மிக்க ஆநந்த மடைந்தனர். வீதிகளிலெல்லாம் பந்தர்களிட்டுப் பாக்கு மரமும், வாழையுங் கரும்பும் தெருத்தோறும் நட்டனர்; காற்றில் சூரியனை யளாவி வீசும்படி பெருங் கொடிகளை யுயர்த்தினர்; தெருக்களிலெல்லாம் தோரணமாலைகள் கட்டினர்; தெருவெல்லாம் விளக்கி அசுத்த மொழித்து, மங்களமாகத் தோன்றச் செய்தனர்; அவ்விடம் வரும் ஜனப் பெருக்கில் தூசு எழாதிருக்க எங்கும் நீர் தெளித்துக் காற்றில் மணங்குலாவி விளையாடச் செய்தனர்; மங்கல விளக்குகள், பூரண கும்பங்கள், பொற்பாலிகைகள் இவைகளை ஆங்காங்கு அமைத்தனர்; வாஸனைப் பொடியைத் தெருவெங்கும் தெளித்தனர்.

மற்று வெளி நாட்டிலிருந்து வரும் மன்னர் கூட்டங்களும், மற்றவர் கூட்டங்களும், ஊர் முழுதும் நிறைந்தன. தேர், குதிரை முதலிய அங்கங்களையுடைய பெருஞ்சேனைகள் அநேகமாயிரம் புதிதுபுதிதாக வந்தவண்ணமாகவே இருந்தன. வண்டியில் வருவாரும், பல்லக்கில் வருவாரும், குதிரை முதலியவற்றின்மேலும் வாஹனாதிகளின்மேலும் வருவாரும், பதசாரியாக வருவாருமான கூட்டங்கள் நிறைந்து ஊரில் எள்போட்டால் எள்விழ இடமில்லாமல் ஜனங்கள் நெருக்குண்டன.

நிற்க, ஊரிலிருப்பவர் உத்ஸாக நிறைவால் புதிய வஸ்திரமணிவர்; மாலை தரிப்பர்; நெற்றியில் பொட்டிட்டுக் களிப்பர். பெண்பாலார், ஆடையாபரணங்களை யணிந்து, மதங் கொண்ட யானைபோலத் தருக்கி விளங்குவர்; கண்ணில் மையிட்டு, பார்ப்பார் மனதைக் கவர்வர்; கைவளையல்களும் கால் நூபுரங்களும் வரவைத் தெரிவிக்க மெல்ல மெல்ல நடப்பர்; ஊரெங்கும் அகிற்புகையிட்டு மனங் களிப்பர்; தலையில் பல வர்ண மலரணிந்து மகிழ்வர். நிற்க, சிலர் அன்னசாலை வைத்துப் பசிப்பிணிக்கு மருந்து கொடுப்பர்; சிலர் வந்தவர்க்கு வழிகாட்டுவர்; சிலர் கூட்டங்களை ஒழுங்குபடுத்தி நடமாட்டம் நன்கு நடக்கச் செய்வர்; சிலர் வீமராஜனது பெரும்புகழை எடுத்துப் பாடுவர், கொண்டாடுவர்; சிலர் தமயந்தியின் பாதாதிகேச அமைப்பைப் பண்புடன் எடுத்துரைத்து 'அவளை யடையும் பாக்கியம் யாரதோ?' என்பர்; சிலர் அவளது குணங்களைச் சொல்லித் துதிப்பர்.

ஊரில் இவ்வகையாக ஜனங்கள் நடக்கும் ஸமயத்தில், நாலா பக்கங்களிலும் மங்கள வாத்தியம் முழங்கும். அதே ஸமயத்தில் மாளிகைகளிலெல்லாம் பெண்கள் வீணை வாசிப்பார்கள்; தமது மெல்லிய குரலை எழுப்பி அவ்வீணாநாதத்தில் மயங்கப்பாடுவார்கள்; கூட்டங் கூட்டமாகக் கூடிக் குரவை யாடுவார்கள்; சோபனம் பாடுவார்கள். மற்று வேதியர்கள் ஸ்வஸ்தி வாசனங்கூறி, ஸ்வயம்வர காலத்தை அளவிட்டு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

வீமராஜன் தனது செல்வப் புதல்வியின் ஸ்வயம்வரத்தை நடத்த பெரிய மண்டபமொன்று சமைத்தான். நவரத்னங்களாலும் பொன்னாலும் மணியாலும் இழைக்கப்பட்ட அம்மண்டபத்தில் வந்த மன்னர்களுக்கெல்லாம் ஆஸனம் அவ்வவர் பதவிக்குத் தகுந்தபடி அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அம்மண்டபம் அநேக சிங்கார தோரணங்களாலும், அழகிய கொடிகளாலும், பலவித சித்ரங்களாலும், பலவுருவப் பிரதிமைகளாலும் சிங்காரிக்கப் பட்டிருந்தது. அதன் வைரமிழைத்த படிகளை ஏறி, மன்னர் அனைவரும் தமக்கென்றிடப்பட்டிருந்த ஆஸனங்களில் அமர்ந்தனர். அப்பொழுது அந்த மண்டபம் தமயந்தியின் முக சந்திர உதயத்தை எதிர்பார்த்து அரசர்களது கண்களாகிய நட்சத்திரங்கள் மழுங்காது பிரகாசிக்கும் வானம்

போலிருந்தது. அந்த ராஜஹம்ஸத்தின் வரவை யுத்தேசித்துக் கண்களாகிய தாமரை மலர் பூத்த வீரநீர் நிறைந்த தடாகமென்றும் அந்தச் சொல்லலாம்.

சூரியோதயமாகிச் சற்று நேரமிருக்கும். அரசப் புலிகள் நிறைந்த அந்தச் சபையில் நளனென்னும் ராஜசிங்கம் நிற்பயமாக நடந்து, நடுவே இடப்பட்டிருந்த பெருஞ் சிங்காதனத் தமர்ந்தான். அப்போது அவனது அழகின் வளனைக்கண்ட மன்னர் யாவரும் அவனையே பார்த்தவண்ணமாக மயங்கினர். அதேஸமயத்தில் இந்திராதி நான்கு தேவரும் நளனது உருவையே தாமும் கொண்டு அந்நளன் பக்கத்திருந்த நான்கு ஆஸனங்களில் அமர்ந்தனர்.

இதற்குள் கட்டியக்காரன் பராக்கு எச்சரித்த வண்ணமாக இருக்கும்பொழுதே, தனது கேசமண்டலத்திடையே வளைத்துப் புதைந்திருந்த நெற்றியில் திலகமணிந்து, ராஜஸமுத்ரத்திடையே உதிக்கும் காமமதி என்று சொல்லும்படி, அங்கு மெல்லமெல்லத் தனது பாதஸரங்களும், கைவளையல்களும் கீதமொலிக்க, முக மண்டலத்தைச் சற்றே வெளித்தோன்றத்தமயந்தி விளங்கினள். அவளது வரவையுணர்ந்தயாவர் கண்களும், காந்த மிழுக்க வோடும் எஃகுத்துண்டுகளென அவளிடமே ஓடின. ஆயினும் அவளது கண்விழிகளில் அவை பிரதிபலிக்க இடமில்லாமலே இருந்தது. அவைநிலத்தைநோக்கின வண்ணமாகவே இருந்தன. தன்னுடன் வந்த தாதியர் மன்னரது பெயரையும் பெருமையையும் பேசி நடக்க, அவள் அவரோடு அச்சபையில் நடந்த வண்ணமாகவே இருந்தாள். அவ்வாறு நடந்து அவள் நளனிருக்குமிடத்தை அடைந்ததும், அங்கு ஐந்துபேரை நள உருவத்துடன்காண, மனந்தயங்கினாள்; சற்றுத் தனக்குள் அவ்விடம் நின்றவண்ணமாகவே சிந்தித்தாள்; அது தேவரது பரீட்சையோ என ஸந்தேகித்தாள்! நளனுருவுடன் விளங்குபவர் தன்னைப் பரீட்சிக்கும் நிமித்தமாக அவ்வாறு தேவர்களேயாக விருக்கவேண்டுமென்றும் நிச்சயித்தாள்.

இவ்வாறெண்ணங் கொண்டதும், அவள் கைகூப்பி "என் வர்க்காலும் மனத்தாலும் உமக்கு அநந்த கோடி நமஸ்காரம்! அன்னங்கள் சொன்னநாள் முதல், நளனையே என் கணவனாக வரித்தேன், அது ஸத்யம். நான் வேறு புருஷனைக் கருதினேனில்லை. தேவர்கள் ஒருநாளும் தவறானவழியில் செல்பவர் அல்லவே! அவர்க்கு எனது உண்மை நிலை நன்றாகத் தெரியும். எனது கற்புநிலை ஸத்யமானால் அதே நளனை நான் அறியும்படியாகத் தேவர்கள் எனக்குக் காட்டட்டும். அடைந்தோரைக் காப்பதற்குக் கங்கணங்கட்டியவர் என்னைக் கைவிடாரென நம்புகிறேன்" என்று தேவரைத் துதித்தாள். மனங்கனிந்த தேவரும் தமது நிஜ உருவத்தை அடைந்தனர். உடனே அவள்,

இன்னரிச் சிலம்பு செம்பொற் கிண்கிணி யார்ப்ப [வேகி
மன்னவர் மனமும் கண்ணும் வண்டெனத் தொட [ர்ந்து வீழக்
கொன்னுனை வயிர வொள்வாள் நிடதர்கோன் குவ [வுத் தோண்மேல்
பொன்னறி மாலை சூட்டிப் பூங்குழல் வணங்கி [நின்றாள்

எலிப்புலி.–தஞ்சாவூர் அரண்மனைச் சாகிப்மார்களில் ஒருவருக்கு நாட்டுப் புறத்தில் நிலம் இருந்தது. அந்நிலத்தில் வாயிதாமட்டும் ஒழுங்காகச் செலுத்தி வந்தார். நிலத்தைப் பயிரிடும் குடியானவன் ஒரு பெரிய மலையாள பகவதி; பலே கைக்காரன்; ஏதாவது சாக்குப் போக்குச் சொல்லிவிட்டு நிலவரும்படியில் பெரும்பாகம் சாப்பிட்டு வந்தான். ஒரு வருஷம் குடியானவனுக்கு வழக்கத்தை விட அதிக செலவு நேரிட்டது. எஜமானனுக்குக் கொஞ்சம் செலுத்தி வந்த குத்தகை நெல்லையும் அந்தச் சாக்கில் கொடுக்காமல் ஏய்த்துவிட என்ன இசைவு செய்யலாம் என்று யோசித்துக்கொண்டு அரண்மனைக்குச் சென்றான். எஜமானன் குடியானவனுக்குக் காசா சாப்பாடு போடச் சொல்லி, காசாவிடையம் கொடுக்கச் சொல்லிப் பிறகு பேட்டி தந்தார். "குடியானவரே, ஏன் இந்தச் சால் நெல் அளக்கவில்லை?" என்று கிட்டத்தில் இருந்த கணக்குப்பிள்ளை கேட்டான். நன்றி கெட்ட களவாணிப்பயலான அந்தக் குடியானவன், "மகாப்பிரபு! நெல்லையெல்லாம் எலி தின்றுவிட்டது" என்றான். பிரபு, "எலி எப்படி இருக்கும்?" என்றார். அங்கே கூட்டில் அடைத்து வைத்திருந்த புலியைக் காட்டி, "இது மாதிரி இருக்கும்" என்றான். இரக்கமுள்ள சாகிப் கேட்டுக் கவலையடைந்தார். உடனே "ஐயோ, இத்தைப் பெரிய பிராணிகள் தின்க ஆரம்பித்தால் என்ன மீரும்? நல்லது உமக்குக் குத்தகை நெல் மாப்புச் செய்தோம்" என்ற உத்தரவாயிற்று.

பிரபஞ்ச வர்த்தமானம்

THE NEWS OF THE WORLD

தமிழ் இலக்கியங்களுக்குச் சிரோபூஷணம் போல விளங்கும் "திருக்குறள்" ஆசிரியராகிய திருவள்ளுவ நாயனாருடைய ஞாபகார்த்தமாக அடுத்துவரும் ஜூன் மாதம் நான்காம் தேதியன்று மயிலாப்பூரில் திருவள்ளுவ நாயனார் கோவிலில் ஒரு விசேஷக் கொண்டாட்டம் நிகழப் போவதாகக் கேட்கும் அபிமானிகள் அனைவரும் நம்மைப்போலவே சந்தோஷ சித்தர்களாக விருப்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இக்கொண்டாட்டம் இனி வருஷா வருஷமும் நடைபெறுவதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. நாயனார் காலம் இற்றைக்குச் சுமார் பத்தொன்பது நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னராயினும், அவரது அருமைத் திருக்குறளாலேயே அவரது மெய்க்கீர்த்தி இன்னும் இவ்வுலகில் பரவிவருகிறது. கௌடில்யருடைய அர்த்தசாஸ்திரம், வாத்ஸ்யாயனருடைய காமஸூத்ரம், சுக்ரநீதி முதலிய ஆர்ய கிரந்தங்களுக்குச் சரிசமானமாகச் சொல்லக்கூடிய திருக்குறளின் மகிமையையும், அக்குறளாசிரியருடைய அழகிய ஜீவிய வாழ்க்கையையும் பற்றிய வியாசங்கள், இக்கொண்டாட்ட தினங்களில் படிக்கப்படும். பாட பேதங்களும் உரை பேதங்களும், ஆராய்ச்சி விஷயங்களுமடங்கிய புதிய பதிப்புக் குறள் ஒன்றை வெளியிடுவதாகவும் உத்தேசித்திருக்கின்றனர். இங்கிலீஷ், பிரஞ்சு லத்தீன் முதலிய ஐரோப்பிய பாஷைகளில் இத்திருக்குறள் முன்னமேயே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் ஒரு பாகம் வெளிவந்ததை நாமறிவோம். இவ்வளவு அருமைவாய்ந்த நாயனாருடைய தினக்கொண்டாட்டம் இதற்கு முன்னால் பிரபலமாக நிகழாமலிருந்தது நமது அசிரத்தையைக் காட்டிற்று. இனி அவ்வசை நமக்குக் கிடைக்காது.

(திருவள்ளுவர் ஜன்ம தினக் கொண்டாட்டம்)

* * *

பம்பாய் மாகாணத்தில்ஜனப்பிரதிநிதிகளாய்ச் சட்டசபையில் ஸ்தானம் பெற்றிருக்கும் கனவான்கள் அனைவரும் ராஜ்ய விஷயங்களில் ஒத்துழைப்பதற்காக ஒரு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறதாகக் கேட்கிறோம். பிரதிநிதிகள்ஒன்றுகூடி விஷயங்களை முன்னமேயே நன்றாய் ஆலோசித்துக்கொள்ளவும், ஜனங்களுக்கு இருக்கும் குறைபாடுகளை எவ்வாறு ராஜாங்கத்தாருக்குத் தெரியப்படுத்தலாம் என்று தீர்மானிக்கவும், இவ்வேற்பாடு வெகு சவுகரியமாகவிருக்கும். இந்திய ஸேவக ஸங்கக் கட்டிடத்தில், இந்தப் பிரதிநிதிகளின் ஸங்கம் கூடும். இதில் எல்லாப் பிரதிநிதி மெம்பர்களும் சர்க்காரால் நியமனம்பெற்ற கனவான்களில் இருவரும் ஏற்கெனவே சேர்ந்துவிட்டனரெனவும் தெரிகிறது. மற்றைய மாகாணங்களிலும் இப்படிப்பட்ட ஸங்கங்களும் ஏற்பாடுகளும் சீக்கிரத்திலுண்டாக எதிர்பார்க்கலாம்.

(பம்பாய் ஜனப் பிரதிநிதிகளின் ஸங்கம்)

* * *

நமது சென்னை ராஜதானியில் தீபாவளிப் பண்டிகை தோறும், ஜாதீய மூலதனமென்று பணம் வசூலிக்கப்படுவதையும், அப்பணத்தால், தொழிற் கல்வியைக் கற்றுக்கொள்ள விரும்பும் வித்யார்த்திகளுக்கு மாதநிவேதனம் கொடுக்கப்படுவதையும் அபிமானிகள் அறிந்திருப்பார்கள். இதேமாதிரியான ஏற்பாடொன்று வங்காளத்தில் சென்ற 12 வருஷங்களாக நடைபெற்று வருகிறது. இதுவவரயில் 156 வித்யார்த்திகள் அயல்நாடுகளுக்குச்சென்று தொழிற் கல்வி கற்றுக்கொண்டு திரும்பி வந்திருக்கின்றனர். அவர்களில் 140 பேர் நல்ல உத்தியோகங்களில் அமர்ந்திருக்கின்றனர். சிலர், மட்பாண்டம் செய்தல், தோல் பதனிடுதல், அச்சு மை செய்தல், தரிநெசவு, சாயம்போடல், சுருட்டு, பென்ஸில், மெழுகுவர்த்தி, தகடுகள், கத்தி, நெருப்புப் பெட்டி, பிஸ்கோத்து, சீப்பு, பாய், தகரம், சர்க்கரை, பொத்தான், செங்கல் முதலிய பொருள்களைச் செய்தல் ஆகிய தொழில்களில் இறங்கியிருக்கின்றனர். இந்த அரிய வேலைகளைக் கேட்டு எவர்தாம் திருப்திப்படமாட்டார்கள்? நமது மாகாணத்திலும் நிவேதனம்பெற்ற வித்யார்த்திகள் தங்களால் ஆனவரையில் கைத்தொழில்களை விருத்திசெய்து

(வங்காள சாஸ்திரீய கைத் தொழிற் சங்கம்)

வருகின்றனர். என்றாலும், வங்காளத்தாரை எட்டிப்பிடிக்க நமக்கு இன்னும் எவ்வளவோ காலம் பிடிக்கும்போலிருக்கிறது. நமது வித்யார்த்திகள் வங்காளிகளைக் காட்டிலும் ஒரு விதத்திலும் குறைந்தவர்கள் அல்லர். நமக்கு வேண்டியதெல்லாம் மூன்றெழுத்தாலான ஒரே ஒரு பொருள்—**பணம்.**

* * *

போபால் நாட்டில் மதுபானச்சட்டம்

பம்பாய் ராஜதானியைச் சேர்ந்த போபால் சமஸ்தானத்தை வெகு அபூர்வ சாமர்த்தியத்துடன் ஆண்டுவரும் முகம்மதிய ராணியார், மதுபான விஷயமாக ஒரு சட்டமிட்டிருக்கின்றனர். அதன்படி, அந்நாட்டில் ஒருவன் கள்ளைக் குடித்து மயங்கிக் கிடந்தாலும், கள்ளை வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும், கள்ளுக் கடையில் இருந்தாலும் சரியே, அவன் முகம்மதியனாகவிருக்கும் பக்ஷத்தில், விசாரணைக் குள்ளாகி, குற்றம் ருசுவானால், தண்டனை பெறக்கூடியவனாவான். முகம்மதியர்களுக்கு, அவர்களுடைய தர்ம கிரந்தமான குரானில் மதுபானம் முற்றிலும் விலக்கப் பட்டுள்ளது. அதுபற்றியேதான் இப்படிப்பட்ட சட்டம் பிறந்ததுபோலும். இச்சட்டத்துக்கு, முகம்மதியரல்லாதவர்களையும் உட்படுத்தியிருந்தால், ராணியவர்களுடைய மெய்க்கீர்த்தி இன்னும் சோபிதமாகும். ஹிந்துக்கள், கிறிஸ்தவர்கள் முதலிய பிறமார்க்கத்தினருடைய கிரந்தங்களும் மதுபானத்தை விலக்கியேயிருக்கின்றன. மேற்கூறிய சட்டத்தை மற்றைய சுதேச ராஜ்யங்களும் பின்பற்றுவார்களென நம்புகிறோம்.

* * *

சென்னையில் சில புதிய நியமனங்கள்

நமது ராஜதானியில் இந்தியர்களுக்கென்று பிரத்யேகப்படுத்தி வைக்கப்பட்ட கலெக்டர் ஸ்தானங்கள் இரண்டிலிருந்து மூன்றுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. என்றாலும், இவ்விஷயத்தில் நாம் சந்தோஷப்படக்கூடிய அம்சம் ஒன்றுமில்லை. ஏனெனில், ஆரம்பமானதுமுதல், இந்தியர்களே தலைமை ஸ்தானம் வகித்துவந்த ஐக்கிய நாணயச்சங்க ரிஜிஸ்ட்ரார் பதவி, இக்போது இந்திய ஸிவில் ஸர்வீஸ்காரருக்குக் கொடுபட்டுவிட்டது. ஆகவே இந்த ஏற்பாட்டினால் இந்தியர்களுக்கு லாபம் ஒன்றுமில்லை.

நிற்க, சென்னை போர்டு மெம்பர்களில் ஒருவராக கனம் அலீஸ் உத்தீன் கான் பகதூர் அவர்கள் நியமனம்பெற்றதைக் கேட்கச் சந்தோஷப்படுகின்றனம். இதுவரையில் அந்தப் பதவிக்கு இந்தியர்களே அருகரல்லர் என்ற எண்ண மிருந்தது. கான் பகதூர் அவர்களுடைய சாமர்த்தியத்தையும் அபார சக்தியையும்பற்றி அடிக்கடி நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, அவர் தமது தாற்காலிக உத்தியோகத்தை நிர்வகிக்கும் மாதிரியால், போர்டுமெம்பர் ஸ்தானம் ஒன்று சாசுவதமாகவே இந்தியரொருவருக்குக் கொடுக்கபடுமென்று நாம் நிச்சயமாய் எதிர்பார்க்கலாம்.

* * *

குருசிஷ்ய அன்யோன்யம்

நமது பள்ளிக்கூடங்களில், உபாத்தியாயர்களும் பிள்ளைகளும் பாடநேரங்களில் தவிர மற்றைய வேளைகளில் ஒருவரையொருவர் சந்திப்பது துர்லபமாக விருக்கிறது. இந்த துர்த்தசையை நிவர்த்திக்கக்கூடிய ஏற்பாடுகள் சிலவுள. என்றாலும் அனேக சங்கடங்களால் அவ்வேற்பாடுகளைச் செய்யக் கூடவில்லை. உபாத்தியாயர்களுக்கும் மாணாக்கர்களுக்கும் அன்யோன்யம் ஏற்பட்டிருக்குமானால் மாணாக்கர்களுக்கு அளவில்லாத நன்மைகள் உண்டாகும். இதற்கென்று, இப்போது சென்னை கவர்ன்மெண்டார் ஒரு உத்திரவிட்டிருக்கின்றனர். அதன்படி ஒவ்வொரு கவர்ன்மெண்டு காலேஜில் படிக்கும் மாணாக்கனும், அவனவனுடைய பாடங்களைப் போதிக்கும் உபன்யாஸகர் பார்வையில் இருக்கவேண்டுமென்றும், வாரமொரு முறை, அவ்வுபன்யாஸகர் தம்முடைய மேற்பார்வையில் இருக்கும் பிள்ளைகளைக் கூட்டி வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுடைய படிப்பு, சௌக்கியம், சௌகரியம் முதலிய விஷயங்களை நேருக்கு நேராகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்றும் ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. இதனால் மிகுந்த நன்மையுண்டாகுமென்பது நமது தீர்ந்த சித்தாந்தம். உபன்யாஸகர்கள், இந்த உத்தரவு ஏற்பட்டதின் நன்னோக்கத்தை யறிந்து, அந்தரங்க அனுதாபத்துடன் பிள்ளைகளைக் கவனித்து வரவேண்டுமென்பதே நமது கோரிக்கை.